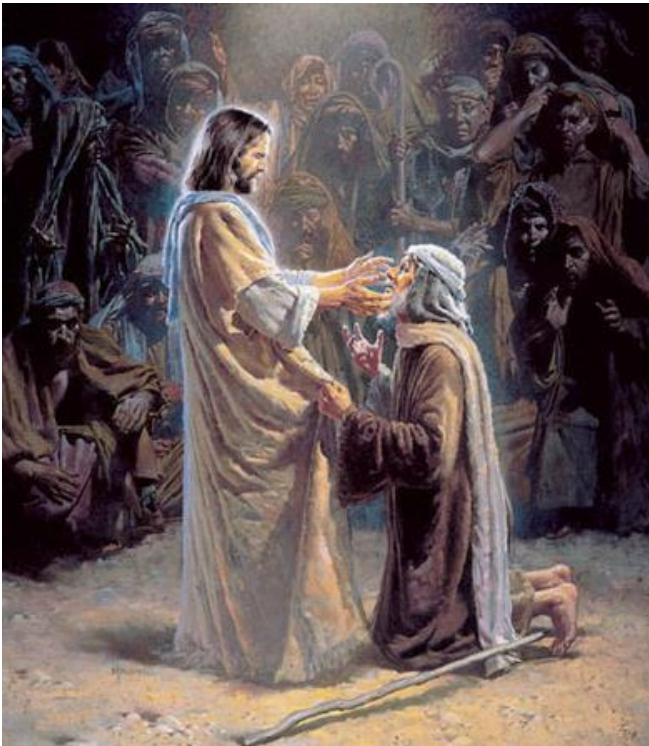

คู่มือศึกษาพระดัมกัร โรงเรียนสะบาโตชั้นเยาวชน

ไตรมาสที่ 2
เมษายน - พฤษภาคม - มิถุนายน 2024

ฟังใจพระเยซู

แผนกโรงเรียนวันสะบาโต

สำนักงานคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมหานครแห่งประเทศไทย

สารบัญ

บทที่	เรื่อง	หน้า
1	ฟังในพระเยซู (วันที่ 30 มีนาคม – 5 เมษายน 2024)	4
2	ให้คนตายฟื้นคืนชีพ (วันที่ 6 – 12 เมษายน 2024)	12
3	สัมผัสที่รักษาโรค (วันที่ 13 – 19 เมษายน 2024)	21
4	สุขภาพที่ดี การรักษาโรค และการยกโทษ (วันที่ 20 – 26 เมษายน 2024)	28
5	ผู้ที่เชื่อมองเห็น ผู้ไม่เชื่อตาบอด (วันที่ 27 เมษายน – 3 พฤษภาคม 2024)	36
6	การมหัศจรรย์ เพื่อการตัดสินใจ (วันที่ 4 – 10 พฤษภาคม 2024)	43
7	เป็นอิสระจากซาตาน (วันที่ 11 – 17 พฤษภาคม 2024)	50
8	ทำการมหัศจรรย์ เพื่อความสุขในวันสะบาโต (วันที่ 18 – 24 พฤษภาคม 2024)	58
9	พระเจ้าทรงควบคุมธรรมชาติ (วันที่ 25 – 31 พฤษภาคม 2024)	66
10	เผชิญปัญหาโดยไม่ต้องสู้ (วันที่ 1 – 7 มิถุนายน 2024)	74
11	การกระทำที่แสดงถึงความเชื่อที่แท้จริง (วันที่ 8 – 14 มิถุนายน 2024)	82
12	ทำลายความมีอคติ (วันที่ 15 – 21 มิถุนายน 2024)	90
13	ข่าวดีที่น่าตื่นตะลึง (วันที่ 22 – 28 มิถุนายน 2024)	98

คำนำ

ลองนึกภาพภาพตัวเราเองอยู่ในงานศพญาติสนิท บรรยากาศในงาน ทำให้เรากลับหน้าตาไว้ไม่ได้ ทันใดนั้นก่อนที่ศพจะเคลื่อนที่ลงไปฝัง ผ่าหีบก็เปิดออก คนที่ตายแล้วลุกขึ้นมา เราและญาติพร้อมกับคนอื่นๆ ตกตะลึงไม่เชื่อสายตาตัวเอง ต่อมาตรงนั้นก็กลายเป็นภาพที่มีความสุขมาก ทุกคนต่างพากันเข้าไปกอด แสดงความยินดีกับผู้ที่ตายแล้วและฟื้นขึ้นมา

ถ้าเราเห็นภาพนี้จริงๆ เราจะเก็บเงียบไว้ได้หรือ คงไม่ได้แน่ แม้แต่คนที่ซื่อที่สุด ก็จะตื่นเต้น แล้วเล่าเรื่องมหัศจรรย์นี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก คนธรรมดาๆ ยิ่งจะเก็บเรื่องนี้เงียบไว้ไม่ได้

งวอดนี้เราจะศึกษาถึงการมหัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำ การที่สิ่งมหัศจรรย์นี้เกิดขึ้น เมื่อ 2,000 ปีมาแล้ว ไม่ได้แปลว่าเป็นนิยาย พระเยซูเสด็จลงมาอยู่ในโลกนี้ด้วยพระองค์เองจริงๆ เพื่อช่วยให้เราเห็นพระเจ้าผู้ทรงเอาใจใส่เราทุกคนและมีได้ละทิ้งเราไปเช่นที่ซาตานอ้าง พระองค์เสด็จมาเพื่อที่จะพิสูจน์ว่า ซาตานพูดเท็จ

ถ้าเราจะใช้เวลาศึกษาบทเรียนสะบาโตแล้วนึกภาพภาพตัวเองอยู่ในเหตุการณ์จริงๆ เราจะพบมากกว่าเรื่องสนุกๆ เราจะทราบว่ พระเยซูทรงต้องการจะทำอะไรพิเศษเพื่อเรา พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่และอยากจะแสดงการมหัศจรรย์ในชีวิตของเราวันนี้ เมื่อใดที่เราทราบอย่างนี้ บทเรียนโรงเรียนสะบาโตจะไม่น่าเบื่อหน่ายอีกต่อไป แต่จะกลายเป็น สิ่งที่น่าตื่นเต้นและมีค่าแก่การพูดถึง

บทที่ 1

ฟังในพระเยซู

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่าพระเยซูทรงทำการมหัศจรรย์ เพื่อช่วยให้คน
ไว้วางใจในพระองค์มากขึ้นอย่างไร

ข้อควรจำ “นี่เป็นการกระทำอันเป็นหมายสำคัญครั้งแรกของพระเยซู
ทรงกระทำที่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และได้ทรงสำแดงพระ
สิริของพระองค์ และสาวกของพระองค์ก็ได้วางใจในพระองค์”
(ยอห์น 2:11)

บ่ายวันสะบาโต อัครสาวก 5 คนแรก

เรื่องเริ่มขึ้นในเดือนธันวาคม 2 เดือนหลังจากที่พระเยซูได้ละงาน
ช่างไม้ที่เมืองนาซาเร็ธ นางมารีย์มารดาของพระเยซูไม่ได้พบพระองค์ แต่
ได้ข่าวว่า พระองค์ทรงรับศีลบัปติศมาในแม่น้ำจอร์แดนจากยอห์น ลูกพี่
ลูกน้องของพระองค์ (ที่พระองค์ไม่เคยพบมาก่อน) นางมารีย์ทราบข่าวว่า
พระเยซูทรงใช้เวลา 40 วัน ในป่าทุรกันดาร เพื่ออดอาหารและเตรียม
พร้อมสำหรับงานของพระองค์ ตอนนั้นนางมารีย์และคนอื่นๆ ไม่ทราบถึง
การที่มารได้มาทดลองพระองค์ แต่ก็ปรากฏวิรุโรยของการผ่านการดิ้นรน
ต่อสู้อันยิ่งใหญ่

ขณะที่พระเยซูเสด็จกลับมาที่แม่น้ำจอร์แดน และยอห์นได้ชี้มาที่
พระองค์ว่าเป็น "ลูกแกะของพระเจ้า" มีชายหนุ่ม 5 คน ได้มาหาพระองค์
อันดรูว์ ยอห์น เปโตร พิลิป และนาธานาเอล มีความรู้สึกที่พวกเขาได้

พบพระผู้ช่วยให้รอดที่ได้รอคอยมานาน ทันทีที่เขาพบพระองค์ 1 ปี
ต่อจากนั้น พวกเขาก็เป็นสาวกของพระองค์ตลอดไป

เมื่อฟิลิปพบนาธานาเอลเพื่อนของท่าน ซึ่งอยู่ในเมืองคานาและเล่า
ให้ฟังถึงพระเยซู นาธานาเอลตอบอย่างไรที่แสดงว่า เมืองนาซาเร็ธมี
ชื่อเสียงไม่ดี ดูยอห์น 1:46 .....

ทำไมสาวกใหม่ 5 คน จึงร่วมเดินทางไปกับพระเยซูไกลถึง 130
กิโลเมตร จากแม่น้ำจอร์แดนไปถึงเมืองคานาอัน .....

การจินตนาการจะช่วยให้เราเห็นภาพพระเยซูทรงไต่ขึ้นมาจากทาง
ชัน เพื่อไปที่หมู่บ้านเมืองคานาซึ่งล้อมรอบไปด้วยป่าละเมาะ เราเห็น
สาวกทั้ง 5 คน ล้อมรอบพระเยซูอยู่ใหม่ ทุกคนคอยฟังคำตรัสของ
พระองค์ทุกคำ ขณะที่เขาเดินบ้างและหยุดพักบ้าง

วันอาทิตย์   **ความอับอายที่งานสมรส**

เราคิดถึงพิธีมงคลสมรสสมัยนี้ โบสถ์จัดแต่งด้วยดอกไม้สวยงาม
เจ้าสาวแต่งสีขาวเดินเข้ามา มีเจ้าบ่าวคอยรับอยู่ ศาสนาจารย์ยืนอยู่ต่อ
หน้าของคนทั้งสองคนและพูดอะไรเล็กน้อย แล้วถามการยอมรับซึ่งกัน
และกัน เสร็จพิธีทั้งเจ้าบ่าวและเจ้าสาวเดินออก ต่อไปก็จะเป็นการถ่ายรูป
และงานเลี้ยง

ในสมัยพระเยซู พิธีแต่งงานแตกต่างจากนี้มาก ส่วนใหญ่มักจะมีพิธี
ตอนค่ำ เจ้าบ่าวจะไปรับเจ้าสาวมาจากบ้าน มีหญิงสาวทางฝ่ายเจ้าสาว
หลายคนแต่งตัวสีขาวรอเจ้าบ่าว แต่สมัยก่อนนั้นงานเลี้ยงแต่งงานมี
ติดต่อกันหลายวัน คงไม่ต้องคิดมากก็ทราบว่ามีผู้ที่รับผิดชอบเรื่องอาหาร
และเครื่องดื่มจะต้อง เตรียมการไว้อย่างดีล่วงหน้า มิฉะนั้นถ้าของหมดลง
คงจะต้องอับอายมาก

"ในฐานะที่เป็นญาติของเจ้าภาพ นางมารีย์ได้ช่วยเรื่องจัดเลี้ยงและ
ได้มาทูลพระเยซู" (ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน) นางมารีย์ช่วยดูแลใน
ห้องอาหารและทราบปัญหาที่เกิดขึ้น นางทูลพระเยซูว่าอย่างไร ดุยอห์น
2:3 .....

ในพระคัมภีร์น้ำองุ่นหมายถึงเหล้าเสมอหรือ หรือว่าเป็นน้ำหวาน
อ่านอิสยาห์ 65:8 .....

เหล้าองุ่นชนิดใดที่พระคัมภีร์ห้ามดื่ม อ่านสุภาษิต 23:29-32
.....

วันจันทร์ เชื่อในเรื่องหน้าที่พระเยซูทรงกระทำ

เมื่อแขกที่มางานแต่งงานมาถึง พวกเขาไม่ได้พูดถึงความงามของ
เจ้าสาว หรือความหล่อของเจ้าบ่าว แต่นั่งจับกลุ่มเล็กๆ และกระซิบกันถึง
เรื่องสำคัญอย่างหนึ่ง เขาพูดกันว่า พระเยซูอาจจะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่
พระเจ้าทรงสัญญาไว้ เขาต่างพากันหันไปมองพระองค์บ่อยๆ นางมารีย์
มารดาของพระองค์ได้สังเกตเห็น นางรู้สึกภูมิใจในพระองค์มาก และนาง
เองก็ได้มองหาพระผู้ช่วยให้รอดเช่นเดียวกัน นางเชื่อว่าพระเยซูทรงมา
จากพระเจ้าและนางได้รอคอยที่จะให้พระองค์แสดงความจริงเรื่องนี้ต่อคน
ทั้งหลาย

แต่นางมารีย์ยังไม่เคยเห็นพระเยซูแสดงการมหัศจรรย์อย่างหนึ่ง
อย่างใดเลย ตลอดเวลาที่พระองค์อยู่ที่เมืองนาซาเร็ธ พระองค์ไม่เคยทรง
ทำสิ่งใดที่เรียกว่าพิเศษ หรือแสดงการมหัศจรรย์ว่าพระองค์เป็นพระบุตร
ของพระเจ้า แต่นางมารีย์ทราบสิ่งทีคนอื่น ๆ ไม่ทราบ อ่านลูกา 1:26-33
แล้วหาดูว่าทำไมนางจึงมีความเชื่อในพระเยซูมาก .....

ถ้ามีโอกาสในงานนี้..... นางมารีย์ต้องการจะให้พระเยซูพิสูจน์ว่า พระองค์มาจากพระเจ้าจริงๆ ตอนนั้นพอดีเกิดปัญหาวิกฤติขึ้นในห้องอาหาร ทุกสิ่งทุกอย่างจะหยุดชะงักเมื่อน้ำองุ่นเกิดหมด นางมารีย์ไม่รู้จะแก้ปัญหานี้อย่างไร แต่นางไว้วางใจในพระเยซู จงหาดูว่า คำพูดใดที่แสดงถึงความเชื่อของนางมารีย์ ยอห์น 2:5 .....

วันอังคาร   **อ่างน้ำองุ่น**

นางมารีย์หวังจะให้พระเยซูทำอะไรบางอย่าง เพื่อแก้สถานะการณ์ ตอนนั้น นางจึงได้รายงานปัญหานี้ต่อพระเยซูเป็นการส่วนตัว คำตอบของพระเยซูฟังดูเหมือนจะไม่ค่อยสุภาพ "หญิงเอ๋ย ให้เป็นธุระของข้าพเจ้าเถิด เวลาของข้าพเจ้ายังมาไม่ถึง" (ยอห์น 2:4) เราต้องเข้าใจว่า สมัยนั้นเป็นธรรมเนียมที่จะเรียกมารดาว่า สุภาพสตรี ซึ่งแสดงออกถึงการให้เกียรติสูง อย่าลืมนะว่า พระเยซูทรงตรัสไว้ก่อนการประทานพระบัญญัติว่า "จงนับถือบิดามารดาของเจ้า"

จงหาดูว่า พระเยซูตรัสกับมารดาของพระองค์ว่าอย่างไรอีก ใน ยอห์น 2:4 .....

พระองค์หมายความว่า พระองค์จะทรงกระทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสั่งให้พระองค์กระทำเสมอ นางมารีย์ก็เหมือนกับยิวคนอื่นๆ ในสมัยนั้น ที่หวังจะให้พระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จมาเช่นกษัตริย์ที่มีชัยชนะ แต่พระเยซูจะไม่เสด็จมาแบบนั้น พระองค์มิได้แก้ไขความคิดผิดๆ ของนางมารีย์ที่เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่พระองค์ทรงทราบว่า นางมีความไว้วางใจในพระองค์จนหมดใจ เพื่อเป็นการให้เกียรติต่อความไว้วางใจนี้ พระองค์จึงยินยอมที่จะแสดงการมหัศจรรย์ครั้งแรก เหตุผลอีกอย่างก็คือ พระองค์ต้องการจะให้พวกสาวกได้เห็น ว่า แท้จริงพระองค์เป็นพระบุตร

ของพระเจ้า เพราะว่าพวกเขาก็จำเป็นที่จะต้องมีความเชื่อเพิ่มมากขึ้น
เนื่องจากในกาลภายหลังจะมีการทดลองยิ่งใหญ่คือ (เมื่อฟังผู้นำทาง
ศาสนาพูดแล้ว) เกิดความสงสัยว่า พระเยซูเป็นพระเจ้าช่วยให้รอดจริง ๆ
ตามคำพยากรณ์หรือไม่

อ่านยอห์น 2:6 และหาดูว่ามีโอ่งหินอยู่ที่นั่นกี่ใบ .....

ตามที่กะกันในสมัยก่อนโอ่งหินจุใบละประมาณ 14 แกลลอนครึ่ง
อ่านยอห์น 2:7 ดูว่า พระเยซูต้องการให้ใส่น้ำเต็มแค่ไหน

.....
ตอนนี้ลองมาคำนวณกันดูว่า จะได้น้ำอั่งุ่นทั้งหมดเท่าไร จากการ
มหัศจรรย์เปลี่ยนน้ำอ่างหินเป็นน้ำอั่งุ่น .....

วันพุธ การประชุมส่วนตัวและการเลี้ยงครั้งใหญ่

ดูมาระโก 6:30, 31 ทำไมพวกเขาจึงหาเวลาอยู่กับพระเยซูตาม
ลำพังได้ยาก .....

ตอนนี้อ่านมาระโก 6:32 แล้วจะทราบว่าในที่สุดพวกเขาไปให้พ้น
ได้อย่างไร .....

เมื่อเกือบจะถึงเวลาเย็นแล้ว พวกเขาได้แนะนำให้พระเยซูส่งพวกฝูง
ชนกลับบ้าน เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้ได้จาก มาระโก 6:35, 36 แต่พระ
เยซูตอบว่าอย่างไร ดูข้อ 37 .....

พระเยซูได้ตรัสถามฟิลิปเรื่องการเลี้ยงใหญ่ว่าอย่างไรดูยอห์น 6:5

.....
บ้านเกิดของฟิลิปคือ เบธไซดา ซึ่งอยู่ริมฝั่งทางเหนือของทะเลกาลิ
ลี ฟิลิปจึงพอทราบราคาอาหารอยู่บ้าง เขามีความเชื่อน้อย ดังนั้นพระเยซู
จึงแยกเขาให้อยู่ตามลำพัง เขาใช้เวลา นานกว่าจะคิดได้ว่า พระเยซูทรง
สามารถแก้ปัญหาแบบนี้ได้ เมื่อเขามองออกไปเห็นฝูงชนเป็นจำนวน

มากมายมหาศาลเขาคิดไม่ออกว่า พระเยซูจะทรงสามารถกระทำในสิ่ง เป็นไปไม่ได้ จำนวนคนเฉพาะผู้ชายมีประมาณ 5000 คน ไม่รวมผู้หญิง และเด็ก ถ้ารวมทั้งหมดคงจะได้ประมาณ 20,000 คน หรือมากกว่า ฟิลิปประกาศว่า การจะเลี้ยงฝูงชนนี้ทั้งหมดจะต้องใช้เงินค่าแรงงานถึง 200 วัน ฟิลิปที่น่าสงสาร เขาลืมการมหัศจรรย์เปลี่ยนน้ำเป็นน้ำองุ่น และการมหัศจรรย์อื่นๆ ในเมืองคานา คนทุกวันนี้ก็คล้ายกับฟิลิปมากเมื่อมี ปัญหาอะไรเกิดขึ้น เขาเห็นแต่ความเป็นไปไม่ได้ เขาคิดว่า พระเยซูทรง ทอดทิ้งเขา หรือไม่พระองค์ก็ไม่อาจทรงทำในสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ แท้จริง พระเยซูไม่ได้ทรงเปลี่ยนแปลง แม้ว่าเราจะไม่อาจเห็นร่างกายของ พระองค์ แต่พระองค์ทรงพระชนม์อยู่และยังเอาใจใส่ดูแลเรา ทั้งยังช่วย แก้ปัญหาต่างๆ ของเรา

วันพฤหัสบดี การจัดเลี้ยง

ขณะที่ฟิลิปยังคงเกาศีรษะและพยายามที่จะคิดหาวิธีที่จะซื้ออาหาร ให้ได้เพียงพอ เพื่อจะเลี้ยงคนจำนวนมหาศาล พระเยซูต้องการจะทราบ ว่ามีผู้ใดนำอาหารติดตัวมาบ้าง อ่านยอห์น 6:8 หากดูว่าสาวกคนไหนได้ไป ตรวจดูและกลับมารายงานพระเยซู .....

เขาพบอาหารมากแค่ไหน ดูข้อ 9 .....

นี่ไม่ใช่ขนมปังก้อนใหญ่ แต่เป็นขนมปังแบนๆ ปลาก็เป็นปลาทัว เล็กๆ ซึ่งเป็นอาหารของคนยากจนในสมัยนั้น เด็กคนนี่คงจะแปลกใจที่ พระเยซูต้องการใช้อาหารของเขา ก่อนที่พระองค์จะทรงทำการมหัศจรรย์ เพื่อแบ่งอาหารให้ทั่วๆ กัน พระองค์ทรงสั่งอะไร อ่าน มาระโก 6:39

.....

ถ้าเราอ่านในข้อต่อไป (มาระโก 6:40) เราจะพบเรื่องที่น่าสนใจถึง การที่พระเยซูทรงจัดการเลี้ยงฝูงชนอย่างมีระเบียบ พระองค์ไม่เคยทำสิ่ง

โตโดยขาดระเบียบ พระเยซูพยายามแสดงให้เห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงทำสิ่งใดๆ อย่างไร และมีระเบียบแค่ไหน จักรวาลทั้งหมดของพระองค์ได้ถูกควบคุมอย่างมีระเบียบ ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น เราอาจจะเห็นพระอาทิตย์โผล่ขึ้นทางตะวันออกอย่างเกียจคร้าน จากเวลา 7 โมง เข้ากลายเป็นเที่ยงวัน และพระอาทิตย์จะตกทางทิศเหนือตอนบ่ายซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากลัวมาก ถ้าเราไม่ทราบว่า จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรในธรรมชาติ วันหนึ่งเราอาจจะกระโดดข้ามต่อไม้ และถ้าพระเจ้าทรงยอมให้กฎเรื่องความดึงดูดของโลกเปลี่ยนไป วันต่อมาเราอาจบินอยู่เหนือหลังคาบ้าน หรือไถนาเอาหญ้าฟุ้งกระจายในอากาศเหมือนกับเชื้อรา ไข้แล้วโลกนี้คงจะน่ากลัว ถ้าพระเจ้าทรงไม่มีระเบียบแบบแผน

วันศุกร์   **อย่าทิ้งของโดยเปล่าประโยชน์**

สมมติว่าขณะที่เราหักแบ่งครึ่งของขนมปังกรอบ มันกลายเป็น 4 ชิ้นแทนที่จะเป็น 2 ชิ้น ตาของเราจะเบิกกว้างด้วยความแปลกใจ และสมมติว่าขนมทั้ง 4 ชิ้นกลายเป็น 16 ชิ้น ขณะที่เรายื่นให้เพื่อน คราวนี้เราคงจะตื่นตันทันแน่ๆ แต่เป็นแบบนี้จริงๆ เมื่อพระเยซูทรงเลี้ยงอาหารฝูงชนมากมายที่เชิงเขา หลังจากที่พระองค์อธิษฐานขอพระพร อาหารได้เพิ่มขึ้นในพระหัตถ์ของพระองค์ และในมือของสาวกขณะที่สาวกยื่นมือออกไปรับจากพระหัตถ์ของพระเยซูอีก พวกเขาสังเกตว่าพระหัตถ์ของพระองค์ไม่เคยว่างเปล่าเลยอาหารกลางวันของเด็กชายคนนั้นกลายเป็นอาหารมากมายสำหรับคนที่รอคอย

พระเยซูไม่ชอบการทิ้งโดยเปล่าประโยชน์ เพราะการทิ้งขว้างเป็นสิ่งผิด ถ้าเด็กๆ ทิ้งขว้างอาหารหรือกระดาษ หรือของใช้ไปโดยเปล่าประโยชน์ถือเป็นการแสดงการไม่เชื่อฟังพระเยซู หลังจากการเลี้ยงอาหารได้เก็บของเหลือใส่กระบุงไว้ คนได้ขออาหารที่เหลือนั้นกลับไป

บ้าน เพื่อให้แก่ครอบครัวและญาติพี่น้อง เรื่องของพระเยซูในวันนั้นจึงได้
เล่ากันต่อๆ ไปซ้ำแล้วซ้ำอีก

จงจัดเรียงคำข้างล่างให้ถูกต้องคำเหล่านี้เกี่ยวข้องกับภารกิจ
อาหารคน 5 พันคน

งนมปัง..... าที้.....

อเรือ..... งอส.....

สอบสิง..... ชงนุฝ.....

ลปา..... อพะพรพ.....

สวาก..... ตมีเ.....

ญ์หาป..... รกาศัมหจรย.....

*****

บทที่ 2

ให้คนตายฟื้นคืนชีพ

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่า พระเยซูทรงมีฤทธิ์อำนาจจริง ๆ สามารถจะ
ให้คนที่ตายแล้วกลับมีชีวิตอีก

ข้อควรจำ “เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงเปล่งพระสุรเสียง ตรัสว่า
“ลาซารัสเอ๋ย ออกมาเถิด” ดังนั้นพวกยิวหลายคนที่มา
หามารีย์ และได้เห็นการกระทำของพระเยซู ก็วางใจใน
พระองค์” (ยอห์น 11:43, 45)

ป้ายวันสะบาโต ชายที่ดูเหมือนว่าพระคริสต์จะทอดทิ้ง

ในพวกผู้ที่เชื่อและผู้ที่ยังรักพระเยซู ไม่มีใครที่จะซื่อสัตย์และใกล้ชิด
พระเยซูมากเท่า ลาซารัส และพี่สาวสองคน มารธาและมารีย์ บ้านของ
เขาที่เบธานี ซึ่งห่างจากเยรูซาเล็มไปทางตะวันออกเพียง 3 กิโลเมตร
เป็นที่ซึ่งพระเยซูชอบมาหยุดพักก่อน พระองค์ทรงทราบว่าคนในบ้านนี้
เข้าใจพระองค์และชอบที่จะให้พระองค์เสด็จมาพัก

ในระยะหลังของการเทศนาสั่งสอนประชาชนของพระเยซู ลาซารัส
เกิดป่วยหนักอย่างกะทันหัน ผู้ส่งข่าวมารายงานพระเยซูว่า “ผู้ที่พระองค์
ทรงรักนั้นป่วยอยู่” พระเยซูไม่ได้เดินทางไปบ้านเบธานีในทันที แต่
พระองค์ได้ทรงส่งข่าวที่คงจะทำให้ทั้งสองตกใจกลัวและสงสัย หากดูใน
ยอห์น 11:4 ว่าพระเยซูทรงตรัสว่าอย่างไร .....

ดูเหมือนกับว่า พระเยซูทรงทอดทิ้งเพื่อนที่ดีของพระองค์จริงๆ ดูข้อ 6 ว่า พระเยซูทรงทำอะไรหลังจากที่ส่งข่าวไปที่บ้านเบธานีแล้ว

.....

ถ้าหญิงพี่น้องสองคนนั้นงงและแปลกใจ เราคงจะนึกภาพออกว่า พวกสาวกคงจะได้สั่นหัวไปตามๆ กัน และประหลาดใจว่า ทำไมพระเยซูจึงทรงทำกับเพื่อนที่ดีของพระองค์แบบนี้ ทำไมอาจารย์ของเขาจึงไม่รีบไปอยู่ใกล้ๆ ลาซารัสในทันที เขาคิดแล้วคิดอีกถึงเรื่องนี้ แน่نونพวกเขาไม่รู้ถึงแผนการณ์พิเศษของพระเยซู แล้วทันทีนั้นพระเยซูทรงตรัสบอกอะไรแก่เขา ดูยอห์น 11:11 ตอนท้าย .....

.....

พวกสาวกคิดว่า พระเยซูตรัสถึงการนอนหลับพักผ่อน แต่แท้จริงพระเยซูทรงหมายถึงอะไร เราจะพบความหมายที่ชัดเจนได้ในยอห์น 11:14-15 .....

สำหรับผู้ที่เชื่อในพระเยซู ความตายก็เหมือนกับการนอนหลับ เมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งที่สอง พระองค์จะทรงปลุกคนตายที่เชื่อในพระองค์ให้ตื่นมีชีวิตขึ้น แต่สำหรับลาซารัส สหายพิเศษของพระองค์ พระองค์ทรงมีสิ่งที่ทำให้แปลกใจเตรียมไว้แล้ว

วันอาทิตย์   **กระตุ่นความเชื่อของมารธา**

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทราบถึงความเศร้าโศกเสียใจของมารีย์และมารธา พระองค์เองก็ทรงมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน แต่พระองค์ทรงเตรียมพวกสาวกสำหรับอนาคต พระองค์จึงต้องทรงยอมให้ลาซารัสตาย ถ้าพระองค์จะทรงไปหาลาซารัสทันทีขณะที่เขายังป่วย ลาซารัสคงจะไม่ตายและถ้าพระเยซูทรงรักษาลาซารัสให้หาย พระองค์ก็จะไม่ได้ทรงแสดงการมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์

แม้แต่ขณะที่พระองค์เริ่มเดินทางมาที่บ้านเบธานี พระองค์มิได้ทรงรีบร้อน เมื่อพระเยซูเดินทางมาถึงบ้านเบธานี ลาซารัสตายได้ 4 วันแล้ว ธรรมเนียมของยิวมีการแสดงความเศร้าโศกมาก ๆ และจ้งคนมาร้องไห้ เป็นสิ่งที่พระเยซูไม่ทรงเห็นด้วย ผู้เขียนเคยไปดูที่แห่งหนึ่งในสิงคโปร์ มีคนเล่นไฟกันสนุกสนานและตีมเบียร์หน้าห้องที่ตั้งศพ แต่ข้างในห้องมีหญิงที่รับจ้งร้องไห้อยู่รอบ ๆ ศพ พร้อมทั้งเล่นเครื่องดนตรีให้ผู้ตาย สิ่งเหล่านี้เหมือนกับในสมัยของพระเยซูคริสต์ และพระองค์ไม่พอพระทัย มากจึงได้ทรงออกมาเสียจากบ้านลาซารัส และให้คนไปบอกสองพี่น้องว่า พระองค์ทรงอยู่ข้างนอก

มารีย์ร้องไห้เสียใจจนไม่ได้ยิน แต่มารธาได้แอบลุกออกมาโดยไม่ให้ใครสังเกตเห็น มารธารีบไปหาพระเยซูทั้ง ๆ ที่หน้าบวมและตาแดง จากการร้องไห้ นางพูดว่าอย่างไรเมื่อเห็นพระเยซู ดูจาก ยอห์น 11:21

.....

แต่เมื่อนางแหงนหน้ามองดูพระพักตร์ที่ทรงเมตตาของพระเยซู นางได้เห็นสีหน้าแสดงถึงความสงสารและความรัก และนางได้พูดเสริมอะไรอีก ดูยอห์น 11:22 .....

พระเยซูทรงปรารถนาจะให้กำลังใจให้นางเกิดความเชื่อที่มั่นคงยิ่งขึ้น พระองค์ทรงบอกอะไรแก่นาง ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับความเชื่อของคริสเตียน พระองค์ตรัสอะไร อ่านยอห์น 11:23 .....

.....

มารธาเชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพในวันสุดท้าย แต่นางต้องการกำลังใจมากในตอนนั้น หาว่าพระเยซูทรงบอกอะไรแก่นาง ในยอห์น 11:25

.....

วันจันทร์ ก้าวออกมาจากอุโมงค์

มารธาแอบกลับเข้าบ้านและบอกมารีย์ว่า พระเยซูอยู่ข้างนอก "อาจารย์มาถึงแล้ว และทรงเรียกเจ้า" มารธากระซิบ

พวกเธอร้องให้ตามมารีย์ออกมาด้วย โดยคิดว่านางจะไปร้องให้ที่อุโมงค์ฝังศพ มารีย์ต้องการจะอยู่กับพระเยซูตามลำพังสักพัก

พระองค์ทรงถามว่า "เอาเขาไปไว้ที่ไหน"

ทั้งหมดเลยพากันเดินไปที่อุโมงค์ฝังศพ ขณะที่กำลังเดินไปนั้นเกิดอะไรขึ้น ยอห์น 11:35 เป็นข้อพระคัมภีร์ที่สั้นที่สุด แต่ได้ใจความ

.....
อุโมงค์ฝังศพของลาซารัสมีก้อนหินใหญ่ปิดไว้ตรงทางเข้า พระเยซูอาจจะสั่งทูตสวรรค์ให้ช่วยพระองค์ที่นั่นก็ได้ แต่พระองค์ทรงใช้ประชาชนเมื่อพวกเขาสามารถทำงานนั้นได้ เราควรจะมีมือกับพระองค์โดยทำตามสิ่งที่พระองค์สั่ง พระองค์ทรงสั่งอะไร ดูยอห์น 11:39

.....
มารธาผู้ใช้ความคิดได้ตอบคำสั่งของพระเยซูอย่างไร ดูยอห์น 11:39 .....

พระเยซูทรงตอบว่า "เราบอกเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า ถ้าเจ้าเชื่อจะได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า"

พวกผู้ชายได้เลื่อนก้อนหินใหญ่ออกไป ข้างในอุโมงค์ลาซารัสนอนอยู่ ผุ่งชนเงียบกริบขณะที่เขาเ็นคอยพระเยซู พระเยซูทรงเงยพระพักตร์และอธิษฐานต่อพระบิดาบนสวรรค์ เพื่อทุกคนจะได้ทราบว่าพระองค์ทรงทำงานร่วมกับพระบิดา แล้วพระองค์ทรงก้าวเข้าไปใกล้ปากทางเข้าอุโมงค์ พระองค์ทรงร้องด้วยเสียงดังว่าอะไรดูยอห์น 11:43 .....

ตาทุกดวงพากันจ้องมองด้วยความสนใจยิ่ง หูทุกหูคอยเฝ้าฟัง แม้แต่เสียงแผ่วเบาเพียงไร มีเสียงเคลื่อนไหวในอุโมงค์ แล้วลาซาร์สก็เดินโซเซออกมาทั้งที่มีผ้าขาวพันตัวอยู่ พระเยซูได้ทรงออกคำสั่งอีกครั้งหนึ่ง หาดูในข้อ 44 .....

วันอังคาร   **เด็กหญิงอายุประมาณ 12 ปี พ้นจากความตาย**

ไม่ว่าพระเยซูจะทรงดำเนินไปที่ใด จะมีคนมาห้อมล้อมพระองค์อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เมืองคาเปอร์นาอุม ซึ่งพระองค์เป็นที่รู้จักของ คนทั่วไป ไยร์ส นายธรรมศาลาได้แหวกฝูงชนเข้ามาถึงพระเยซูแล้วจึง กราบพระบาทของพระองค์ อ้อนวอนพระองค์ให้พระองค์เสด็จไปที่บ้าน ของเขาโดยเร็ว คำขอร้องเร่งด่วนของไยร์สคืออะไร ดูมาระโก 5:23 .....

บ้านของไยร์ส อยู่ไม่ไกลนัก แต่มีกลุ่มคนห้อมล้อมพระองค์มาก ทำให้พระองค์เสด็จไปได้ช้ามาก มีคนส่งข่าวคนหนึ่งแหวกฝูงชนมาหาไยร์ส และบอกว่า พระเยซูไม่จำเป็นต้องเสด็จไปแล้ว เพราะเด็กหญิงได้ตายเสีย แล้ว พระเยซูทรงได้ยินรายงานนั้น พระองค์ทรงตรัสอะไรกับไยร์ส อ่าน มาระโก 5:36 .....

เมื่อเขาพากันมาถึงบ้านของไยร์ส คนที่รับจ้างมาร้องให้ได้มาถึง แล้วและได้ร้องให้เสียงดังทั้งเป่าปี่ด้วย พระเยซูทรงถามว่า เขาร้องให้ วุ่นวายไปทำไม เพราะเด็กหญิงนั้นเพียงนอนหลับไป คนเหล่านั้นจึงพากันหัวเราะเยาะ พระองค์ได้ให้ทุกคนออกไปนอกห้อง ยกเว้นบิดามารดา ของเด็กหญิง และสาวกของพระองค์คือ เปโตร ยากอบ และยอห์น พระองค์ทรงเดินไปใกล้เตียงเด็กหญิงและจับมือเด็กหญิงนั้น ตรัสเสียง เบาๆ กับเด็กหญิงนั้น พระเยซูทรงตรัสอะไร อ่านมาระโก 5:41 .....

ทันใดนั้นร่างที่สงบนิ่งของเด็กหญิงก็เริ่มสั่น ซึ่พจรเริ่มเต้นใหม่อีกครั้ง ปากก็แอมยิ้ม ตาเปิดกว้างเหมือนเพิ่งตื่นนอน เด็กหญิงมองดูคนที่อยู่รอบๆ ตัวเราอย่างแปลกใจ เราลุกขึ้นบิดามารดาก็กอดเราไว้

วันพุธ เมื่อหญิงม่ายชื่นชมยินดี

การเดินทางไปกับพระเยซูจะพบเรื่องน่าตื่นเต้นและทำให้แปลกใจได้เสมอ ผู้คนที่ติดตามพระองค์ไปได้พบกับสิ่งที่วิเศษมากมายเพราะพระองค์ทรงแสดงว่าแท้จริงนั้นพระเจ้าเป็นอย่างไร

วันหนึ่งพระเยซูพร้อมด้วยสาวกและคนกลุ่มใหญ่ได้เดินทางไปหมู่บ้านนาอิน มองลงไปเห็นหุบเขากว้างใหญ่ เมืองนี้อยู่ไปทางใต้ของคาเปอร์นาอุมราว 30 กม. พระเยซูและกลุ่มคนที่ติดตามพระองค์มาได้ไปหาเขา เพื่อไปให้ถึงหมู่บ้าน พวกเขาสังเกตเห็นว่ามีขบวนศพออกมาจากหมู่บ้านนั้น และคนทั้งสองกลุ่มได้มาพบกัน แม่ของชายหนุ่มที่ตายเป็นหญิงม่าย ตอนนี้ไม่มีใครที่ช่วยเหลือดูแลนาง นางเดินไปกับขบวนแห่ศพโดยไม่มองใคร นางร้องไห้มากจนไม่ได้สังเกตเห็นพระเยซูผู้ทรงสั่งหยุดขบวนศพไว้

หาดูในลูกา 7:13 ว่า พระเยซูทรงรู้สึกอย่างไร และพระองค์ตรัสกับหญิงม่ายที่น่าสงสารนี้ว่าอย่างไร .....

เมื่อพระเยซูได้ถูกต้องโลงศพ คนหามศพได้หยุดยืนอยู่ ดูในลูกา 7:14 ว่าพระองค์ตรัสกับคนตายว่าอย่างไร.....

คำตรัสของพระองค์แทงทะลุหูกของผู้ตาย ชายหนุ่มล้มตาศึ้น พระเยซูทรงจับมือเขาให้ลุกขึ้น แม่และลูกกอดกันด้วยความชื่นชมยินดี

ทุกคนตกตะลึง ถ้าเราได้เห็นแบบนี้เราจะเป็นเช่นเดียวกันใช่ไหม เขาต้องแบกโลงศพเปล่ากลับไป ตอนนี้ไม่ใช่กลุ่มคนเศร้าเสียใจ แต่พบกับกลุ่มคนที่มีความสุข

คำถามทบทวนข้างล่างนี้

1. ลาซาร์สตายไปแล้วก็วันจึงได้ฟื้นคืนชีวิต.....
2. พระเยซูตรัสว่า ความตายเหมือนกับกร.....
3. คนทั้งหลายที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมา.....
(1 เรชะโลนิกา 4:16)
4. ใครเป็นผู้ปลุกลาซาร์ส.....
5. พี่สาวสองคนของลาซาร์สคือ.....
6. พระเยซูทรงรักษาบุตรสาวของ.....
7. พระเยซูจะเสด็จมาจาก.....(1 เรชะโลนิกา 4:16)
8. มัทธีวเป็น.....หนึ่งในสิบสองคน
9. จะมีการฟื้นคืนชีพอีกครั้งเมื่อพระเยซู.....
10. บุตรสาวของไยรัสได้รับการรักษาให้หาย เพราะไยรัสมี.....
ในพระเยซู
11. ไยรัสเป็นนาย.....(มาระโก 5:22)
12. หญิงม่ายและบุตรชายอยู่ที่.....(ลูกา 7:11)

วันพฤหัสบดี คนตายแล้วไปไหน

ตลอดสัปดาห์นี้เราได้เรียนถึงลาซาร์สกับบุตรสาวของไยรัสและชายหนุ่มที่เมืองนาอิน เราสังเกตหรือไม่ว่า ไม่มีใครสักคนในพวกนี้ที่ฟื้นจากความตายขึ้นมาแล้วเล่าเรื่องผี เรื่องวิญญาณ ไม่มีเลย พวกเขาไม่ได้บอก ว่าความตายเป็นอย่างไร เพราะว่าเหมือนกับนอนหลับ ดังที่พระเยซูบอกไว้ บางคนเชื่อว่าเขาไปที่ไหนๆ หลังจากการตายแล้ว เช่นคนที่ตายบนเตียงผ่าตัด เขาเล่าว่าเขาเห็นและได้ยินเหมือนกับวิญญาณล่องลอยไป คนพวกนี้ที่จริงยังไม่ตาย (เซลล์ระบบประสาทส่วนกลางในสมองยังไม่ตาย) ศพจะไม่รู้เลยว่าเกิดอะไรบางอย่างในโลกนี้

เมื่ออาจารย์เปาโลเขียนจดหมายฉบับแรกถึงชาวเมืองเธสะโลนิกา ท่านต้องการจะแน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจถึงเรื่องความตายและการฟื้นคืนชีพ เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สอง หาดูว่าท่านพูดอะไร ใน 1 เธสะโลนิกา 4:13 .....

คนในเมืองเธสะโลนิกาได้ยินถึงเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู และพวกเขาหวังว่า คนที่เขารักและเพื่อนๆ ทุกคนกำลังเฝ้าคอยพระองค์ แต่แล้วคนก็ค่อยๆ ตายไปที่ละคนๆ ทำให้ชาวเมืองเสียใจ เมื่อได้อ่านจดหมายของท่านอาจารย์เปาโล ทำให้เขามีกำลังใจขึ้น สังเกตดูข้อเดียวกันนี้ว่า อาจารย์เปาโลไม่ต้องการจะให้ผู้ใดเศร้าโศกเสียใจมากเกี่ยวกับคนตาย เช่นเดียวกับคนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเพราะว่าเขาจะได้พบกันอีก

สังเกตอีกอย่างหนึ่ง ความเชื่อเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ทำให้เขาเกิดความมั่นใจและมีกำลังใจ อ่าน 1 เธสะโลนิกา 4:14 ดูว่าเขามีความมั่นใจได้อย่างไร .....

วันศุกร์ วันชื่นชมที่จะได้พบกันอีก

ขณะที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง คงจะน่าตื่นเต้นถ้าจะไปอยู่ที่บริเวณหลุมฝังศพ ลองนึกภาพหลุมศพเปิดออก และคนที่ตายแล้วที่มีความเชื่อในพระเยซูจะออกมา แต่ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ขณะนั้นจะไม่ต้องตาย ตามอาจารย์เปาโลบอกไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4:15-18 จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จมา .....

ผู้เขียนได้เห็นเพื่อนและคนที่รักถูกฝัง และได้รับรอยที่จะพบพวก
เขาอีก แต่เหนือสิ่งอื่นใด คือการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู เรา
จะได้พบกัน แม้ว่าตอนนั้นผู้เขียนจะตายแล้ว หรือยังมีชีวิตอยู่ก็ตาม ดูข้อ
17 เราจะพบใครอีก .....

และนี่เป็นข่าวดี!

*****

บทที่ 3

สัมผัสที่รักษาโรค

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่า พระเยซูทรงเอาใจใส่เราทุกคนมากเพียงไร ไม่ว่าเราจะเลวเพียงใดหรือป่วยหนักด้วยความบาปแค่ไหน

ข้อควรจำ "เมื่อพระองค์ทรงเห็นแล้วจึงตรัสแก่เขาว่า "จงไปสำแดงตัวแก่พวกปุโรหิตเถิด" เมื่อกำลังเดินไป เขาทั้งหลายก็หายสะอาด ฝ่ายคนหนึ่งเฝ้าในพวกนั้น เมื่อเห็นว่าตัวหายโรคแล้ว จึงกลับมาสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดัง" (ลูกา 17:14, 15)

ป่วยวันสะบาโต โรคเรื้อรันทันที

ตอนที่ผมยังเป็นเด็กชั้นประถม เวลาหยุดพักเรียนเป็นเวลาที่สนุกเสมอ แต่วันหนึ่งผมรู้สึกโดดเดี่ยวเดียวดาย

ขณะที่เพื่อนนักเรียนชั้นเดียวกันกำลังเล่นบอลลูกด้วยกัน ผมต้องเซ็ดน้ำตาบ่อยๆ เพราะรู้สึกเหมือนมีอะไรติดอยู่ในที่สุดผมขอให้เพื่อนคนหนึ่งดูที่ตว่ามีอะไรติดอยู่ไหม ใช่ ที่หางตาของผมน้ำคล้ายหนอง ต่อมาเพื่อนๆ ก็มามุงดูกัน ในที่สุดครูประจำชั้นก็มาดู แล้วจ้องดูที่ตาของผมและพูดว่า "เรากลับไปบ้านเดี๋ยวนี้เลย"

ผมไม่ได้เป็นโรคเรื้อรังหรือโรคร้ายแรงอะไร ผมเป็นเพียงแค่ตาอักเสบ ซึ่งรักษาอยู่ที่บ้านก็หายได้อย่างรวดเร็ว แต่ผมมีความรู้สึกว่าคุณทอดทิ้ง ไม่เป็นที่ต้องการของเพื่อนสนิท

ย้อนกลับไปในสมัยพระคัมภีร์ โรคหนักกลัวที่อาจติดต่อกันได้คือ โรคเรื้อน อ่านเลวีนิติ 13:2, 3 ดูว่าถ้าสงสัยว่าจะเป็นโรคเรื้อนปุโรหิตจะดูที่ไหน 2 แห่ง .....

เราทราบใหม่ว่า คนที่เป็นโรคเรื้อนจะต้องเอาผ้าปิดปากและร้องอะไร เลวีนิติ 13:45 .....

จหนักภาพว่าเราเองเกิดเป็นโรคนี้ และเราต้องร้องบอกใครๆ ว่าเราเป็นโรคไม่ว่าจะเดินไปไหน ตอนนี้เราคงจะเข้าใจสถานการณ์ของคนเหล่านี้ที่มีชีวิตอยู่ในสมัยพระคัมภีร์

วันอาทิตย์ โรคนี้จะเป็นมากขึ้น ๆ ทุกที

บางคนที่เป็นหัดหรือคางทูมจะพูดได้ว่า "ฉันไม่กลัว อีกไม่นานก็จะหาย" แต่ถ้าเราอยู่ในสมัยพระคัมภีร์ การคิดว่าจะป็นโรคเรื้อนก็ทำให้คนที่กล้าหาญที่สุดตกใจ "ชาวยิวถือว่าโรคนี้เป็นผลจากการพิพากษาเนื่องจากความบาป

แต่โรคเรื้อนนั้นร้ายแรงแค่ไหน คนที่เป็นโรคผิวหนังจะมีจุดขาวๆ มันร้ายนักหรือ ปัญหาอยู่ที่ว่าโรคเรื้อนคล้ายกับความบาป มันจะแผ่ขยายกว้างออกไปเรื่อยๆ พร้อมกับทำลาย จมูก นิ้วมือและนิ้วเท้าจะหลุดออกและเปลือกตาจะหายไป ต่อมาตาก็บอด ลมหายใจจะเหม็นเน่าจนใครๆ ต้องถอยห่าง ผิวหนังจะเป็นกระปุ่มกระป่ำ และดูน่าเกลียด เหมือนกับโคลนสีเทา แม้แต่ผม เล็บ ฟัน ลิ้นและริมฝีปากบนอาจจะหายไป ดังนั้นคนโรคเรื้อนจึงมองดูไม่เหมือนมนุษย์ทั่วๆ ไป แต่เหมือนกับศพที่เดินได้

แต่ยังมีเรื่องร้ายกว่านั้น ธรรมชาติเมื่อเราเจ็บป่วย เราต้องการให้ใครช่วยเหลือดูแล แต่ในสมัยพระคัมภีร์คนโรคเรื้อนจะถูกแยกออกจากสังคมครอบครัวและเพื่อนของเขา คนที่จะเป็นเพื่อนของเขาคือ คนโรคเรื้อน

เหมือนกัน นี่เป็นกฎหมายในสมัยนั้น ดูในมาระโก 1:40 ว่ามีคนโรคเรื้อนคนหนึ่งที่ทำผิดกฎ เขาทำอะไร .....

.....
ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้อยู่รวมกลุ่มกับคนโรคเรื้อนอื่น ๆ ตามที่ควรจะทำ พระเยซูมีปฏิกิริยาอย่างไรกับเขา อ่านข้อ 41 .....

วันจันทร์   **ทำไมพระเยซูจึงทรงแตะต้องคนที่ต้องห้าม**

สิ่งหนึ่งที่พระเยซูรักที่จะกระทำคือ การรักษาผู้เจ็บป่วย พระองค์ไม่ทรงกลัวโรคนั้นแม้ว่าจะมองดูน่ากลัวสักเพียงไร ขณะที่คนโรคเรื้อนนี้เห็นพระเยซูที่ใกล้ทะเลสาบ เขารีบเดินไปหาพระองค์ ผุงชนแตกกระจาย ขณะที่คนโรคเรื้อนฝ่าเข้าไป บางคนพยายามจะให้เขาหยุดและบอกว่าเขาควรจะอยู่แต่ในหมู่คนโรคเรื้อนด้วยกัน แต่ชายนี้ไม่ได้ยิน เขาต้องการจะไปให้ถึงพระเยซู ดูในมาระโก 1:40 ว่าชายนี้พูดว่าอะไร

.....
พระเยซูมิได้ทรงถอยหนีและพูดว่า "เจ้าน่าเกลียดมาก จงไปเสียไปอยู่กับพวกของเจ้า" เปล่าเลย พระองค์มิได้ทรงกระทำอย่างนั้นกับคนที่มาขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ไม่ว่าเขาจะแยะมากสักเพียงไร จงจำข้อนี้ไว้ พระองค์ทรงแตะต้องผู้ต้องห้ามในสมัยนั้น ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงรักและเอาใจใส่คนที่เลวที่สุดในหมู่พวกเรา พระองค์ทรงแตะต้องคนโรคเรื้อนที่น่าสงสารนั้นจริงๆ

.....
ขณะนั้นพระองค์ตรัสอะไร ข้อ 41 .....

.....
เมื่อพระองค์ทรงตรัสคำนั้น เกิดอะไรขึ้น ดูข้อ 42

เจย์ เป็นคนหลอกลวง เพื่อนๆ ของเขารู้ดี เขาจะสุภาพมากและทำดีกับครู และผู้ปกครองของนักเรียน เขาจะช่วยเปิดประตูให้และพูดคำพูดที่ประทับใจ แต่เพื่อนๆ รู้ว่าเป็นคนใจสกปรก ปากเสีย ใจร้าย เขาจะขโมยของเพื่อน และหาวิธีทำให้เพื่อนๆ ขายหน้า

ครั้งหนึ่งเขาแอบขโมยบันทึกร่างตัวของเพื่อนคนหนึ่งไป แล้ววิ่งไปรอบๆ โรงเรียน อ่านบันทึกดังๆ ให้คนอื่นได้ยิน บางที่เขาจะดึง ผลักหรือแย่งของๆ เพื่อนจนแตก เขาชื่อเสียงไม่ดีและไม่มีใครชอบเขา เพื่อนๆ ไม่คบเขา หรือแม้แต่จะแตะต้องเขา ไม่มีใครทำดีกับเจย์ เจย์ต้องการพระเยซู แล้วพวกเพื่อนของเจย์ล่ะ เขาต้องการพระเยซูด้วยใช่ไหม เจย์เป็นคนบาป เพื่อนๆ ของเจย์เป็นคนบาปด้วยใช่ไหมอ่านโรม 3:23

ถ้าเครื่องยกของหนักกำลังยกเหล็กหนักก้อนหนึ่งอยู่ โช้ที่มัดเหล็กอยู่จะต้องมีโช้ที่ข้อขาด จึงจะทำให้ก้อนเหล็กนั้นตกลงมาที่พื้น เรารู้ได้อย่างไรว่า คำตอบที่ถูกคือ หนึ่ง อ่านยากอบ 2:10

พระบัญญัติสิบประการเปรียบได้กับโช้ที่มีข้อ 10 ข้อ บางคนเช่นเดียวกับเจย์อาจจะทำผิดพระบัญญัติหลายข้อ และเห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนบาป แล้วเด็กดีที่ไม่เคยพูดปด ไม่เคยพูดสบถ หรือไม่เคยทำของเพื่อนแตก เราคิดว่าคนใดคนหนึ่งในจำพวกนี้จะไม่เคยถกเถียงพ่อแม่และไม่เคยพูดว่าคนอื่นหรือ เราเห็นไหมที่เราว่าคนอย่างเจย์ป่วย แต่ที่จริงเราทุกคนก็เป็นคนป่วย ความเจ็บป่วยนี้คือความบาป ดังนั้นโรคเรื้อรังจึงคล้ายกับความบาป โรคจะแผ่กระจายไปเรื่อยและทำลายระบบประสาท มีเพื่อนของเจย์ไม่กี่คนที่คิดว่า เขาก็เป็นเช่นเดียวกับกับเจย์ ส่วนใหญ่คิดว่าเขาดีกว่าเจย์ แท้จริงเขาก็ป่วยด้วยความบาปและต้องการการรักษา

และชำระให้สะอาดจากพระเยซูมากเหมือนกัน ความหวังของเราคือมาหา พระองค์ตามสภาพของเรา พระองค์จะไม่ปฏิเสธเราหรือวิ่งหนีเรา ไม่ว่า เราจะเลวสักเพียงใด

วันพุธ   **คนโรคเรื้อนที่อยู่ห่างไกล การรักษาในระยะไกล**

การรักษาคนเจ็บป่วยให้หายเป็นการที่พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไร ชื่อเสียงของพระองค์กระจายไปทั่วแคว้นกาลิลี มีคำโจษขานกันว่า พระเยซูทรงรักษาโรคทุกชนิดให้หายได้ และพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธใคร

ครั้งหนึ่งขณะที่พระองค์เดินทางผ่านสะมาเรีย เพื่อจะไปที่ยेरูซาเล็มระหว่างทางมีอะไรเกิดขึ้นที่ทำให้พระองค์ต้องหยุด อ่านลูกา 17:12, ...

คนพวกนี้ร้องเสียงดังว่าอะไร ข้อ 13 .....

สิ่งที่น่าสนใจของเรื่องนี้คือ พระเยซูไม่ได้ทรงเข้าไปใกล้คนเหล่านั้น แต่พระองค์ตรัสอะไรกับพวกเขา อ่านลูกา 17:14 .....

พระเยซูมุ่งหมายที่จะให้คนที่มีความจำเป็นที่ยอมรับพระองค์ พวกปุโรหิตได้ปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์ตั้งแต่เริ่มแรก และเมื่อมีคนเป็นอันมากยอมรับพระองค์ ทำให้ปุโรหิตเสียหน้า พระองค์ต้องการจะให้ปุโรหิตรับทราบความจริงด้วย พระองค์จึงส่งคนพวกนี้ไปหาปุโรหิต คนพวกนั้นได้รับการชำระให้หายจากโรคตอนไหน อ่านข้อ 14 อีกครั้ง

เมื่อได้ตรวจคนโรคเรื้อนพวกนี้แล้ว ปุโรหิตจะประกาศว่า คนพวกนี้หายและสะอาดแล้ว การทำดังนี้ก็เป็นการยอมรับว่า พระเยซูเป็นพระบุตรที่แท้จริงของพระเจ้า

เรานึกภาพออกไหม่ว่า คนโรคเรื้อนเหล่านี้จะรู้สึกอย่างไรขณะที่เขาเดินไปหาปุโรหิต แผลที่หน้าเกลียดตามตัว ผิวหนังเต็มไปด้วยแผลเป็น เสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง พวกเขาเหมือนสัตว์ประหลาดมากกว่าคน แต่ตามทางนั้นเองผิวหนังของพวกเขากลายเป็นผิวหนังที่สะอาด ลมหายใจที่เหม็นเน่าก็หายไป ใครเป็นคนแรกที่สังเกตเห็นว่ามือของเขาสะอาด พระคัมภีร์ไม่ได้บอก แต่เขาคงจะตะโกนเสียงดังซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า "ฉันสะอาดแล้ว ฉันสะอาดแล้ว" และอีกคนหนึ่งก็จะว่า "ฉันก็สะอาดเหมือนกัน ดูผิวของฉันสิ" เขาคงจะตื่นเต้นดีใจมาก

วันพฤหัสบดี   คนหนึ่งกลับมาขอบคุณ

ขณะที่คนโรคเรื้อนทั้งสิบรีบไปเพื่อแสดงตัวต่อปุโรหิต เขาคงจะคิดในใจว่า จะมีประโยชน์อะไรเมื่อปุโรหิตได้ประกาศก่อนหน้านั้นแล้วว่าพวกเขาไม่สะอาด จะต้องใช้ความเชื่อที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ แต่ขณะเดินทางไป พวกเขา ก็หายสะอาด เราคงจะคิดว่าทุกคนคงจะหยุดเดิน แล้วรีบกลับมาขอบคุณพระเยซูที่ทรงรักษาเขา แต่มีเพียงคนเดียวที่ทำอย่างนี้ ส่วนอีก 9 คน รีบเดินทางต่อไป คนเดียวเท่านั้นที่นึกถึงผู้ที่ได้ช่วยให้เขาเป็นอิสระ หายจากโรคภัย เขาหันหลังกลับและมุ่งหน้ามาหาพระเยซู เราบอกได้ไหมว่า เสียงของเขาเป็นอย่างไร ขณะที่เขาถวายสรรเสริญพระเจ้า ดูลูกา 17:15 .....

เขาทำอะไรเมื่อกลับมาถึงพระเยซู ดูลูกา 17:16

.....
เราสังเกตเห็นอะไรในข้อนี้ไหม บ้านเกิดของชายคนนี้อยู่ที่ไหน

.....
พวกเขามีความหึง ภูมิใจที่พวกเขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เขาจะไม่ข้องเกี่ยวกับพวกอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกสะมาเรีย เขาอาจ

ทำการค้าขายติดต่อกันได้เมื่อจำเป็น แต่การที่จะเป็นเพื่อนดีต่อกัน หรือ
 หนึ่งพูดคุยกัน พวกยิวถือว่าเป็นความผิด เขาถือว่าคนสะมาเรียต่ำกว่า
 พวกเขา ไม่ควรคบหรือเข้าใกล้ แต่ก็ไม่มีคนยิวสักคนเดียวที่หายสะอาด
 จากโรคแล้วกลับมาขอบคุณพระเยซู มีเพียงแต่ชาวสะมาเรียคนเดียวนี้
 อย่างน้อยเขาก็เข้าใจถึงความรักของพระเจ้าและความเอาใจใส่ความ
 เมตตาของพระเยซูต่อคนต้องห้ามอย่างเขา

วันศุกร์   **การขอบพระคุณ**

ถ้าเราให้ของขวัญพิเศษแก่ใครสักคน เมื่อเขารับของไปแล้วก็แกะดู
 แล้วถือของและเดินจากไปโดยที่ไม่ได้ขอบใจเราสักคำ เราจะรู้สึกอย่างไร
 ไม่ดีใช่ไหม เช่นเดียวกันพระเยซูรู้สึกเสียพระทัยที่คนโรคเรื้อนที่หายโรค
 อีก 9 คน ไปโดยที่ไม่ได้กลับมาขอบคุณพระองค์ แต่มีเพียงคนเดียว
 เท่านั้นที่กลับ มาซึ่งทำให้พระองค์พอใจพระองค์ตรัสว่าอย่างไร ดูลูกา
 17:17, 18 .....

เราไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรกับชาวสะมาเรียคนนี้ แต่เราทราบว่า พระ
 เยชูตรัสอะไรกับเขาก่อนจากเขาไป ดูลูกา 17:19

เขียนตัวอักษรตัวเว้นตัว เริ่มต้นจากอักษร พ จนหมด

พ ย ร กะ ต เต ย น ชู บ ท ส ร ห ง ข ร ั ค ก ม ษ ย า ศ
 ค ผ น ฟ โ ภ ร อ ค ย เช ร ี ช อ ญ น ฎ ลี ฐ บ ง ค ธ น ษ
 โ อ ห ั ส ห พ า อ ย ก แ ค ต ัง มี จ เพ ็ พื บ ย ป ง ฟ
 ค ต น ษ เส ตี ล ย น ว พ ก ฟ ล ั ศ บ ษ ม ส า ห ข พ อ ว บ ด
 คุ ต ฅ ฝ พ น ร ษ ะ ญ อ ฅ ง ฮ ร์ ป

บทที่ 4

สุขภาพที่ดี การรักษาโรค และการยกโทษ

จุดประสงค์ เพื่อที่จะเข้าใจว่า เป็นการสำคัญเพียงไรที่พระเยซูทรงต้องการช่วยให้เราพ้นจากบาปเช่นเดียวกับให้หายจากโรค

ข้อควรจำ "คนเจ็บต้องการหมอ แต่คนสบายไม่ต้องการ เรามีได้มา เพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่านอกกรีต" (มาระโก 2:17)

ป้ายวันสะบาโต นำปัญหามาสู่ตนเอง

ขณะที่ฉันยังเป็นเด็ก ฉันพบเพื่อนสนิทที่ชอบกินของหวานมาก ป้ายวันหนึ่งเขาชวนฉันให้ไปซื้อขนมหวานกิน ฉันสั่นหัวบอกว่าไม่มีเงิน เขาล้วงกระเป๋าเพื่อดูว่าเขามีเงินมาก เราเข้าไปในร้านใกล้ๆ แถวนั้นและมองหาขนมหวาน เช่น ขนมปังหวาน เค้ก คุกกี้ และลูกอม เมื่อดูแล้วก็ตัดสินใจซื้อลูกอมถุงหนึ่งซึ่งมีหลายชนิด แล้วหาที่นั่งกินตรงบันได ไม่นานลูกอมก็หมดถุง เรากลับเข้าไปซื้อชนิดใหม่อีก และกินหมดอย่างรวดเร็ว แล้วกลับเข้าไปซื้ออีก คราวนี้เรารู้สึกอึดอัดและพอใจต่างแยกกันกลับบ้าน

2-3 ชั่วโมงต่อมาฉันรู้สึกไม่ค่อยสบาย ในท้องของฉันมีเสียงดังประหลาด ฉันรู้สึกคลื่นไส้ เวียนหัวไม่สบาย ฉันมีอาการมากขึ้นๆ ทุกที ในที่สุดฉันต้องวิ่งเข้าห้องน้ำไปอาเจียน ฉันรู้สึกไม่สบายจริงๆ ฉันกำลังได้รับผลของการกินของหวานมากเกินไปในตอนป้ายนั้น

คนหนุ่ม ๆ ในสมัยของพระเยซูทำสิ่งที่เลวร้ายมากกว่าการกินของหวาน มันมากกว่าการมีน้ำตาลมากเกินไปในระบบร่างกายแล้วไปทำให้สมองตื้อ ผันผู ไม่ใช่แบบนั้น ชายหนุ่มคนนี้เที่ยวมาจนร่างกายทรุดโทรม และในที่สุดก็เป็นอัมพาต โรคของเขาเกิดจากความบาป และความทุกข์ทรมาณทำให้เขารู้สึกผิดและเสียใจ การที่เขาช่วยตัวเองไม่ได้ก็ร้ายพอแล้ว แต่ความรู้สึกผิดที่ได้ประพடுத்தไม่ดีขึ้นทำให้เกิดโรค ทำให้เลวร้ายมากขึ้น ผู้นำคริสตจักรก็ไม่ได้ให้การช่วยเหลือเลย เขาบอกชายหนุ่มนี้ว่าพระเจ้าทรงลงโทษ เพราะเขาดำเนินชีวิตชั่ว ดังนั้นเขาจะต้องทนทุกข์ทรมาณ ผู้นำคริสตจักรปฏิบัติที่ช่วยเหลือเขา และต่างเดินเซิดหน้าปล่อยให้เขารับกรรมเอง เป็นความจริงที่ว่าเราได้รับผลจากอุปนิสัยที่ไม่ดีของเรา พระเจ้าตรัสว่า เราเก็บเกี่ยวสิ่งที่เราได้หว่าน นี่เป็นกฎของจักรวาล ถ้าเราหว่านเมล็ดหญ้าลวงหญ้าก็เกิด ไม่ใช่ต้นแตงโม และถ้าเราหว่านเมล็ดแตงโม แล้วเกิดต้นผักโขมขึ้นมา เราคงจะงงแทบบ้า เพราะไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร ได้อย่างไร กฎของการหว่านและเก็บเกี่ยวก็ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงซึ่งเราก็ตีใจ แต่ถ้าเรามีนิสัยที่ไม่ดีแล้วเราได้รับผล นั้นไม่ใช่พระเจ้าลงโทษเรา พระองค์ทรงเสียใจที่เราเป็นผู้ทำร้ายตัวเอง

ชายหนุ่มผู้นี้ตัดสินใจจะให้เพื่อนของเขาช่วยพาเขาไปหาพระเยซู สมัยนั้นไม่มีรถเข็น จะต้องใช้ที่คนหามเขาไป ดูมาระโก 2:3 .....

วันอาทิตย์ มาเฝ้าพระเยซูโดยใช้ลิฟท์

ที่บ้านของเปโตรคนมากันแน่นจนไม่มีที่ที่จะนั่ง ทุกคนต้องยืน มีคนเต็มปิดทางเดินตรงประตู ดูเหมือนว่าทุกคนต้องการจะฟังพระเยซู มีทั้งคนที่สนใจอยากฟัง คนที่ไม่เชื่อมาเพื่อจะดูว่า ความสงสัยของเขาเป็นจริงหรือไม่ ยังมีคนรอคอยอยากจะพบพระองค์มานานแล้ว พวกเขาจารย์ที่นับถือพระองค์ พวกเขาอดแถมมาจากเมืองเยรูซาเล็มยืนอยู่ข้างหน้า เพื่อฟัง

ทุกคำที่พระเยซูตรัสพวกเขาไม่มีเทปอัดเสียง แต่เมื่อจบการประชุมจะรวมกลุ่มกันพูดว่าร้ายพระองค์

ขณะที่กำลังมีการประชุม พระเยซูทรงหยุดการเทศนา มีผู้คนผองจากหลังคาบ้านปลิวหล่นลงมา มีเสียงดังบนหลังคา ต่อมา มีแสงสว่างส่องลอดหลังคาลงมา รุ้ที่หลังคาใหญ่ขึ้นๆ หลังคาบ้านของเปโตรกำลังถูกรื้อ อ่านมาระโก 2:4

ชายหนุ่มที่ป่วยได้ขอร้องให้เพื่อนช่วยหามเขาไปขึ้นบันไดข้างนอก แล้วรื้อหลังคาหย่อนเขาลงมาทางหลังคา ลงมาอยู่ที่ใกล้พระบาทของพระเยซู ลองนึกดูว่าการประชุมต้องถูกขัดขวางลงกลางคัน พระเยซูตรัสอะไรกับชายหนุ่มผู้นี้ อ่านมาระโก 2:5 .....

วันจันทร์   **ทำไมพวกสอดแนมจึงปิดปากเงียบ**

ขณะที่พระเยซูทรงบอกชายหนุ่มว่า ความบาปของเขาได้โปรดยกให้แล้ว เขายังนอนอยู่บนเสื่อมองไปบนสวรรค์แล้วยิ้ม เขารู้สึกว่า ภาระหนักได้ถูกยกไปจากตัวเขา เขารู้สึกสงบสุขที่พระเจ้าทรงให้อภัยเขา

แต่พวกสอดแนมที่นั่งอยู่ที่นั่นรู้สึกไม่สบายใจและกระสับกระส่าย พวกเขาอยากจะรู้ว่า พระเยซูจะอย่างไรกับชายหนุ่มนี้ เขานึกถึงอดีตที่ผ่านมา พวกเขาตำว่าชายหนุ่มผู้นี้ ไม่ได้เมตตาและให้ความหวังกับชายหนุ่มผู้นี้เลย พวกเขา รู้สึกกร้อนๆ หนาวๆ ขณะที่ทุกคนกำลังจ้องมองพระเยซูเป็นจุดศูนย์กลาง พวกเขา รู้สึกเสียหน้า ความหยิ่งและความเกลียดชังพระเยซูได้พุ่งขึ้น พวกเขา ลักษณะและฟาริสีเหล่านี้ต่างนั่งเงียบ ไม่พูดกันเลย เพียงมองสบตากันและรู้ความคิดซึ่งอยู่ภายในของกันและกัน ทุกคนรู้ว่าจะต้องยับยั้งพระเยซูไว้ มิฉะนั้นอิทธิพลของเขาต่อประชาชนจะจบสิ้นลง พวกเขา มีความคิดอะไรในใจ อ่านมาระโก 2:6, 7 .....

พระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขา พระองค์จึงตรัสอะไรกับ
เขา อ่าน มาระโก 2:8, 9 .....

แล้วพระองค์ได้ตรัสกับชายหนุ่มผู้ยังนอนสงบอยู่ว่าอย่างไร ข้อ 11

ทันใดนั้นหน้าของชายหนุ่มก็สดใสมิ่เลือดขึ้น แขนและขาาก็เริ่ม
เคลื่อนไหว เขาหายโรคแล้ว เขากะโดดลุกขึ้นจากเสื่อแล้ววิ่งออกไป
ท่ามกลางความตกตะลึงของคนทั้งกลุ่ม พวกเขาไม่ยอมให้ชายคนนี้เป็น
ประตู่เข้าไปขณะที่เขาป่วยมาก แต่ตอนนี้เขาเบียดเสียดกันเพื่อหลบทาง
ให้ชายหนุ่มผ่านออกไป ชายหนุ่มรีบวิ่งไปบ้าน เพื่อเล่าให้พี่น้องฟังถึงการ
ที่พระเยซูทรงรักษาเขา เมื่อเขาถูกหย่อนลงไปจากหลังคา

"เพียงอำนาจแห่งการเนรมิตสร้างเท่านั้นที่ทำให้ร่างกายที่ทรุด
โทรมกลับมีสุขภาพที่ดี พระสุรเสียงเดียวกันที่เนรมิตสร้างมนุษย์จากผง
คลีดิน ได้ให้ชีวิตแก่ชายง่อยที่กำลังจะตาย และอำนาจเดียวกันที่ให้ชีวิต
จิตใจใหม่เขาด้วย" (หนังสือผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน)

เมื่อเราตั้งใจจะมาหาพระเยซูตามสภาพของเรา ไม่ว่าเราจะเลวมาก
สักเพียงไร พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะช่วยเราให้กลับคืนมาเป็นเหมือนกับ
พระองค์

วันอังคาร   **ชายตาบอดแต่กำเนิด**

วันสะบาโตหนึ่งขณะที่พระเยซูและเหล่าสาวกกำลังเดินทาง ได้เห็น
ชายคนหนึ่งตาบอดตั้งแต่กำเนิด ดูในยอห์น 9:2 สาวกถามพระองค์เรื่อง
คนตาบอดอย่างไร ที่แสดงว่าสาวกคิดอย่างไร .....

แน่นอน ถ้าบิตามารดา สือบบุหรี ตีมสุรา ติดยา อาจจะเป็นอันตราย แก่เด็กตั้งแต่แรกเกิด หรือก่อนนั้น แต่ไม่ใช่เป็นการลงโทษจากพระเจ้า ผู้นำของยิวลืมเรื่องของโยบที่ซาตานทำให้เขาเป็นผี ทุกข์ทรมาน ผู้นำเหล่านี้คิดว่า ตาบอด เป็นใบ้ และการพิการอื่นๆ เป็นการลงโทษจากพระเจ้าโดยตรง พระเยซูตรัสอย่างไร เพื่อเป็นการตอบคำถามของพวกเขา (อ่านยอห์น 9:3) .....

"ขณะที่พระเยซูทรงรักษาตาเขาให้เห็นได้ พระองค์ไม่ได้อธิบายถึงสาเหตุที่ตาบอด แต่ทรงบอกพวกเขาถึงผลที่จะเกิดขึ้น" (ผู้ฟังปรารถนา แห่งปวงชน)

เนื่องจากบิตามารดาของคนนี้ไม่ได้ทำผิด และชายนี้เองก็ไม่อาจจะทำบาปได้ก่อนที่เขาจะเกิด ดังนั้นจึงไม่ประจักษ์ถึงสาเหตุ พระเยซูต้องการจะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทำงานอย่างไร และพระองค์ทรงทำอะไร

วันพุธ ความเกลียดของผู้นำศาสนา

เห็นได้ชัดว่า การเอาโคลนทาที่ตาของชายตาบอดและให้ไปล้าง ออกที่สระสิโลอัม ไม่ใช่เป็นการเล่นกล แต่เป็นการแสดงการมหัศจรรย์ พระเยซูและแสดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ความจริงข้อนี้เป็นการจับผู้นำทางศาสนาที่มีความคิดแคบ ถือเป็นเรื่องร้ายแรง พวกเขาได้ตั้งข้อห้ามหลายอย่างในวันพักผ่อนนั้นจนกลายเป็นภาระ และการรักษาคนเจ็บป่วยในวันสะบาโตสำหรับเขาถือเป็นเรื่องชั่วร้าย สำหรับการทำการมหัศจรรย์นี้ต้องไม่ใช่มาจากพระเจ้า แต่พระเยซูเสด็จมาเพื่อชำระความบาปของเราและรับความเจ็บป่วยของเราไว้เอง พวกผู้นำทางศาสนาจึงเตรียมตัวต่อต้านพระองค์

ขณะนั้นเกิดวุ่นวายขึ้น หลังจากไปล้างตาที่สระสิโลอัม แล้วชายตาบอดก็มองเห็นได้ ใบหน้าของเขามองดูแปลกตา เพราะตาที่เปิดและรอยยิ้มบนใบหน้าของเขา เพื่อนบ้านพากันสงสัยและถามอะไร ดูยอห์น 9:8 .....

ในข้อ 9 มีหลายๆ คนพูดถึงชายคนนั้นว่าอย่างไร และชายคนนั้นเองพูดอย่างไร .....

ไม่นานนักผู้นำของคริสตจักรได้นำชายนั้นไปต่อหน้าที่ประชุมและถามเขาว่า "เจ้ามองเห็นได้อย่างไร" ชายนั้นได้เล่ารายละเอียดที่พระเยซูทรงเอาโคลนทาที่ตาของเขา และบอกให้เขาไปล้างที่สระสิโลอัม "ผมไปล้าง แล้วผมก็มองเห็นได้" เป็นเรื่องง่ายๆ อย่างนั้น

วันพฤหัสบดี   **ปุโรหิตที่มีอคติและบิดามารดาที่กลัว**

เป็นการยากที่จะนึกว่ายังมีคนดื้อรั้นที่ปฏิเสธว่า พระเยซูรักษาคคนตาบอดให้หาย แต่ผู้นำทางศาสนาไม่ยอมเชื่อ แม้ว่าจะได้เห็นการมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้น ความหยิ่งทำให้คนดื้อรั้นทำตามใจตนเอง ที่จริงเขาจะต้องต่อต้านความรู้สึกของเขาเพื่อที่จะไม่เชื่อต่อไป

ในที่สุดพวกปุโรหิตเห็นว่า เขามีความหวังเหลืออยู่อย่างเดียวที่จะกระจายข่าวว่า พระเยซูไม่ได้ทรงรักษาชายนั้น พวกเขาพยายามที่จะทำให้บิดามารดาของชายตาบอดเกิดความกลัวและพูดว่า ไม่มีการมหัศจรรย์เกิดขึ้น ปุโรหิตพากันทั้งสองมาต่อหน้าผู้ปกครองและถามคำถามเขา 2 ข้อ คืออะไร ดูยอห์น 9:19

1. ....
2. ....

บิดามารดาของชายนั้นตกใจกลัว เขาตอบเพียงคำถามแรก คำถามที่สองเขาไม่ยอมตอบตามความจริงแต่ปกปิดไว้ เขาตอบอย่างไร ดูยอห์น 9:20, 21 .....

นี่เป็นการปกปิดความจริง บิดามารดาของชายนั้นทราบว่าใครเป็นผู้รักษาบุตรชายของเขา เขาควรจะรู้สึกภูมิใจ ดีใจ และขอบพระคุณที่พระองค์ทรงกระทำกรณนี้ แต่กลับขี้ขลาดที่จะพูดความจริงความนึกคิดแบบนี้ น่ากลัว เพราะมันทำลายภายในของคนนั้น มีสิ่งใดที่ทำให้บิดามารดานั้นมีความกังวล ดูยอห์น 9:22, 23 .....

คำถามทบทวน

1. ชายที่พระเยซูทรงรักษาตาบอดมาตั้งแต่.....(ยอห์น 9:1)
2. การรักษาชายตาบอดให้เห็นได้เป็นการ.....ที่พระเยซูทรงกระทำ
3. ชายง่อยมี.....ในพระเยซู (มาระโก 2:5)
4. พระเยซูได้ยกโทษให้ชายง่อยใน.....ของเขา (มาระโก 2:5)
5. พระเยซูตรัสว่า "เราเป็น.....ของโลก" (ยอห์น 9:5)
6. พระเยซู.....ความผิดของชายง่อย (มาระโก 2:5)
7. พระเยซูบอกให้ชายตาบอดไปล้างที่สระ..... (ยอห์น 9:7)
8. พระเยซู.....ชายตาบอด
9. ชายง่อยได้ถูกหย่อนลงมาจากช่อง.....(มาระโก 2:4)
10. ชายตาบอดทูลพระเยซูว่า ..... (ยอห์น 9:38)
11. พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของ..... (ยอห์น 9:35-37)
12. พวกเขา รู้สึกกลัวหาพระเยซูผิดๆ ว่าพระองค์มิได้รับการ..... (ยอห์น 9:16)

ผู้นำทางศาสนาได้พยายามทำให้ชายที่เคยตาบอดสับสนด้วยคำถามหลายข้อ พวกเขาพยายามจะทำให้เป็นเหมือนว่า พระเยซูมิได้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ ชาตานอยู่ด้วยกับเขา แนะนำด้วยกับเขา แนะนำคำพูด และปกปิดความเชื่อที่ว่า พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เขาบอกว่าเป็น "อย่าพูดดีกว่า ชายคนนี้ได้เปิดตาให้เจ้าและเป็นพระเจ้าที่ทรงรักษาเจ้า"

ชายที่เคยตาบอดตอบอย่างไร อ่านยอห์น 9:25

.....

แล้วอาจารย์นั้นได้ขอให้ชายนั้นเล่าเรื่องของเขาใหม่อีกตั้งแต่ต้น ด้วยคิดว่าชายนั้นจะเกิดความสับสนแล้วพวกเขาจะได้บอกให้ชายนั้นพูดในสิ่งที่เขาอยากจะทำ พูด พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ใกล้ชายนั้น และช่วยให้เขาพูดได้ถูกต้อง ทำให้พวกหน้าไหว้หลังหลอกจนมุม ดูได้จาก ยอห์น 9:32, 33

.....

คำตอบนี้ทำให้ผู้ปกครองโกรธไม่พอใจที่คนไม่มีการศึกษาบังอาจสั่งสอนเขา พวกเขาจึงไล่ชายนั้นออกไปจากวิหาร เมื่อพระเยซูทรงทราบ ว่า ชายคนนั้นถูกไล่ออกมา พระองค์ทรงถามอะไรชายนั้น ยอห์น 9:35

.....

พระเยซูจึงบอกชายนั้นว่า เขากำลังพูดอยู่กับผู้ที่ได้ทรงรักษาตาของเขาให้มองเห็น

เป็นครั้งแรกที่ชายคนนี้ได้จ้องมองพระเยซู เขาได้มองเห็นหน้าเพื่อนบ้านที่มีความแปลกใจ ได้มองเห็นหน้าบิดามารดาที่ตกตะลึง ได้เห็นหน้าที่แสดงความโกรธของฟาริสี แต่ขณะนี้เขากำลังจ้องพระพักตร์ที่แสดงถึงความรักของพระเยซู แล้วเขาพูดว่าอะไร ดูยอห์น 9:38

.....

บทที่ 5

ผู้ที่เชื่อมองเห็น ผู้ไม่เชื่อตาบอด

จุดประสงค์ เพื่อทราบว่พระเยซูทรงสนพระทัยที่จะรักษาทั้งตาที่บอด และจิตใจที่บอด

ข้อควรจำ “พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “จงไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้เจ้าหายปกติแล้ว” ในทันใดนั้นคนตาบอดนั้นก็เห็นได้ และได้เดินทางตามพระองค์ไป” (มาระโก 10:52)

บ่ายวันสะบาโต เปิดตาให้สองคน

ในปี ค.ศ 29 ขณะที่พระเยซูอยู่ในเมืองคาเปอร์นาอุม พระองค์ได้ยินเสียงชายสองคนตะโกนว่า “บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอได้เอ็นดูข้าพเจ้าเถิด”

การที่ชายสองคนนี้ไม่ได้เป็นโรคที่น่ากลัวเช่นโรคเรื้อน แต่เขามีโรคทางร่างกายคือ ตาบอด ทั้งโลกมืดมิดสำหรับเขา เขาไม่อาจเห็นความสวยงามเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและตก และไม่อาจจะมองดูหน้าใครๆ เห็นสีหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์ ไม่มีสิ่งใดสำหรับเขานอกจากความมืดแต่เป็นเรื่องจริงที่ว่าเมื่อประสาทสัมผัสอย่างหนึ่งของเราเสียไป ประสาทสัมผัสอื่นๆ ก็จะมีความไวมากขึ้น การได้ยินและสัมผัสจะมีความไวสูงมากเมื่อคนเรตาบอด ถ้าเราอ่านมัทธิว 9:27 เราจะทราบว่ชายตาบอดทำอะไรรได้โดยไม่ต้องมีสุนัขนำทาง

เขาทั้งสองเดินไปโดยฟังเสียงฝีพระบาทของพระเยซูที่ดำเนินไปข้างหน้า เขาได้เดินมาถึงบ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งบอกไว้ในข้อ 28 คงจะเป็นบ้านของเปโตร เพราะพระเยซูมักจะพักที่นี่เสมอ เมื่อเสด็จมาจากาเปอร์นาอุม

เราไม่ทราบว่ามันทำไมพระเยซูจึงไม่ทรงรักษาชายตาบอดข้างถนนนั้น แต่พระองค์มีคำถามที่จะถามเขาก่อน คำถามนั้นคืออะไร

.....

เมื่อพระองค์ทรงทราบว่าเขามีความเชื่อในพระองค์จริงๆ พระองค์ได้ทรงเอื้อมมือไปแตะตาเขาและตรัสอะไรทันที อ่านมัทธิว 9:29

.....

วันอาทิตย์ การรักษาสองชั้น

มีอยู่ครั้งเดียวที่พระเยซูใช้วิธีการรักษาแบบสองชั้น คือ ประมาณ 1 ปีหลังจากที่ทรงรักษาชายตาบอดสองคนแล้ว ที่เมืองเบธไซดา พระคัมภีร์ได้บันทึกว่า มีการมหัศจรรย์เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว มีคนพาชายตาบอดคนหนึ่งมาหาพระองค์ แทนที่จะทำการรักษาตรงนั้น พระเยซูทรงทำอะไร ดู มาระโก 8:23 .....

ทั้งนี้เพื่อทดสอบความเชื่อของเขา เพราะแถบนั้นเป็นบริเวณของคนนอกศาสนา พระเยซูทรงทำอะไรต่อ ดูพระคัมภีร์ข้อเดียวกัน

.....

ชายนั้นกระพริบตาและได้เห็นบางอย่าง แต่ไม่ชัด เขาเห็นอะไร ดู ในมาระโก 8:24 .....

พระเยซูทรงวางพระหัตถ์ลงที่ตาของชายนั้นอีก และครั้งนี้เขาก็หายสนิท เราไม่ควรจะคิดว่าพระเยซูทรงผิดพลาด พระองค์เพียงต้องการจะให้ชายนั้นมีความเชื่อเพิ่มมากขึ้น พระองค์ทำให้เขาเงยหน้าขึ้นมองต่อมาเกิดอะไรขึ้น ดูข้อ 25 .....

ไม่เพียงเห็นคน แต่เห็นทุกสิ่งได้ชัด

พระเยซูทรงทดสอบความเชื่อของเราบ่อยๆ พระองค์ต้องการมากที่จะให้เราเชื่อพระคำของพระองค์และปฏิบัติตาม พระองค์ทรงบอกให้เรา

เชื่อฟังบิดามารดา แต่คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ไม่เชื่อพระองค์ พวกเขาตาบอดไม่เห็นคำสั่งของพระองค์ และดูเหมือนจะเกิดปัญหาอยู่เสมอ เช่น เด็กหญิงที่เอาเมล็ดถั่วใส่ในธูจุมก แม้ว่าคุณแม่จะบอกแล้วว่าไม่ดี หลังจากที่รีบพากันไปหาหมอให้เอาเมล็ดออกและต้องเจ็บปวดทรมาน ต่อมาเด็กคนนี้ก็เอาอย่างลบยัดใส่ธูจุมกอีก และครั้งต่อมาก็เอาสิ่งอื่นยัดใส่ธูจุมกอีก เราไม่เชื่อฟังเลย จนในที่สุดเราได้รับความเจ็บปวดทรมานมาก เราจึงเข็ด

วันจันทร์ บารทิเมอัส ชายตาบอด

ในหุบเขาลึกทางทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม คือเมืองเยรีโค มีชายคนหนึ่งชื่อบารทิเมอัส เขาตาบอดจึงต้องเลี้ยวซ้ายด้วยการขอทาน เขา นั่งอยู่ที่ไหนขณะที่พระเยซูและสาวกเดินผ่านไป อ่านมาระโก 10:46

คนกลุ่มใหญ่เดินพูดกันมาถึงเรื่องพระเยซูเสด็จเข้ามาในเมือง บารทิเมอัสรู้ว่าโอกาสเดียวที่เขาจะได้มาถึงแล้ว เขาตะโกนไปที่กลุ่มคนที่เดินผ่านไป หวังว่าจะมีผู้ได้ยินเขา เขาตะโกนว่าอะไร อ่านข้อ 47

เป็นเรื่องน่าสนใจว่า พระเยซูไม่ได้ฝ่าฝูงคนเข้าไปหาบารทิเมอัส พระองค์ทำอะไร ดูมาระโก 10:49

ผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ไปเรียกบารทิเมอัสมาหาพระเยซูได้พูดอะไร ที่ทำให้ขอทานตาบอดนั้นตื่นเต้น ดู มาระโก 10:49

ทันทีที่บารทิเมอัสได้ยินคำเรียกนั้น เขาจึงทิ้งผ้าห่มเสียและรีบลุกขึ้นมาหาพระเยซู

แน่นอน พระเยซูทรงทราบมาก่อนแล้วว่า บารทิเมอัสคิดอะไร แต่พระองค์ต้องการจะถามบางอย่างเขาก่อน คืออะไร อ่านข้อ 51

.....

เราคงจะแน่ใจได้เลยว่า บารทิเมอัสไม่ต้องใช้ความคิดในการตอบคำถามเลย เขาตอบออกมาทันทีจากใจของเขา เขาตอบว่าอย่างไร ดูตอนสุดท้ายของข้อ 51 .....

พระเยซูทรงบอกให้เขาไปได้ เพราะความเชื่อของเขาทำให้เขาหายจากตาบอด ตรงนั้นเองที่บารทิเมอัสมองเห็นได้ เราไม่ทราบว่าเขากลับไปเก็บผ้าห่มที่เขาทิ้งไว้ข้างถนนหรือไม่ แต่เขาได้เดินไป ไปไหน ดูมาระโก 10:52.....

หมายความว่าบารทิเมอัสได้กลายเป็นสาวกของพระเยซูจริงๆ เมื่อเราทราบว่าพระเยซูทรงสามารถรักษาให้หายโรคและช่วยดูแลเราเป็นธรรมดาที่จะติดตามพระองค์ไป

วันอังคาร ผู้ที่น่าสงสารที่สุด

ลองนึกภาพดูว่า ถ้าเราตาบอด ทั้งโลกมีแต่ความมืดวันละ 24 ชั่วโมง ชั่วร้ายยังเป็นใบ้พูดไม่ได้และยังมีผีสิงอยู่ ผีได้ควบคุมสมองของเราทำให้ต้องทำอะไรตามใจมัน เราไม่อาจจะคิดได้เหมือนคนทั่วไปและไม่อาจจะบอกปัญหาของเรากับใคร แม้ว่าพระเยซูทรงอยู่ใกล้ๆ เราก็ไม่อาจจะเปิดปากขอร้องให้พระองค์ช่วยได้ การต้องอยู่ในโลกแห่งความมืดและมีผีสิง เป็นเรื่องที่น่าสงสารมากที่สุด วันหนึ่งได้มีผู้พาคคนที่แบบนั้นมาหาพระองค์ สมองของเขาเสียไป ตามองไม่เห็น เป็นใบ้พูดไม่ได้ เหมือนนรายของบารทิเมอัสที่พระองค์ทรงถามคำถามเขาได้ แต่สำหรับนราย

นี่พระองค์ทรงทำอะไรวันที่ อ่านมัทธิว 12:22 .....
วันที่หลังจากนี้ชายนั้นทำอะไร (ข้อเดียวกัน) .....

วันพุธ ไม่ยอมเชื่อ

การรักษาคนตาบอด ผีสิง และเป็นไปให้หายเป็นปกติได้ ทำให้ประชาชนเกิดความหวัง บางทีพระเยซูของคือนี่จะเป็นเมสสิยาห์จริงๆ แต่ความหวังนี้ทำให้ผู้นำศาสนาโกรธ เมื่อพวกฟาริสีได้ยินว่าประชาชนต่างพากันสงสัยว่า พระเยซูจะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมา เขาพากันหาข้อกล่าวหาร้ายแรงต่อพระเยซู ข้อกล่าวหาที่คืออะไร เราจะพบคำตอบในมัทธิว 12:24 .....

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นชัดเจนว่า ข้อโต้เถียงของพวกฟาริสีนั้นเป็นไปไม่ได้ ถ้าพระเยซูทรงใช้ผีขับผีอาณาจักรของซาตานจะต้องพินาศไป แต่พระเยซูทรงมีคำถาม ถามพวกเขาซึ่งทำให้เขาถูกมัดแน่น คำถามนั้นคืออะไร ดูข้อ 27 .....

หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า พระเยซูตรัสว่า ถ้าพวกฟาริสีอ้างว่า เขาใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าควบคุมผี พระเยซูก็มีสิทธิ์ที่จะทำได้ เช่นเดียวกัน และเขาตอบข้อนี้ไม่ได้ แต่บทเรียนในวันพรุ่งนี้จะแสดงให้เห็นบางอย่างที่จะหยุดยั้งพวกนี้ไว้

วันพฤหัสบดี บาปที่ยกโทษให้ไม่ได้ อ่าน มัทธิว 12:28

เนื่องจากพระเยซูได้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าจึงอยู่ท่ามกลางพวกเขา

ต่อมาพระเยซูทรงเล่าคำอุปมาใน มัทธิว 12:29 ถึงคนที่เข้าไปในบ้านของคนที่มีกำลังมาก เพื่อปล้นทรัพย์ แต่ก่อนอื่นได้จับคนที่มีกำลังมากมัดไว้ ซาตานคือคนที่มีกำลังมากในเรื่องนี้ และมันมายังโลกนี้เพื่อเอาผู้ที่

มันอ้างว่าเป็นเจ้าของ มีเพียงพระเยซูที่สามารถมัดซาตานไว้ ดังนั้นจะกล่าวได้อย่างไรว่าพระเยซูทรงทำงานร่วมกับซาตาน เรื่องของพระเยซูแสดงว่า พระองค์และซาตานเป็นศัตรูกันไม่ใช่เพื่อน

พวกผู้นำศาสนากำลังอยู่ในอันตราย คือทำบาปที่ยกโทษให้ไม่ได้ โดยการพูดว่า งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาจากซาตาน อ่านมัทธิว 12:31, 32 แล้วหาดูว่า ความบาปชนิดนี้ร้ายแรงมากเพียงใด หลังจากอ่านข้อพระคัมภีร์นี้แล้วเราคิดว่า "บาปที่ยกให้ไม่ได้" หมายความว่าอย่างไร

.....
พระเยซูได้ทรงบอกเรื่องนี้แก่พวกฟาริสีซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า พวกเขาได้เลือกที่จะปฏิเสธพระองค์นอกจากนั้นตอนนี้เขาพูดว่า พระเยซูทำงานร่วมกับซาตาน ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะไม่ยอมยกโทษให้เขา แต่เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่จะนำมนุษย์มาหาพระเยซู พระเจ้าไม่อาจจะทำอะไรได้มากกว่านี้สำหรับคนคือสิ่งที่เลือกจะหันหนีจากพระเยซู แล้วพูดว่า พระเยซูทำงานร่วมกับซาตาน ทำให้พวกเขาไม่อาจจะกลับใจได้

วันศุกร์   ตาบอดแต่บอกว่ามองเห็น

สมมติว่ามีนักเรียนใหม่คนหนึ่งเป็นผู้หญิงชื่อชมพู่ มาเข้าเรียนที่โรงเรียนของเรา เด็กคนนี้สวย เด็กผู้ชายทั้งหมดคิดว่าเธอเป็นคนสวยที่สุดในโรงเรียนขณะนี้ แม้แต่เด็กผู้หญิงอื่นๆ ก็นี้กชอบความสวยของเธออย่างเงียบๆ แต่ชมพู่ก็เป็นคนเก่งด้วย เวลาครูถามคำถามในเวลาเรียน เธอจะยกมือและตอบคำถามได้ถูกต้อง เธอสอบได้คะแนนสูง เธอยังเล่นกีฬาเก่งและได้แสดงความสามารถให้เด็กผู้ชายเห็น แต่ยังไม่หมด เมื่อถึงวันสะบาโต ชมพู่แต่งตัวมาโบสถ์อย่างกับเดินออกมาจากหนังสือแบบเสื้อผมของเธอก็เป็นแบบสมัยล่าสุด เธอเดินด้วยความหยิ่งและภูมิใจในตัวเอง ชมพู่ท่องข้อควรจำได้อย่างง่ายดายเรารู้เรื่องในพระคัมภีร์ได้ดีกว่า

ครูเสียอีก กริยาที่ชมพู่แสดงต่อผู้ที่ไม่เก่งเท่าเราทำให้เพื่อนร่วมชั้นพากัน
กััดฟัน

ชมพู่รู้ว่าเธอมีหลายสิ่ง ความงาม ความสามารถ และเงิน และเธอ
ไม่ยอมให้เพื่อน ๆ ไม่ว่าชายหรือหญิง เธอคิดว่าเธออยู่ในระดับสูงกว่า
พวกเพื่อน ๆ จริง ๆ

พระเยซูทรงเปรียบเทียบคริสตจักรทั้งคริสตจักรเหมือนกับชมพู่
ย้อนไปในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ คริสตจักรเลาดีเซียได้ถูกแยกออกมาให้เห็น
ได้ถึงความหยิ่งมาก คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีส์ได้ถูกเปรียบ
เหมือนกับคริสตจักรเลาดีเซีย คริสตจักรนี้พูดอะไรอยู่ในใจ อ่านตอนแรก
ของวิวรณ์ 3:17 .....

เรานึกเห็นภาพใหม่ คนที่ตาบอดและไม่ทราบว่ามันเปลือยกาย
อยู่ ผู้ใดที่รู้สึกถึงแต่ความสำคัญของตัวเองจนมองไม่เห็นคนอื่น สนใจแต่
ความสามารถและความสำเร็จของตนเอง พระเยซูตรัสว่า ผู้นี้เป็นคนตา
บอด บอดทางจิตวิญญาณ และพระเยซูตรัสอะไรกับคริสตจักรแบบนี้ อ่าน
ข้อ 18 .....

บทที่ 6

การมหัศจรรย์ เพื่อการตัดสินใจ

จุดประสงค์ เพื่อเราจะเข้าใจว่า ทำไมพระเยซูจึงทำการมหัศจรรย์ บางอย่าง เพื่อช่วยให้มีการตัดสินใจที่ถูกต้องเพื่อพระองค์

ข้อควรจำ “พระเยซูตรัสแก่ซีโมนว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปท่านจะเป็นผู้จับคน” เมื่อเขานำเรือมาถึงฝั่งแล้ว เขาก็สละสิ่งสารพัดทิ้ง ตามพระองค์ไป” (ลูกา 5:10, 11)

ป้ายวันสะบาโต คำเล่าลือแปลก ๆ ที่สระน้ำ

ในสมัยของพระเยซูยังไม่มีโรงพยาบาล ผู้ที่ป่วยหรือเป็นง่อยมักจะไปชุมนุมกันที่สระเบธซาธา ในเยรูซาเล็ม สระนี้ยาว 55 ฟุต กว้าง 12 ฟุต และมีศาลากี่หลัง อ่านยอห์น 5:2 .....

บริเวณสระและศาลาเหล่านี้มีคนที่ต้องการจะหายจากโรคอยู่เต็มไปหมด สระนี้ไม่ใช่สระว่ายน้ำ ที่จริงไม่มีใครสนใจที่จะลงไปในสระ นอกเสียจากขณะที่น้ำกระเพื่อม เพราะเชื่อว่าทูตสวรรค์มาทำให้น้ำกระเพื่อม มีคำเล่าลือกันทั่วกรุงเยรูซาเล็มว่า ขณะที่น้ำกระเพื่อมเป็นการมหัศจรรย์ ผู้ที่ลงไปในน้ำเป็นคนแรกจะหายจากโรค คำเล่าลือนี้ได้กลายเป็นความเชื่อ เราจะเห็นภาพได้ชัดขึ้น ถ้าเราอ่านยอห์น 5:3, 4 ตามความเชื่อนี้ไม่ว่าผู้ นั้นจะเป็นโรคทางกายชนิดใดก็สามารถจะหายได้

แต่ความเชื่อนี้ไม่ถูก ไม่เป็นความจริง พระเจ้าจะไม่ทรงทำงานแบบนี้ พระองค์จะไม่ให้คนแข็งแรงมีโอกาสดีกว่าคนอ่อนแอ และยอมให้มนุษย์ต้องทรมาน ความคิดอันนี้ไม่ถูกต้อง "คนเจ็บป่วยหลายคนไม่สามารถจะ

เข้าไปใกล้สระน้ำ บางคนที่สามารถพันผ้าไปได้จนถึงขอบสระก็ได้สิ้นใจลง ก่อน รอบ ๆ สระได้สร้างศาลาขึ้น เพื่อเป็นที่พักหลบความร้อนในเวลากลางวันและป้องกันช่วยให้พ้นจากความหนาวเย็นในยามค่ำคืน มีผู้คนจำนวนมากไม่น้อยที่อาศัยหลับนอนอยู่ตามศาลาในเวลากลางคืนและพยายามจะคลานไปให้ถึงสระน้ำวันแล้ววันเล่าอย่างหมดหวัง" (ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน หน้า 152)

วันอาทิตย์ ความลึกลับที่ข้างสระ

วันสะบาโตหนึ่งพระเยซูทรงดำเนินไปริมสระเบธซาธา พระองค์ได้เห็นคนป่วยและคนง่อยมากมาย ภาพเหล่านี้ทำให้พระองค์เศร้าใจ พระองค์ต้องการจะรักษาทุกคนให้หาย แต่พระองค์ทรงทราบว่า ถ้าพระองค์ทรงรักษาพวกนั้นในวันสะบาโต พวกผู้นำทางศาสนาจะต้องเกิดปฏิกริยารุนแรง เขาคงจะจับพระองค์แล้วงานของพระองค์ก็จะหยุดชะงักลงในทันที พวกเขามีความคิดผิดๆ เกี่ยวกับเรื่องวันสะบาโตคือ เขาจะไม่จุดแม้แต่ไม้ขีดหรือเทียน เขาจะให้พวกนอกศาสนาทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้แทนเขา แต่พระเยซูต้องการจะแสดงให้พวกเขาเห็นว่า วันสะบาโตควรจะเป็นวันแห่งความชื่นชมยินดี และยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงต้องการที่จะรักษาทุกคนที่กำลังคอยให้น้ำในสระกระเพื่อม พระองค์ทรงเลือกคนง่อยที่พิการดูน่าเกลียดมากที่สุด ชายนี้นอนอยู่บนเสื่อผืนเล็กๆ ของเขาเป็นเวลานานมาแล้ว เขาเป็นคนพิการช่วยตัวเองไม่ได้นานเท่าใด เปิดดูใน ยอห์น 5:5 .....

ชายผู้นี้รู้ความจริงที่ว่าตัวเขาเป็นผู้นำปัญหาที่มาสู่ตนเอง โดยการดำเนินชีวิตของเขา เขาทำให้ผู้อื่นคิดว่า เขากำลังทรมานเพราะการพิพากษาของพระเจ้า ไม่มีเพื่อนและว่าเหว แต่เขาก็ยังมีความหวังว่าวันหนึ่งจะมีใครช่วยเขาให้ลงไปนอนในสระน้ำตอนน้ำกระเพื่อม แต่แล้วก็ก็เป็น

เช่นเดิมอีก คือ ผู้ที่แข็งแรงกว่าจะรีบเร่งผ่านเข้าไปลงสระก่อน ขณะนี้ ความหวังเรื่องจะเดินได้ก็ค่อยๆ จางหายไป เขาจะผกศึรชะขึ้นมามองไปที่สระเป็นพักๆ ทันใดนั้นเขามองเห็นใบหน้าที่อ่อนโยนมีเมตตาทักมลงมาหาเขา เป็นพระเยซู พระองค์ทรงถามอะไรชายคนนั้น อ่านยอห์น 5:6

.....
คนง่อยเกิดมีความหวังชั่วขณะหนึ่ง ในไม่ช้าความหวังและกำลังก็ค่อยหายไป เขาทูลพระเยซูอย่างไร ดูข้อ 7

.....
พระเยซูไม่ได้ตรัสว่า "ແ່หนอยนะ บางทีฉันจะอยู่ข้างๆ เจ้า และเมื่อน้ำกระเพื่อมฉันจะอุ้มเจ้าพาลงในสระ" ซึ่งจะเป็นการให้กำลังใจคนง่อยนั้นมาก จริงไหม แต่พระเยซูทรงคิดถึงสิ่งที่ดีกว่านี้มาก สำหรับเราทุกคนด้วย เรามีความคิดแคบๆ ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับชีวิตของเรา แต่ความคิดของพระองค์ไปไกลกว่านั้น พระองค์ต้องการให้เรายอมให้พระองค์ทรงควบคุมเราทั้งหมด

วันจันทร์ อภินิหารสระน้ำ

พระเยซูไม่เคยทรงว่าความเชื่อเรื่องน้ำกระเพื่อมเป็นเรื่องโง่เขลา พระองค์ไม่ได้ว่าชายง่อยนั้นว่าเขามีความคิดโง่ๆ แต่พระองค์ได้สั่งชายนั้นที่เป็นง่อยมานานแล้วให้ทำอะไร ดู ยอห์น 5:8 .....

.....
เราคงสังเกตเห็นว่า พระเยซูไม่ได้ขอให้ชายง่อยแสดงความเชื่อ พระองค์เพียงแต่บอกให้เขาลุกขึ้น ม้วนผ้าที่ปูนอนแล้วเดินไป ในขณะที่ชายง่อยจะต้องเลือก เขาจะตอรองพระเยซูว่าเรื่องมันเป็นไปไม่ได้ หรือเขาจะลงมือกระทำการทันที

พระเยซูทรงชอบจัดการกับเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ และแม้ว่าชายง่อยนี้ไม่เคยรู้จักว่าพระเยซูเป็นใคร ก็ได้ลุกขึ้นเดินทันที เขาทำตามคำสั่งของพระองค์ "กล้ามเนื้อและประสาทบางส่วนเกิดชีวิตใหม่ อาการเคลื่อนไหวอย่างแข็งแรงกลับคืนสู่แขนขาของเขา โดยไม่มีความสงสัยใดๆ เขาวางใจในคำสั่งของพระเยซูและกล้ามเนื้อทั้งหลายก็ได้ตอบสนองความตั้งใจของเขา เขากระโดดขึ้นยืนและพบตัวเองว่าเป็นคนมีอาการปกติดีทุกส่วนเหมือนคนทั่วไป (ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน หน้า 153)

การนี้ใช้เวลานานเท่าไร ดูข้อ 9 .....

วันอังคาร เวลาตัดสินใจของผู้ปกครอง

ชายง่อยที่หายเป็นปกติแล้วก้มลงยกที่นอน มองหาพระเยซูทางโน้นทางนี้ แต่ไม่พบ พระองค์ทรงถูกห้อมล้อมด้วยฝูงชน ชายนี้กลัวว่าจะไม่รู้จั๊กผู้ซึ่งได้รักษาเขาให้หาย จึงรีบเดินไปแล้วร้องด้วยความดีใจว่า "ฉันหายแล้ว สรรเสริญพระเจ้า ฉันเป็นปกติแล้ว" มีกลุ่มฟาริสีเดินมาหาเขา โดยที่ไม่รู้ว่าพวกนี้เกลียดพระเยซูมากแค่ไหน ชายนี้ได้เล่าอย่างตื่นเต้นถึงผู้หนึ่งที่ได้รักษาเขาให้หาย แต่พวกฟาริสีไม่ได้ตื่นเต้นหรือยินดีด้วย พวกเขาขมวดคิ้วมองชายนั้นและบอกอะไรแก่เขา คำตอบอยู่ในยอห์น 5:10 .....

ชายที่เคยเป็นง่อยมองไปด้วยความสงสัย ไซแล้ว เป็นวันสะบาโต เขาตื่นเต้นจนลืมไป แต่แปลกที่ชายคนที่บอกให้เขายกที่นอนและเดินไปไม่ได้กล่าวหาเขาเรื่องนี้ แต่เขากลับได้รับพระพร

พระเยซูได้ทรงเลือกรักษาชายที่เป็นมากที่สุดแล้วให้เดินแบกที่นอนไปตามถนนในวันสะบาโต พระองค์ต้องการให้พวกเขาตัดสินใจว่าพระองค์มาจากพระเจ้าหรือไม่ใช่ ถ้าไม่ใช่ทำไมพระองค์จึงทรงทำการอัศจรรย์นั้นได้ นอกจากนั้นกฎของวันสะบาโตมีไว้เพื่ออะไร การกระทำ

ของพระเยซูทุกครั้งเพื่อให้เกิดการตัดสินใจ และขณะนั้นก็จำเป็น เพราะ พวกผู้ปกครองทำตัวโบราณ เขากำลังนำตัวเองให้กระทำความบาปที่ให้อภัยไม่ได้

ภายหลังพระเยซูทรงพบชายที่เคยเป็นนอกรีตเข้ามาในวิหาร เขาต้องการนำเงินมาถวายพระเจ้า พระองค์บอกอะไรให้แก่ชายนี้ ดูยอห์น 5:14

.....

เพราะว่าชายนี้ไม่รู้ว่าพวกผู้ปกครองเกลียดพระเยซู เขาจึงเล่าความจริง ทำให้พวกเขาารู้สึกโกรธมาก

วันพุธ คำเทศนาที่ริมฝั่งทะเล

แสงอาทิตย์จ้า ตอนเช้าส่องที่ทะเลสาบกาลิลี เรือหาปลาสองลำมุ่งหน้าเข้าฝั่ง ลำหนึ่งเป็นของพี่น้องเปโตรและอันดรูว์ อีกลำหนึ่งเป็นของพี่น้องยากอบบุตรเศเบดี ทั้งหมดเป็นหุ้นส่วนกันหาปลา แต่หลังจากออกไปจับปลากันตลอดคืน เขาก็มุ่งหน้ากลับเข้าฝั่งโดยที่ไม่ได้ปลาเลย ช่างเป็นคืนที่เสียประโยชน์ไปเปล่า ๆ ทำให้พวกเขาารู้สึกท้อถอยหมดกำลังใจ

เช้าตรู่วันหนึ่งพระเยซูเสด็จมาที่ริมทะเลสาบ เพื่อพักผ่อนให้พ้นจากฝูงชนที่ห้อมล้อมพระองค์มากมายทุกวัน และไม่นานเหมือนเคยที่คนก็หาพระองค์จนพบ มีคนมาจากทุกทิศมาหาพระองค์ พระเยซูไม่อาจจะไล่พวกเขาไปได้ แม้ว่าจะเป็นการดีที่พระองค์ควรมีเวลาอยู่ตามลำพังในตอนเช้าก็ตาม

เมื่อเปโตรและหุ้นส่วนคนอื่น ๆ ได้เข้ามาถึงฝั่งแล้วเขาทำอะไร ลูกา 5:2

.....

พระเยซูไม่ยอมให้ฝูงชนผิดหวัง พวกเขาห้อมล้อมพระองค์มาก พระองค์จำเป็นจะต้องมีที่ ที่จะนั่งลงสอนพวกเขา สมัยนั้นครูมักจะมีที่นั่งสอน และนักเรียนยืน ทุกวันนี้เราทำตรงกันข้าม ในตอนเช้าวันนั้น พระองค์

ต้องการให้กลุ่มคนเห็นและได้ยินพระองค์ได้ทั่วถึง จึงตัดสินใจใช้เรือเป็น
เวที พระองค์เลือกเรือของใคร อ่านลูกา 5:3 .....

เมื่อพระองค์ทรงก้าวลงเรือแล้ว พระองค์ต้องการให้ทำอะไร อ่าน
คำตอบอยู่ในข้อเดียวกัน .....

วันพฤหัสบดี   ปลามากมาย

เมื่อพระเยซูทรงเทศนาเสร็จ ได้หันมาหาเปโตรตรัสว่า "จงถอยเรือ
ออกไปที่น้ำลึก แล้วหย่อนอวนลงจับปลา" (ลูกา 5:4)

คำสั่งนี้ฟังดูแปลกสำหรับชาวประมงกาลิลี กลางคืนเป็นเวลาที่เขา
จับปลากันในน้ำใส ครั้งหนึ่งผมดูภาพยนตร์เรื่องเที่ยวเรือในทะเลสาบ
กาลิลี ช่างภาพได้ขึ้นไปถ่ายภาพบนหน้าผา มองลงมาเห็นคนกำลังพาย
เรือ น้ำในทะเลสาบใสมากจนมองดูเหมือนกับคนพายเรือในอากาศ การ
หย่อนอวนลงในน้ำใสอย่างนี้จะเป็นการเสียแรงเปล่า ชาวประมงต่างรู้ดี
และเปโตรก็สิ้นศรัทธา

"อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทอดอวนคืนยันรุ่งไม่ได้เลย แต่
ข้าพเจ้าจะหย่อนอวนลงตามคำของพระองค์" (ลูกา 5:5)

การปฏิบัติตามคำสั่งของพระเยซูทำให้เปโตรได้ประสบความสำเร็จ
ตื่นเต้นมากอย่างที่เรไม่เคยพบมาก่อน คืออะไร ดูลูกา 5:6

.....
เปโตรและอันดรูว์สองพี่น้องพยายามที่จะลากอวนที่มีปลาเต็มเข้า
ฝั่ง แต่อวนกำลังจะขาด เขาจึงเรียกยากอบและยอห์นให้มาช่วย เกิดอะไร
เมื่อเขาเอาปลาใส่เรือ อ่านข้อ 7 เป็นคำตอบ .....

วันศุกร์ เวลาตัดสินใจของหุ่นส่วน

สมมติว่าเราเห็นนักปล้นคนหนึ่งวิ่งออกจากธนาคาร พร้อมกับถุงเงินไปขึ้นรถที่จอดคอยอยู่ ขณะที่ตำรวจผู้หนึ่งเดินมาโดยที่ไม่รู้ว่ามี การโจรกรรมเกิดขึ้น เขาเห็นรถใหม่จึงเดินเข้าไปรอบๆ รถโดยที่ไม่รู้ เหมือนกันว่ารถคันนี้ได้ถูกขโมยมาด้วย เราสังเกตเห็นว่านักปล้นและผู้ช่วยของเขาแสดงความตกใจและไม่สบายใจ ยิ้มที่ไม่เป็นธรรมชาติและอาการกระสับกระส่ายของเขา แสดงให้เห็นความผิดมากกว่าคำพูด ทั้งสองคนไม่กล้ามองสบตาตำรวจ สำหรับเราจะเป็นการยากสักเพียงไรที่จะต้องไปอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า โดยที่รู้ว่าเราบาปจริง ๆ

ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เปโตรรู้สึกเกรงกลัวมาก กองปลาหมากมายนั้นบอกเขาว่า เขากำลังอยู่กับพระผู้บริสุทธิ์สูงสุด เขารู้สึกถึงความไม่สะอาดของจิตใจเขา แต่เขารักพระเจ้าและไม่อยากให้พระองค์จากไป แต่เปโตรกลับพูดตรงกันข้าม เปโตรพูดอะไร หาคำตอบในลูกา 5:8 .....

หุ่นส่วนของเปโตรก็เกิดความประทับใจด้วยที่ได้อยู่ข้างๆ พระผู้ช่วยให้รอดของโลก พระเยซูทรงตรัสแก่พวกเขาว่าอะไร ดูข้อ 10 .....

ถึงเวลาที่สาวกเหล่านี้จะต้องตัดสินใจ อาชีพจับปลาแต่เดิมจะต้องเปลี่ยนเป็นการประกาศพระคำคือการจับคน พวกเขาตัดสินใจอย่างไร ดูข้อ 11 .....

การมหัศจรรย์เรื่องการจับปลาได้มากมาย เป็นเรื่องที่พระเยซูทรงคิดขึ้น เพื่อการตัดสินใจครั้งนี้โดยเฉพาะ

ทุกวันนี้เราต้องพบกับ การตัดสินใจเป็นร้อยๆ แต่การเลือกที่สำคัญที่สุดก็คือ เลือกที่จะรับใช้พระเจ้า หรือซาตาน

บทที่ 7

เป็นอิสระจากซาตาน

จุดประสงค์ เพื่อทราบว่ พระเยซูทรงมีอำนาจมากพอที่จะปล่อยทาสของซาตานให้เป็นอิสระและความอิสระนี้มีได้ในพระเยซูเท่านั้น

ข้อควรจำ พระเยซูจึงตรัสแก่บิดาแน่นว่า “ถ้าช่วยได้” นะหรือ ใครเชื่อก้ทำให้ได้ทุกสิ่ง” ในทันใดนั้น บิดาของเด็กก็ร้องทูลว่า “ข้าพเจ้าเชื่อที่ข้าพเจ้ายังขาดความเชื่อนั้นขอโปรดช่วยให้เชื่อเถิด” (มาระโก 9:23, 24)

ป้ายวันสะบาโต การนมัสการหยุดกลางคืน

หลายปีมาแล้วที่บอร์เนียวมีหญิงสาวคนหนึ่งทีโดนผีเข้าสิง เผอิญว่าเธอรู้จักกับผู้ประกาศศาสนาคนหนึ่ง ในส่วนลึกของจิตใจของเธอต้องการพ้นจากอำนาจของผีที่ทรมาณเธอทั้งร่างกายและจิตใจ เธอมีความรู้สึกว่เธอได้ติดต่อกับผู้ที่รู้ว่จะทำอย่างไรกับเรื่องแบบนี้ พระนามของพระเยซูปลุกให้เธอเกิดความต้องการอย่างรุนแรงที่จะเป็นอิสระ แต่เธอก้ยังถูกอำนาจชั่วร้ายควบคุมอยู่ ผู้ประกาศศาสนาสังเกตเห็นเธอยังมีสิ่งของบางอย่างที่เธอเคารพกราบไหว้ เธอตกลงยินยอมจะทิ้งสิ่งเหล่านั้นให้หมดมีฉะนั้นคำอธิษฐานหมดทั้งโลกก้ไม่อาจช่วยเธอได้ ดังนั้นเธอจึงเอารูปเคารพต่างๆ ใส่ลงในถุงเอาไปทิ้งน้ำ ทันทีก้ที่ถุงนี้ตกถึงน้ำ มีเสียงร้องดังมาจากถุง แต่หลังจากการอธิษฐานอย่างร้อนรน หญิงสาวคนนั้นก้หลุดพ้นจากผี และมันไม่เคยกลับมารบกวนเธออีกเลย

สัปดาห์นี้เราจะเรียนถึงการที่พระเยซูพบกับผี และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ทรงชนะผีนั้น เรื่องเล่าในพระคัมภีร์เรื่องแรกเกิดที่เมืองคาเปอร์นาอุมทางริมฝั่งทะเลทางเหนือของทะเลสาปกาลิลาย วันนั้นเป็นวันสะบาโตพระเยซูกำลังเทศนาอยู่ในวิหาร พระองค์ตรัสถึงอาณาจักรที่พระองค์ทรงตั้งขึ้นและพระองค์ทรงปรารถนาที่จะปลดปล่อยผู้ที่เป็นทาสของซาตาน ทันใดนั้นมีคนเสียดสีคนหนึ่งวิ่งออกมาข้างหน้าท่าทางหวาดกลัวหน้าตาของเขาทำให้คนที่เห็นขนลุก

"เหตุการณ์สับสนชุลมุนทุกคนหันมาสนใจในคนที่ถูกผีสิง ไม่มีใครสดับฟังคำสั่งสอนอีก นี่เป็นแผนการของซาตานที่น่าบิรวารมาสู่ธรรมศาลา (ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน หน้า 200) ซาตานหวังว่าการเทศนาจะถูกขัดขวางกลางคันและจะไม่มีใครทราบว่พระเยซูตรัสเรื่องอะไร ชายที่มีผีสิงร้องตะโกนว่าอะไร อ่านมาระโก 1:24 .....

ผีนั้นพูดว่า มันเชื่อว่า พระเยซูเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง มันรู้ว่าพระองค์เป็นใคร และมันกลัวอำนาจของพระองค์ พระคัมภีร์บอกว่า ผีก็เชื่อด้วยและกลัวตัวสัน แต่ความเชื่อของมันเป็นเพียงยอมรับว่าพระองค์มีอำนาจ มันไม่ยอมที่จะให้พระองค์ทรงควบคุมมัน

พระเยซูตรัสอะไร เมื่อชายที่มีผีสิงร้องตะโกน ดูมาระโก 1:25 .....

สังเกตข้อต่อไป ผีได้ทำให้นั้นกระสับกระส่าย และร้องเสียงดัง การต่อสู้ของซาตานรุนแรงแต่ในที่สุดเหมือนกับทุกครั้ง พระเยซูทรงได้ชัยชนะ ในไม่ช้าชื่อเสียงของพระองค์ก็กระจายไปทั่วแคว้นกาลิลี เราจะเห็นในข้อที่ 28 .....

วันอาทิตย์ สุกรมากมายจมน้ำตาย

ใกล้เวลาพระอาทิตย์ตก เรือที่พระเยซูและสาวกนั่งกำลังแล่นตรงเข้าฝั่งตะวันออก ทะเลสาบเป็นที่กว้างใหญ่ที่จะหนีไปจากกลุ่มคนได้

บริเวณเชิงเขามีหลุมศพและพุ่มไม้ ตาสองคู่กำลังจ้องมองเรือที่กำลังเข้าจอดที่ริมฝั่ง ไม่นานพระเยซูและสาวกได้เดินขึ้นมาบนฝั่ง ทันใดนั้นชายเสียดสีสองคนได้วิ่งออกจากที่ซ่อนเพื่อทำร้ายทุกคน โช้ที่ขาดห้อยจากมือและเท้า ผมของเขายาวรุงรังปิดตาที่ลูกโปลง ตามตัวมีแผลเลือดออกเป็นรอยหินบาด ผีที่สิงอยู่ในตัวชายสองคนนี้ทำให้เขาเหมือนสัตว์มากกว่าคน

ด้วยความตกใจกลัวมาก สาวกต่างพากันวิ่งกลับไปเรือและเกือบจะถอยเรือลงน้ำไปแล้วจึงได้สังเกตเห็นว่าพระเยซูยังคงยืนที่นั่นกับคนบ้า พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นและชายทั้งสองได้หยุดยืนนิ่งไม่เคลื่อนไหว กัดฟันมีน้ำลายฟูมปาก เคลื่อนไหวอีกไม่ได้เลย

หนังสือมัทธิวได้บันทึกเรื่องผีสองตัว ตัวหนึ่งดูร้ายกว่า ในมาระโก 5:9 พระเยซูทรงถามผีตัวนี้ว่าชื่ออะไรเราลองหาคำตอบและความหมายของชื่อผี.....

เมื่อพระเยซูตรัสสั่งผีให้ออกไปจากชายนั้น มันได้อ้อนวอนพระองค์ไม่ให้ส่งมันออกไปนอกเมืองแต่ขอให้มันเข้าสิงในฝูงสุกรแถวนั้น พระองค์ทรงอนุญาต สุกรทั้งฝูงได้ออกวิ่งอย่างรวดเร็วไปยังหน้าผาตกลงในทะเลสาบจมน้ำตาย สุกรฝูงนี้จำนวนเท่าไรเราทราบไหม อ่านมาระโก 5:13 .....

ปกติสุกรว่ายน้ำได้เก่ง ฉันทูภาพยนตร์ที่เด็กชายญี่ปุ่นคนหนึ่งว่ายน้ำไปกับฝูงสุกรเป็นร้อยๆ ตัว สัตว์มีจิตใจสำนึกที่จะว่ายน้ำ ผีซึ่งจะไม่จมน้ำตายต้องทำอะไรบางอย่างให้สุกรตาย เราทราบไหมว่าผีมีความ

ประสงค์อะไรในการขอร้องพระเยซูให้ทรงอนุญาตให้มันเข้าสิงในสุกร เรา
จะได้เรียนกันในบทเรียนเรียนพรุ่งนี้

วันจันทร์ จากคนเสียดกลายเป็นผู้ประกาศ

คนเลี้ยงสุกรได้รับกลับเข้าเมืองไปเล่าข่าวร้ายเรื่องสุกรฝูงใหญ่
จมน้ำตายหมด ต่อมาไม่นานมีคนกลุ่มหนึ่งมาจากกาซาเรีย ตรงมาที่ริมฝั่ง
ทะเล เมื่อเขาเห็นชายที่เคยเสียดมีสติอารมณ์ดี ใส่เสื้อผ้าที่ยืมจากสาวก
และนั่งอยู่ที่พระบาทพระเยซู พวกเขาจึงสงสัยอย่างไร ดูมาระโก 5:15

.....

ถ้าพระเยซูยังอยู่ที่นั่นต่อไป พวกเขากลัวว่า อาจจะทำให้เกิดความพินาศ
ยิ่งใหญ่กว่านี้ การสูญเสียดทั้งหมดไปก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่อาจจะมีอะไร
เกิดขึ้นได้อีก คนพวกนี้ไม่อยากจะให้มีคนเสียดจริงต่อกับเขามากกว่าเสียเงิน
ไปมากมาย เป็นความประสงค์ของซาตานที่ส่งสุกรไปตกหน้าผา ซาตาน
ต้องการให้คนกลัวเรื่องที่เกิดขึ้น จนไม่ต้องการฟังพระเยซู แผนของมันจะ
ดูได้ผล กลุ่มคนที่ล้อมรอบพระองค์ได้ขอร้องให้พระองค์ออกไปจากเมือง
ของเขาในทันที

พระเยซูจะไม่ทรงอยู่ในที่ๆ ไม่ต้องการพระองค์ แต่พระองค์ทรง
บอกชายสองคนที่เคยมีผีสิงให้ทำอะไรเป็นพิเศษ อ่านมาระโก 5:19

.....

ประมาณ 8-10 เดือนหลังจากนั้น พระเยซูและเหล่าสาวกได้กลับไป
ที่นั่นอีก คราวนี้ประชาชนได้มาห้อมล้อมพระองค์ด้วยความยินดี ชายที่เคย
เสียดติดกลายเป็นผู้ประกาศศาสนาที่ยิ่งใหญ่ ชายคนที่เคยชื้อ
กอง ได้ไปประกาศทั่วทั้ง 10 เมือง เกี่ยวกับข่าวอะไร ดูมาระโก 5:20

.....

ขณะที่พระเยซูและสาวกที่พระองค์ทรงวางพระทัย คือ เปโตร ยากอบ และยอห์น กลับมาจากภูเขา คนกลุ่มใหญ่ได้คอยอยู่ตรงเชิงเขา คนที่วิ่งมาหาพระองค์ได้แสดงถึงความชื่นชมยินดีและความเคารพพระองค์ แต่พระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นสิ่งผิดปกติ สาวก 9 คนที่เดินตามมาภายหลังมีสีหน้าแสดงความกังวล ผิดหวังและความรู้สึกต่ำต้อย

ตอนที่พระเยซูไม่ได้ประทับอยู่ที่นั่น บิดาได้นำบุตรชายที่มีผีเข้าสิงอยู่มาหาสาวกเพื่อรักษา สาวกได้พยายามขับผีออกจากเด็กโดยพระนามพระเยซู แต่ผีไม่ออก ทั้งยังเยาะเย้ยด้วยการทรมานเด็กนั้น เป็นเรื่องที่น่าละอาย พวกเขาไม่เข้าใจว่า ทำไมผีไม่ออกเมื่อเขาได้ใช้พระนามของพระเยซู ปัญหาจึงไปกว่านั้นก็คือ ผู้นำทางศาสนาได้ชี้ให้เห็นความผิดพลาดของสาวกเรื่องนี้ เขาได้พุดดูหมิ่นต่อหน้าคนทั้งหลาย เขาแนะว่า ทั้งพระเยซูและสาวกได้หลอกลวงประชาชน

ถึงตอนนี้พระเยซูก้าวขึ้นมา ผู้นำที่โอ้อวดถอยหลังไป พระเยซูทรงถามบางอย่างในตอนนั้นทันที คืออะไร ดูมาระโก 9:16

.....
 "แต่เสียงที่เคยแสดงความกล้าหาญ บัดนี้เงียบสงัด ประชาชนทั้งหมดนั่งสงบอยู่ บิดาของเด็กผู้เคราะห์ร้ายจึงแหวกฝูงชนเข้ามาคุกเข่าลงจำเพาะพระพักตร์และทูลเรื่องราวที่ทำให้เขาเป็นทุกข์และผิดหวังให้ทรงทราบ (ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน หน้า 362)

บุตรชายของเขากำลังลำบาก เด็กชายเป็นอย่างไร ดูมาระโก 9:17, 18 .....

ตอนนี้สังเกตดูว่าบิดาของเด็กมีความร้อนใจ เขากล่าวอะไรกับพระเยซู อ่านตอนท้ายของข้อ 18 .....

พระเยซูทรงทอดพระเนตรกลุ่มคนที่ล้อมรอบพวกสาวก บิดาและบุตรที่ผีสิง พระองค์เห็นถึงความผิดหวังในสีหน้าของเหล่าสาวก กลุ่มคนที่มีความเกรงกลัว ผู้นำที่ดูหมิ่น และบิดาที่กังวล เห็นได้ชัดว่า ทุกคนไม่มีความเชื่อ ทำให้พระเยซูทรงเสียพระทัยแล้วพระองค์ทรงถามคำถาม 2 ข้อ คำถามนั้นคืออะไรหาดูจาก มาระโก 9:19

1. ....
2. ....

แล้วพระเยซูทรงสั่งให้บิดาพาบุตรมาหาพระองค์

ไม่นานที่พระองค์ทรงเห็นเด็กชายนั้น ผีที่สิงเขาอยู่ก็ทำให้เขาชักล้มลงกลิ้งเกลือกที่ดินมีน้ำลายฟูมปาก

นี่ไม่ใช่เป็นครั้งแรกที่พระเยซูเจ้าชายแห่งชีวิตได้พบเจ้าชายแห่งความมืดแบบประชันหน้ากัน พระเยซูเสด็จมาเพื่อปล่อยทาสของซาตานเป็นอิสระ แต่ศัตรูได้ต่อสู้เพื่อจะให้ผู้นั้นอยู่ภายใต้ความควบคุมของสิ่งชั่วร้าย พระเยซูทรงปล่อยให้ศัตรูได้แสดงอำนาจของมันก่อน 2-3 นาที เพื่อผู้ที่คอยดูจะได้เห็นความแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างทางของพระองค์และทางของมาร อำนาจการช่วยเหลือกำลังจะเกิดขึ้น พระเยซูตรัสถามบิดาว่าเด็กโดนผีสิงมานานเท่าใดแล้ว บิดาตอบว่าอย่างไร ดูมาระโก 9:21

.....

บิดาได้เล่าว่า ผีได้ทำให้เด็กตกไฟและในน้ำบ่อยๆ เพื่อจะฆ่าให้ตาย แล้วบิดาได้เงยหน้ามองพระเยซูพูดว่า "ถ้าพระองค์สามารถช่วยได้ขอพระองค์โปรดกรุณาเถิด" (มาระโก 9:22)

แม้แต่ตอนนี้บิดาเองก็ยังไม่แน่ใจว่า พระเยซูจะมีอำนาจรักษาบุตรชายของเขาให้หายได้หรือไม่

วันพฤหัสบดี

การช่วยเหลือและคำถาม

พระเยซูทรงส่งผีที่สิงอยู่ในตัวเด็กนั้นโดยตรงว่าอย่างไรมาระโก

9:25

ถ้าเราอยู่ที่นั่นตอนเช้าวันนั้น เราคงจะได้เห็นว่า ผีนั้นได้ต่อสู้เป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่มันจะออกจากตัวเด็กไป เด็กนั้นชักและล้มลงกับพื้น แล้วแน่นิ่งไปเหมือนคนตาย กลุ่มคนพากันกระซิบว่า "เขาตายแล้ว" แต่พระเยซูทรงทราบดีว่า พระองค์ทรงทำอะไรตอนนั้น ดูมาระโก 9:27

สาวกรู้สึกละอายที่จะยืนต่อหน้าฝูงชนเหล่านั้น โดยที่พวกเขาขับผีออกไม่สำเร็จ เปรียบอย่างกับยาขมที่กลืนลำบาก ดังนั้นเมื่อพวกเขาได้มีโอกาสได้อยู่ตามลำพังกับพระเยซู เขาถามคำถามพระองค์ว่าอะไร ดูมาระโก 9:28 และพระองค์ตอบอย่างไร

เมื่อพระเยซูทรงเลือกสาวก 3 คน ให้ไปกับพระองค์ที่บนภูเขาสาวกอีก 9 คนเกิดความริษยา แทนที่พวกสาวกจะอธิษฐานและเข้าสมาธิ เขากลับเริ่มคิดถึงสิ่งที่สนุกสนาน และถกเถียงปัญหาส่วนตัวของเขา

เราไม่ได้ชัยชนะในการต่อสู้ศัตรู ถ้ามีจิตใจแบบนี้ ป่อยครั้งที่เราคุกเข่าลงอธิษฐานขณะที่ยังโกรธหรือหงุดหงิด จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า คำอธิษฐานนั้นได้สะท้อนกลับลงมาจากเพดานห้อง เราต้องเต็มใจที่จะทิ้งความเย่อหยิ่ง และยอมให้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำเรามาเสียจากความเห็นแก่ตัว เมื่อเราทำแบบนี้และเชื่อในอำนาจของพระเยซู เราจะเห็นว่า พระองค์ทรงช่วยเหลือเราให้พ้นจากการทดลองต่างๆ ในชีวิต

วันศุกร์ เราเป็นผู้เลือก

จากบทเรียนตลอดสัปดาห์นี้ เราได้เห็นว่าคุณตาได้ส่งฝีมือควบคุมจิตใจและร่างกายของคนเราอย่างไร ขณะนี้มันยังทำงานอย่างเข้มแข็ง คุณตาพยายามทำทุกสิ่งที่จะเข้าไปสู่จิตใจและความคิดของเราบางครั้งมันใช้รายการโทรทัศน์ เพื่อกระตุ้นให้คนเลียนแบบ กับบางคนมันใช้ดนตรีร็อก มันรู้ว่า ถ้าคนเป็นทาสของจังหวะเพลงและคำพูดเร็วๆ หรือแม้แต่คำพูดที่ตีปนกับดนตรีที่ไม่ดี มันจะสามารถหันความนึกคิดมาหามันและไปเสียจากพระเยซู สิ่งที่คุณตาต้องการเป็นสิ่งสุดท้ายก็คือ ให้เรามีอิสระ คุณตา รู้ดีว่า ถ้าเราหันความสนใจไปที่พระเยซู มันจะไม่มีอำนาจควบคุมเราอีกต่อไป ดังนั้นมันจึงใช้ยาเสพติด สุรา บุหรี่ และอื่นๆ ล่อเราหวังว่าเราจะติดเหยื่อที่มันล่อไว้ คนที่คาบบุหรี่ไว้ในปาก อาจจะพูดอย่างกับว่าเป็นคนใหญ่โต แข็งแกร่ง และเป็นอิสระ แต่เขากำลังเป็นทาสแบบที่เลวร้ายที่สุด จงฟังคำนี้ "จิตวิญญาณที่ไม่มอบถวายพระเจ้าก็อยู่ภายใต้การควบคุมของอำนาจอีกชนิดหนึ่ง เขาไม่ใช่ตัวของเขาเอง เขาอาจจะพูดถึงความอิสระ แต่เขากำลังอยู่ในสภาพทาสที่ต่ำที่สุด เขาไม่ได้รับอนุญาตให้เห็นความสวยงามของความจริง เพราะสมองเขาถูกคุณตาควบคุมไว้ ขณะที่เขาคูყว่า เขาทำตามการตัดสินใจของเขาเองนั้น เขาได้เชื่อฟังเจ้าแห่งความมืด พระคริสต์ทรงเสด็จมาเพื่อจะทำลายเครื่องพันธนาการของผู้เป็นทาสแห่งบาป" (ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน หน้า 395)

แต่เราเป็นผู้เลือก เราเท่านั้นที่จะตัดสินใจ พระเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อชักจูงเราให้หันมาสู่ความชื่นชมยินดี ความสงบสุข และอิสระภาพ แต่มารกำลังทำงานอย่างหนัก เพื่อให้เราคิดว่า อิสระภาพคือการทำตามทางของมาร และยอมต่อการทดลองของมัน ตอนสุดท้ายคือ ชีวิตที่น่าสงสารซึ่งจบลงด้วยความตายชั่ววินาที

บทที่ 8

ทำการมหัศจรรย์ เพื่อความสุขในวันสะบาโต

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่า ทำไมพระเยซูต้องการจะให้เรา มีความเข้าใจ เรื่องวันสะบาโตอย่างถูกต้อง ซึ่งแสดงออกถึงความเอาใจใส่ของพระองค์ ต่อทุกคน

ข้อควรจำ “พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “วันสะบาโตนั้นทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์ มิใช่ทรงสร้างมนุษย์ไว้สำหรับวันสะบาโต เหตุฉะนั้น บุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโตด้วย (มาระโก 2:27, 28)

ป้ายวันสะบาโต สะบาโตที่มีของดีมากมายหรือสะบาโตที่เศร้า

เมื่อใดที่เราเห็นรุ้งที่สวยงามบนท้องฟ้า เราทราบว่ามันเป็นคำสัญญาของพระเจ้าที่จะไม่ส่งน้ำมาท่วมโลกอีก รุ้งเป็นเครื่องหมายยืนยัน คำสัญญาของพระองค์

เมื่อวันสะบาโตเวียนมาถึง ก็เป็นคำสัญญาอีกอย่างหนึ่ง คือเป็นวันพิเศษที่พระเจ้าทรงจัดไว้เป็นวันเกิดของโลก เพื่อเป็นที่ระลึกถึงอำนาจการเนรมิตสร้างดาวพิเศษคือโลกนี้ คืนเดือนมืดให้เราออกไปกลางแจ้งดูดวงดาว เราจะเห็นทางช้างเผือกซึ่งเป็นวงในท้องฟ้าประกอบด้วยดวงดาวและดวงอาทิตย์เป็นหลายๆ ล้านดวง ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าดวงอาทิตย์ของเรา และทรงริมหนึ่งของวงใหญ่ในท้องฟ้านี้ คือโลกของเรา ซึ่งจะโคจรรอบดวงอาทิตย์ทุก 365 วัน แต่ดวงอาทิตย์ก็เคลื่อนที่ไปได้ด้วย ใครเป็นผู้วางแผนสิ่งทั้งหมดนี้ และต้องการจะให้เรารู้

พระเจ้าพระองค์ทรงรักเรามาก จึงได้จัดวันสะบาโตไว้เพื่อเราจะได้มีเวลาอยู่กับพระองค์เป็นพิเศษ และชื่นชมสิ่งที่พระองค์ทรงเนรมิตสร้าง พระองค์ตรัสว่า เมื่อเรามองดูธรรมชาติเราต้องระลึกถึงอะไร อานสตุคี 111:4 .....

ดอกไม้ที่สวยงามทั้งหลาย ดวงอาทิตย์ขึ้นและตก เสียงลมพัด เสียงคลื่นกระทบฝั่งทุกสิ่งในธรรมชาติบอกให้ทราบถึงอำนาจในการเนรมิตสร้างสิ่งเหล่านั้นและสร้างตัวเรา คำสัญญาเรื่องวันสะบาโตคือ พระองค์จะทรงพบพวกเราเป็นรายบุคคล ถ้าเราจะรอพระองค์

สมมติว่าในงานวันเกิดของเรามีคนเฒ่าของขวัญเราขึ้นหนึ่งซึ่งผูกด้วยโบว์อันใหญ่ เรากำลังจะแกะของขวัญก็มีเสียงบอกมาว่าเราจะต้องแกะโบว์ออกอย่างดี แกะกระดาษออกไม่ให้ขาดเลย แล้วพับเป็นสี่เหลี่ยมกว้างยาวเท่านี้ และแกะเทปที่ติดอยู่ออกอย่างถูกต้อง มิฉะนั้นเราไม่อาจจะได้ของขวัญนี้นอกจากเราจะทำตามวิธีการเปิดที่ได้ยินนั้น ซึ่งเป็นกฎระเบียบที่จอมปลอม ถ้าเป็นแบบนี้ฉันแน่ใจว่าเราจะส่งของขวัญนี้คืนและกล่าวว่า "ขอบใจ ฉันไม่รับของขวัญนี้"

เรื่องวันสะบาโตก็เป็นแบบนี้ ขณะพระเยซูทรงอยู่ในโลกนี้ พวกยิวได้ตั้งกฎข้อบังคับอย่างเข้มงวดเรื่องวันสะบาโต (ซึ่งเป็นของขวัญวันเกิดของโลก) ทำให้คนจำนวนมากน้อยมองเห็นความสวยงามที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้ วันสะบาโตซึ่งมีสิ่งดีมากมายได้กลายเป็นวันสะบาโตที่น่าเศร้า

แม้ว่าซาตานได้ทำให้วันสะบาโตเป็นภาระหนัก พระเจ้าทรงมีแผนสำหรับวันนี้หรือไม่ หากคำตอบใน เอเสเคียล 20:21

.....

วันอาทิตย์ การรักษาที่บ้านในวันสะบาโต

ภายหลังที่พระเยซูได้ทรงรักษาชายที่มีผีสิงในธรรมศาลาในวันสะบาโตแล้ว พระองค์และเหล่าสาวกได้ไปพักผ่อนที่บ้านของเปโตร แต่เมื่อเข้ามาในบ้าน เขาพบอะไร ดูลูกา 4:38 .....

บริเวณรอบๆ เมืองคาเปอร์นาอุมเป็นป่า ดังนั้นเขาจึงคิดว่าแม่ยายของเปโตรอาจจะเป็นไข้จับสัน ลูกาผู้เป็นแพทย์เรียกโรคนี้ว่า "ไข้ใหญ่"

พระเยซูทรงทำการทันที พระองค์ทรงทำอะไร ดูลูกา 4:39 และ มาระโก 1:31 เพิ่มเติม

เมื่อพระเยซูทรงจับมือแม่ยายเปโตรพุงขึ้น นางก็ลุกขึ้นทันที นางหายเป็นปกติดีและเดินไปไหนมาไหนได้เหมือนปกติ

ทันทีที่สิ้นสุดวันสะบาโต มีคนพาผู้เจ็บป่วยมารักษาที่บ้านเปโตร เขาไม่กล้าจะทำดังนี้ก่อนพระอาทิตย์ตกเนื่องจากกฎทางศาสนา

วันจันทร์ พระเยซูทรงพิโรธ ขณะรักษาโรคในวันสะบาโต

หลายปีมาแล้ว ชายตัดไม้ผู้หนึ่งได้รับบาดเจ็บที่มือ ทำให้มือเสีย ดูน่าเกลียด ผู้คนจะหยุดชะงักเมื่อเข้ามาจับมือกับชายคนนี้ในวันสะบาโตที่โบสถ์ ชายตัดไม่นี้รู้สึกเสียใจต่อปฏิกิริยาของคนในโบสถ์ เขาจึงอยู่บ้านแทนที่จะไปโบสถ์ แต่ในที่สุดคนส่วนใหญ่ก็เข้าใจเขา ชายตัดไม้นี้ได้กลับมาร่วมนมัสการในโบสถ์อีก เขาต้องลำบากอยู่พักใหญ่

พระเยซูทรงได้พบชายคนหนึ่งเหมือนกับชายตัดไม้ ในวันสะบาโต ในมาระโก 3:1 บอกว่าเขาเป็นอะไร .....

ลูกาบอกว่ามือข้างไหนของเขาเสีย ดูลูกา 6:6 .....

สมัยนี้ถ้าพระเยซูทรงประทับอยู่ในโบสถ์ และชายคนนั้นอยู่ที่นั่นเราคงจะต้องย่องไปดูพระองค์รักษาชายคนนั้น แต่ในสมัยก่อนโน้นผู้ปกครองที่เคร่งศาสนาได้เฝ้ามองพระเยซูด้วยสายตาที่จ้องจับผิด เราจะอ่านพบใน

มาระโก 3:2 แต่พระเยซูไม่สนใจการมองของพวกเขา พระองค์ทรงบอกให้ชายนั้นทำอะไร ดูข้อ 3

แต่ก่อนที่พระองค์จะทรงรักษาชายที่มีมือลีบ เราจะเห็นว่าพระองค์ทรงถามคำถาม 2-3 ข้อ แก่พวกฟาริสี คำถามนั้นคืออะไร ดูข้อ 4

1. ....
2. ....

พระเยซูได้ทรงกระทำเหมือนกับที่พวกอาจารย์ควรจะทำ และได้ใช้กฎหมายของพวกเขาเองเพราะเขากล่าวว่า "การไม่ยอมทำความดี เมื่อมีโอกาส คือการทำชั่ว การละเลยไม่ช่วยชีวิตคือการฆ่าคน" (ผู้ฟังปรารภรณาแห่งปวงชน หน้า 286)

ดูว่าเมื่อพระเยซูถามคำถามเหล่านี้ พวกเขามีปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างไร ดูตอนสุดท้ายของข้อนี้ .....

แปลว่าพวกเขาไม่มีคำตอบ

ก่อนที่พระเยซูจะรักษาชายที่มีมือลีบ เราควรจะสังเกตบางอย่าง พระองค์ทอดพระเนตรดูพวกเขาด้วยความโกรธ ใช่แล้ว ความโกรธ พระองค์รู้สึกเสียพระทัยที่พวกเขาตั้งมั่นในเรื่องกฎข้อบังคับของวันสะบาโตที่มนุษย์กำหนดไว้เพื่อยกย่องตัวเอง พระองค์ทนไม่ได้ที่เขาใจแข็งกระด้างและขณะนั้นเองพระองค์ทรงตรัสแก่คนมือลีบนั้นว่าอะไร มาระโก 3:5 .....

ทันทีที่เขาเหยียดมือออก มือนั้นก็หายเป็นปกติเหมือนอีกข้างหนึ่ง

แต่เรื่องนี้ไม่ได้จบลงแค่นั้น พวกฟาริสีโกรธมากที่พระเยซูฝ่าฝืนกฎวันสะบาโตของพวกเขา เขาจึงพากันไปหาศัตรูคือ พวกของเฮโรดว่า จะทำอย่างไรจึงจะฆ่าพระเยซูได้ เราจะอ่านเรื่องราวตอนนี้ได้ในข้อ 6 เมื่อใดที่พระองค์เปิดเผยความน่าเชื่อถือจิตตของพวกเขา เขาจะพยายามมากขึ้นที่จะกำจัดพระองค์

พระเยซูไม่เคยปฏิเสธคำเชิญ ไม่ว่าจะมาจากคนสามัญ หรือจากผู้นำชั้นสูงทางศาสนา

เรื่องของเราในวันนี้เริ่มด้วยการที่พระเยซูทรงรับคำเชิญของขุนนางผู้ใหญ่เป็นฟาริสีผู้หนึ่งในวันสะบาโต เพื่อจะรับประทานอาหารกับเขา เป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีงานรับรองในวันสะบาโตในสมัยนั้น แต่แน่นอนที่เขาจะต้องเตรียมอาหารไว้ก่อนวันศุกร์ และรับประทานอาหารที่เย็นในวันเสาร์ ในวันสะบาโตนี้พวกฟาริสีได้เฝ้าดูพระองค์อย่างใกล้ชิด ไม่ใช่ว่าเขาอยากจะทำพระองค์เสวยอย่างไร แต่เพราะว่ามีคนอื่นอยู่ที่นั่นด้วย อ่านลูกกา 14:1, 2 เพื่อดูว่าใครอยู่ที่นั่นที่ทำให้พวกเขาจ้องมองพระเยซูอย่างเอาจริงเอาจัง .....

เราไม่ทราบว่าคุณสอดแนมเป็นผู้จัดให้ชายคนนี้อยู่ในงานหรือไม่ แต่เราทราบว่า ในอดีตพระเยซูทรงรักษาคนป่วยในวันสะบาโต และพวกฟาริสีมีความสงสัยว่า พระองค์จะทำแบบนั้นอีก พระคัมภีร์ได้บอกเราว่ามีการรักษาในวันสะบาโตเจ็ดครั้ง และครั้งนี้เป็นครั้งที่เจ็ด เราอาจสนใจที่จะทราบว่าคนป่วยด้วยโรคนี้เป็นรายแรกที่มาหาพระเยซู ชายนั้นเป็นโรคมาน้ำ คือมีน้ำในร่างกายมาก แขนขาบวมและพระเยซูจะไม่ปล่อยให้เขาต้องทรมาณอีก

พระองค์ทรงถามคำถามที่ทำให้พวกสอดแนมนิ่งเงียบอีก คำถามนั้นคืออะไร ดูลูกกา 14:3, 4.....

และทันทีที่พระเยซูทรงถามคำถามนี้ พระองค์ได้ทรงรักษาชายนั้นให้หาย ให้เขาได้ชื่นชมยินดีกับสุขภาพที่ดีเยี่ยม

ก่อนที่เราจะละเรื่องการรักษาผู้ป่วยของพระเยซูในวันสะบาโตไป เราควรจะได้ทราบว่าพระองค์มีความสนใจต่อความต้องการของแต่ละคนมาก ตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องเดีกรี้ คือ เรื่องของหญิงที่เป็นโรคโลหิตตกมาเป็นเวลานาน นางเป็นโรคนี้มาก็ปีแล้ว ดูมาระโก 5:25 .....

หลังจากที่ได้ไปหาแพทย์หลายคนและได้เสียเงินจนหมดตัวแล้ว โรคก็ไม่หาย แต่ยังเป็นมากขึ้น ความหวังอย่างเดียวของนางคือ มหาพระเยซู แต่เมื่อนางพบพระองค์มีคนมากมายมุ่งพระองค์อยู่รอบ นางอ่อนเพลียไม่อาจฝ่าฝูงชนเข้าไปถึงพระองค์ได้ แต่ถึงแม้จะทำได้ ต่อหน้าคนเป็นจำนวนมาก นางคงไม่อาจจะทูลพระองค์ถึงปัญหาส่วนตัวของนางได้ คงจะเป็นเรื่องน่าอายมาก แต่ในที่สุด พระเยซูก็ทรงดำเนิรมาใกล้บริเวณที่นางยืนอยู่ และในทันทีนั้นด้วยความเชื่อ นางได้ยื่นมือไปแตะเพียงชายเสื้อของพระองค์ ทันใดนั้นโรคของนางก็หาย นางรู้สึกขอบพระคุณและตื่นเต้นดีใจมาก และอยากจะหลบไปเงียบๆ แต่พระเยซูทรงหยุดนิ่งถามคำถามอะไร ดูมาระโก 5:30 .....

คำถามที่ทำให้พวกสาวกแปลกใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปโตร เพราะเขาไม่เชื่อว่า พระองค์จะถามคำถามแบบนี้ เปโตรตอบพระองค์อย่างไรดู ลูกา 8:45 .....

แต่พระเยซูทรงทราบทันทีถึงการแต่ต้องที่แตกต่างกัน ฝูงชนที่เบียดเสียดพระองค์ กับมือของหญิงคนนั้นที่ยื่นมาแตะพระองค์ด้วยความเชื่อ ทำให้เกิดกระแสคลื่นแห่งความรัก ความสงสารซ่านทั่วพระองค์ พระองค์จึงต้องหยุดและพูดถึงความเชื่อนี้ หญิงนั้นตัวสั่นด้วยความกลัว ชบหน้าลงที่พระบาทพระองค์และนางได้เล่าเรื่องของนางด้วยความรู้สึก

ขอบพระคุณแล้วร้องให้ มาระโก 5:33 บอกว่านางได้เล่าเรื่องทั้งหมดตามจริง พระเยซูมีความรู้สึกประทับใจมากจึงได้ตรัสอะไร ดูข้อ 34

.....

วันพฤหัสบดี

ข้อหาเกี่ยวข้าวและหวดข้าวในวันสะบาโต

เช้าวันสะบาโตหนึ่งพระเยซูและสาวกได้เดินทางกลับจากการนมัสการและได้เดินไปเดินขังนาข้าวที่กำลังมีรวงสุกเต็ม และจวนจะถึงเวลารับประทานอาหารแล้ว สาวกจึงได้เด็ดรวงข้าวและเอามาถูในมือเพื่อเอาเปลือกออก ถ้าเป็นที่แล้วๆ มากก็ไม่เกิดปัญหาอะไร แต่คราวนี้พวกสอดแนมได้แอบดูอยู่ พวกฟาริสีได้ตั้งข้อหาเรื่องนี้สองอย่างคือ การเก็บรวงข้าวว่าเป็นการเก็บเกี่ยว และการใช้มือถูเมล็ดข้าวว่าเป็นการหวดข้าว พวกนี้รีบไปหาพระเยซูแล้วชี้ไปที่พวกสาวกและถามพระเยซู คำถามนี้คืออะไร ดูมาระโก 2:24 .....

พระเยซูสามารถตอบคำถามเขาได้ง่ายๆ ว่า พวกสาวกกำลังถือรักษาวันสะบาโตอยู่ การดำเนินอยู่ท่ามกลางทุ่งนาที่มีข้าวสุกเป็นวิธีพักผ่อนอย่างหนึ่งของพระองค์ เมื่อสิ้นสุดสัปดาห์แห่งการนมัสการ แต่แทนที่จะทำแบบนี้พระองค์เล่าเรื่องในพระคัมภีร์เก่า อ่านข้อ 25 และดูว่าเรื่องนี้คืออะไร .....

.....

และตอนนั้นพระเยซูทรงประทานข้อควรจำสำหรับสัปดาห์นี้ เราเข้าใจความหมายของข้อความนั้นหรือไม่ พระองค์ทรงกล่าวในมาระโก 2:27, 28 ว่าพระเจ้าทรงนมัสการมนุษย์ มิใช่เพราะพระองค์มีวันสะบาโตอยู่และต้องการจะหาผู้ถือรักษา แต่เพราะพระเจ้าทรงทราบว่า มนุษย์ต้องการวันหนึ่ง เพื่อเขาจะได้พักผ่อนจากงานหนัก และเพื่อจะได้อยู่ใกล้พระองค์และพบความสุขมากขึ้น พระเจ้าต้องการจะให้วันสะบาโตเป็นพร

ไม่ใช่เป็นภาระการ การถือรักษาวันสะบาโตเป็นผลดีสำหรับเราเอง เมื่อเราใกล้พระเยซูเท่าใด ชีวิตเราก็มีความสุขมากขึ้น แล้ววันสะบาโตก็จะ เป็นวันแห่งความชื่นชมที่พิเศษที่สุด

วันศุกร์ วันสะบาโตมีความหมายแก่เราอย่างไร

หลายปีมาแล้วมีชายหนุ่มเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสคนหนึ่งได้ไปสมัครงานในหน้าที่ผู้รักษาความปลอดภัยของรัฐบาล เขาคอยคำตอบอยู่หลายสัปดาห์ ในที่สุดเขาถูกเรียกตัวไป เพื่อฟังคำตอบปฏิเสธไม่รับเขาเข้าทำงาน เหตุผลว่า เขาขาดคุณสมบัติ

"ทำไมผมจึงไม่ได้เข้าทำงาน" เขาต้องการทราบเหตุผล เพราะเขามีทั้งความรู้และความชำนาญงาน

ข้าราชการผู้นั้นสิ้นศรัทธาแล้วพูดว่า "เราได้เฝ้าดูเราในวันสะบาโต ซึ่งเป็นวันพิเศษสำหรับเรา ซึ่งเป็นเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส แต่เราพบว่าในวันนั้นเราได้ขี้อวดอยู่นอกเมืองอย่างสนุกสนาน หลังจากที่เรารู้ว่าทราบ ว่า วันสะบาโตควรจะเป็นอย่างไร เราไม่อาจจะอ้างเราได้ ถ้าวันสะบาโตมีความหมายสำหรับเราเพียงแค่นี้ งานดูแลความปลอดภัยซึ่งเสี่ยงอันตรายมาก จะมีความหมายสำหรับเราหรือ

ตามที่อิสยาห์บอกใน 58:13, 14 เราควรจะเรียกวันสะบาโตว่าอย่างไร .....

เราจะมีความชื่นชมยินดีในพระเจ้า นี่เป็นเครื่องหมายว่า เราเป็นของพระเยซูโดยฤทธิ์อำนาจที่ทรงเนรมิตสร้างเราตามแบบของพระองค์ และจะเป็นเครื่องหมายด้วยสำหรับอนาคต เมื่อเราจะถือรักษาวันสะบาโตตลอดไปชั่วนิรันดร์

บทที่ 9

พระเจ้าทรงควบคุมธรรมชาติ

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่าพระเจ้าผู้ทรงเนรมิตสร้างธรรมชาติเป็นผู้ควบคุม
ด้วย

ข้อควรจำ "พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "เหตุไฉนจึงขลาดนัก ช่างมี
ศรัทธาน้อยเสียจริง ๆ" แล้วพระองค์ทรงลุกขึ้นห้ามลมและ
ทะเลคลื่นลมก็สงบเรียบทั่วไป ²⁷คนเหล่านั้นก็อัศจรรย์ใจพูด
กันว่า "ท่านผู้นี้เป็นคนอย่างไรหนอ จนชั้นลมและทะเลก็
เชื่อฟังท่าน" (มัทธิว 8:26, 27)

บ่ายวันสะบาโต หลับท่ามกลางพายุ

ตรงจุดที่แคบสุดปลายแหลมเมนโดซิโน ในแคลิฟอร์เนียจะมีลม
พัดแรงมาก จนบางครั้งเกือบเดินไม่ได้ เขาเรียกพื้นที่ตรงนี้ว่า "จุดลม
พายุ"

เพื่อจะพิสูจน์เรื่องนี้ ครูโรงเรียนสะบาโตได้พาคนหนุ่มสาวกลุ่มหนึ่ง
ไปที่นั่นหลังจากโบสถ์เลิก และให้พวกเขาเดินไปตามเนินเขาที่เป็น
หญ้า ซึ่งลาดลงสู่ทะเล ครูห้ามไม่ให้เดินเข้าไปใกล้หน้าผา ซึ่งสูงชันติด
มหาสมุทรแปซิฟิก เด็กหนุ่มสาวพากันวิ่งไปที่ "จุดลมพายุ" แต่แล้วพวก
เขาต่างก็พากันหกล้มหงายหลัง พวกเขาหัวเราะกันอย่างสนุกสนานแล้วก็
พยายามจะลุกขึ้นยืน เขาเข้าใจแล้วว่า ทำไมพื้นที่ตรงจุดนี้จึงได้ชื่อว่า "จุด
ลมพายุ" ลมที่นี้แรงมากจนเขาสามารถจะทิ้งน้ำหนักตัวทั้งหมดไป

ข้างหน้า โดยที่ไม่ล้มคว่ำไป ทั้งๆ ที่วันนั้นเป็นวันที่ลมพายุสงบ ลองคิดดูสิว่า ถ้าเกิดพายุลมจะพัดแรงสักเพียงใด

สัปดาห์นี้เราจะเรียนถึงพระเยซูและพายุ เรื่องเริ่มขึ้นเมื่อพระเยซูรู้สึกเหนื่อยมากจากการช่วยเหลือประชาชนที่ห้อมล้อมพระองค์อยู่แน่น พระองค์จึงสั่งให้ทำอะไร ดูมัทธิว 8:18 .....

ในมาระโก 4:36 บอกว่าสาวกจึงเชิญพระองค์เสด็จลงไปในเรื่อง ซึ่งหมายถึงว่า พระเยซูทรงเหนื่อยเพลียจากงานมาก พระองค์ต้องการพักผ่อน แต่ในข้อเดียวกันบอกว่าสาวกไม่ได้อยู่กับตามลำพังหมายความว่าอย่างไร.....

เราคงจะนึกภาพออกว่า พระเยซูทรงลงเรือแล้วหาที่พักผ่อนตรงท้ายเรือ มีเรือเล็กอื่นๆ ตามเรือของพระองค์มาติดๆ กันด้วย เพื่อข้ามทะเลสาบกาลิลี ทะเลแถบนี้อาจมีลมพายุใหญ่เกิดขึ้นทันทีได้เสมอ สาวกไม่ได้คิดว่าจะมีลมพายุในเย็นวันสงบเงียบนี้ แต่ทันใดนั้นคลื่นก็ใหญ่ขึ้น เกิดฟ้าแลบ ฟ้าร้อง พวกสาวกไม่ได้สังเกตตอนนั้นว่าพระเยซูทรงทำอะไรอยู่ที่ไหน พระองค์กำลังทำอะไร ดูมัทธิว 8:24 .....

วันอาทิตย์   **ทำไมพระเยซูจึงไม่ทรงกลัว**

พอพระอาทิตย์ตกท้องฟ้าก็มีมืดมิด ลมก็พัดแรงจัดจนน่ากลัว นอกฝั่งทะเลสาบกาลิลี ซึ่งมีความยาวเกือบ 30 กิโลเมตรและกว้าง 16 กิโลเมตร พวกสาวกที่เคยมีชีวิตอยู่กับทะเลเคยเห็นพายุมาหลายครั้ง แต่ครั้งนี้น่ารุนแรงมาก ลมแรงซัดคลื่นเข้าหาเรือ ทำให้น้ำท่วมเรือ โดยเร็ว ในพระคัมภีร์บอกว่าพายุครั้งนี้เป็นอย่างไร ดูมัทธิว 8:24.....

เกิดอะไรขึ้นกับเรือขณะที่พายุรุนแรงมากขึ้น ดูมาระโก 4:37.....

ท่ามกลางเสียงลมแรง คลื่นซัดใหญ่ ฝนตกกระหน่ำ พระเยซูทรงอยู่
ที่ไหน อ่านมาระโก 4:38 .....

ครั้งนี้เป็นครั้งเดียวในพระคัมภีร์ที่บันทึกว่า พระเยซูทรงบรรทม
หลับ พระองค์ทรงเหนื่อยอ่อนเพลียมาก เสียจนไม่ทราบว่าเกิดพายุใหญ่
เหตุที่พระองค์สามารถบรรทมหลับได้สนิทท่ามกลางพายุใหญ่ก็เพราะ
พระองค์ทรงไว้วางพระทัยในพระบิดาบนสวรรค์ ซาตานอาจจะทำให้เกิด
ลมพายุ แต่พระเยซูทราบว่ พระเจ้ายังคงเป็นผู้ควบคุมธรรมชาติ พระ
เยซูทรงสามารถพักผ่อนได้โดยที่ทราบว่า พระองค์กำลังทำในสิ่งที่พระ
บิดาต้องการ และเมื่อใดก็ตามที่เราไว้วางใจพระเยซู เช่นเดียวกับที่
พระองค์ทรงไว้วางใจในพระบิดาผู้สถิตอยู่บนสวรรค์ เราจะมีผลสงบสุข
ด้วย ไม่ว่าพายุจะเลวร้ายสักเพียงใด

วันจันทร์ การร้องที่พระเยซูฟังเสมอ

เสียงฟ้าร้อง เสียงลมพัด และเสียงคลื่นที่ซัดเข้ามาหาเรือ ทำให้
สาวกต้องทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้เรือจม แต่ดูเหมือนว่า เรือจะจมลงในไม่ช้า
บางคนช่วยวิดน้ำออกจากเรือ บางคนก็แจวเรือ แม้ว่าเขาจะช่วยกันสัก
เท่าไร เรือก็ค่อยๆ จมลงทีละน้อยๆ ขณะนั้นพวกสาวกนึกขึ้นได้ถึงผู้ที่สั่ง
ให้พวกเขาแล่นเรือข้ามไปฝั่งข้างโน้นคือพระเยซู พระองค์เป็นความหวัง
สุดท้ายของเขา เขาพากันร้องเรียกว่า "อาจารย์เจ้าข้า อาจารย์เจ้าข้า"
แต่ความมืดมิดทำให้เขามองไม่เห็นพระองค์ พระองค์ยังคงบรรทมหลับอยู่
ที่ท้ายเรือ ทรงพักผ่อนอย่างสงบในความดูแลของพระบิดาบนสวรรค์

เนื่องจากพวกสาวกมองไม่เห็นพระเยซู เขาต่างเกิดความสงสัย
และสิ่งนี้ทำให้เกิดปัญหามากขึ้น พระเยซูทรงละทิ้งพวกเขาแล้วหรือ
พระองค์ผู้ทรงสามารถรักษาโรคต่างๆ ขับผีออก และแม้แต่ปลุกคนตาย
แล้วให้คืนชีวิต ทรงทอดทิ้งพวกเขาหรือไม่ใช่แน่นอน ความสงสัยทำให้

คนเรากล่าวคำถามเช่นนี้เอง ซาตานไม่เพียงแต่ทำให้เกิดพายุ แต่มันทำให้เกิดความสงสัยในจิตใจของเรา แล้วเราก็ตกใจกลัวจนทำอะไรไม่ถูก

พวกเขาทักเโกนเรียกพระเยซูอีก แต่ลมพัดเสียงของเขาไปหมด ทันใดนั้นมีฟ้าแลบ เขาจึงเห็นพระเยซูทรงบรรทมหลับอยู่ ไม่ได้ถูกรบกวนจากพายุเลย (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 334) พวกเขาแปลกใจมาก เขาพากันร้องเรียกพระองค์อีก เพราะคิดว่ากำลังจะจมน้ำ เราทราบไหมว่า สาวกร้องว่าอย่างไร เมื่อฟ้าแลบมาทำให้เห็นพระเยซู อ่านมาระโก 4:38.....

แน่นอน พระองค์ทรงห้วงเสมอ พระเยซูทรงยืนขึ้น แล้วพระองค์ทรงทำอะไรและตรัสอย่างไร อ่านมาระโก 4:39 .....

ดูในข้อเดียวกันนี้ว่า เกิดอะไรขึ้นต่อมา.....

สังเกตว่าพระเยซูตรัสกับสาวกอย่างไรตอนนั้น ดูมาระโก 4:40

.....
พระองค์ทรงสามารถที่จะถามคำถามสองข้อนั้น เพราะพระองค์ทรงอยู่กับเขา เช่นเดียวกับที่พระองค์จะทรงอยู่กับเราโดยพระวิญญาณ

วันอังคาร เราไม่จำเป็นต้องกลัว

มีคนอยู่ในเรือลำอื่นๆ ที่ออกเรือตามมา และเขาเหล่านั้นก็พบกับพายุใหญ่เช่นเดียวกัน เขาได้เป็นพยานการแสดงอภินิหารของพระเยซูทะเลซึ่งเคยบ้าคลั่ง นากลับเปลี่ยนเป็นสงบเรียบภายในพริบตา นี่เป็นประสบการณ์ที่น่าดูจริงๆ

แต่สาวกได้เห็นด้วยตาของเขาเองว่า พระเยซูทรงประทับยืนและยกพระหัตถ์ขึ้นห้ามลมพายุ สาวกตกใจหน้าซีด เขากลัวมากแค่ไหน ดูมาระโก 4:41 .....

แล้วเขาถามคำถามอะไร ดูในข้อเดียวกัน

.....
"คนเป็นจำนวนมากขาดบางสิ่งไป เขาจะต้องไว้วางใจตั้งเช่นที่เราไว้วางใจ พระองค์ตรัสว่า "เราทำสิ่งใดแต่ลำพังเราเองไม่ได้" (ยอห์น 5:30) "พระองค์ทรงวางพระทัยในฤทธานุภาพของพระบิดา ความเชื่อในความรัก และความเอาใจใส่ของพระองค์ อำนาจในพระดำรัสที่พระองค์ได้ทรงห้ามลมพายุนั้น จึงเป็นอำนาจซึ่งมาแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพโดยตรง" (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 276)

เป็นเรื่องสำคัญมากขณะที่เรามาถึงวาระสุดท้าย เราจะต้องมีความเชื่อแบบนี้ ถ้าพวกสาวกได้ไว้วางใจพระเยซูแทนที่จะเชื่อตนเอง เขาก็คงจะไม่ต้องกลัว แม้ว่าคลื่นจะซัดเรือไปมากเท่าใด เขาควรจะมอบความไว้วางใจทั้งหมดแด่พระเยซู ไม่ว่าพายุจะรุนแรงมากสักเพียงใดก็จะไม่ทำให้เราเลิกไว้วางใจในพระองค์ "ไม่ว่าจะอยู่บนบกหรือทะเล ถ้าเรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในจิตใจ เราก็ไม่จำเป็นต้องกลัวสิ่งใดๆ เลย" (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 277)

วันพุธ   **ปัญหาเรื่องความคิดและปัญหาในทะเล**

สาวกเริ่มมีปัญหาเมื่อเขาพยายามจะผลักดันให้พระเยซูเป็นกษัตริย์ตลอดวันขณะที่พระเยซูทรงสอนประชาชน และเลี้ยงดูเขาด้วยอาหารจำนวนเล็กน้อย มีหลายคนเกิดความคิดว่า ควรจะอัญเชิญพระเยซูขึ้นเป็นกษัตริย์ ยูดาห์ถึงความรู้สึกของกลุ่มคนจึงกระตุ้นให้ทำบางอย่าง เพื่อเป็นการบังคับให้พระเยซูเป็นกษัตริย์

เมื่อพระเยซูกำลังให้ประชาชนเหล่านั้นไป พระองค์ทรงทำอะไรโดยเร็ว   มัทธิว 14:22 .....

เมื่อพระองค์ได้ให้ทั้งพวกสาวกและประชาชนไปหมดแล้ว พระองค์ทรงทำอะไร ยอห์น 6:15 .....

แต่พวกสาวกไม่ได้เชื่อฟัง เขาต่างพากันหันองบ่นถึงคำสั่งของพระองค์ เขาคิดว่าเขาเกือบจะสำเร็จในการที่จะแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์ แต่บัดนี้พระองค์ได้ให้เขาลงเรือข้ามไปฝั่งข้างโน้น ดังนั้นเขาจึงพากันยืนอยู่แถวชายหาด โดยคิดว่าพระองค์จะกลับมาหาเขา แต่เมื่อเริ่มพลบค่ำเขาก็พากันลงเรือไป ขณะแจวเรือไป เขาบ่นอย่างโกรธ รู้สึกผิดหวัง และเกิดปฏิกิริยาต่อต้าน เพราะแผนของเขาใช้ไม่ได้ เขารู้สึกว่าถูกดูถูกเหยียดหยามในการที่เขาไม่ได้ทำตามความมุ่งหมายต่อหน้าคนทั้งหลาย เขาต่างอยากจะเป็นที่หนึ่งในอาณาจักรใหม่นี้ แต่อาณาจักรของพระองค์ไม่เป็นเช่นนั้น จึงทำให้เขาโกรธ เมื่อเขาพูดมากขึ้น มีความสงสัยมากขึ้น ความคิดของเขาก็เลวลง จนในที่สุดเขาเริ่มสงสัยว่า พระเยซูอาจจะเป็นพระผู้ช่วยเทียมเท็จ แม้ว่าเขาจะได้เห็นการมหัศจรรย์มากมาย และได้เป็นพยานเห็นพระองค์เลี้ยงอาหารประชาชนถึง 5 พันคน ในวันนั้น นี่เป็นเพราะจิตใจของเขากำลังอยู่ในความมืดและมีปัญหา เมื่อคนพูดถึงแต่ปัญหาเขาได้ปัญหา สาวกไม่ได้สังเกตว่าได้เริ่มมีลมพัดจัด "ความคิดของเขารุนแรง และไม่มีเหตุผล พระเยซูได้ทรงประทานสิ่งอื่นที่มีผลต่อจิตวิญญาณและทำให้เราคิด พระเจ้ามักทรงกระทำแบบนี้ เมื่อมนุษย์สร้างภาระและความยุ่งยากให้ตัวเอง สาวกไม่ควรจะต้องมีปัญหาอันตรายเป็นคืบคลานมาโดยเร็ว (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 313) ขณะนี้เกิดอะไรขึ้นในทะเล คูมัทิว 14:24.....

วันพฤหัสบดี เมื่อพระเยซูดูแลภัยกับผี

ถ้าพวกสาวกเชื่อฟังพระเยซู พวกเขาจะไปฝั่งข้างโน้นก่อนที่พายุจะมา แต่เพราะเขาหันองบ่น และไม่มีควมไว้วางใจจึงทำให้เขา

ต้องพบกับลมพายุ เมื่อเขาอยู่ตรงศูนย์กลางของพายุ แทนที่จะใช้เวลา
แฉะเรือเพียง 2-3 ชั่วโมง ขณะนี้เขาต้องใช้เวลาเกือบตลอดคืน และเขาอยู่
ไปทางทิศใต้

ทันใดนั้นทุกคนได้เห็นบางสิ่งบนผิวน้ำคืออะไร และเขาได้ร้องด้วยความ
ความกลัวอย่างไร ดูมัทธิว 14:25, 26.....

ตอนที่ฉันยังเป็นเด็ก ฉันเคยลองวิ่งบนน้ำ ฉันจะวิ่งลงมาจากเชิง
เขาด้วยความเร็ว ตรงไปที่ท่าเรือริมทะเลสาบ และยังคงวิ่งต่อไปเรื่อย ๆ ลง
ในทะเล แนนอนฉันจะจมน้ำ แล้วฉันคิดได้ว่า ฉันอาจจะออกไปได้ไกลอีก
หน่อย ถ้าขี่จักรยาน จักรยานจะพาฉันไปไกลขึ้นเล็กน้อย แล้วในที่สุดก็จะ
จม ฉันจะต้องใช้เชือกลากจักรยานขึ้นมาจากน้ำ ฉันลองแล้วลองอีก จนใน
ที่สุดฉันเกิดความเข้าใจว่า เราไม่อาจจะเดิน วิ่ง หรือขี่จักรยานในน้ำได้

เราคงนึกว่าสภาพออกกว่า พวกสาวกตกใจกลัวมากเพียงไร เมื่อเขา
เห็นพระเยซูในคืนนั้น แท้จริงเราเคยเห็นคนเดินบนน้ำตอนกลางคืนบ่อย
แค่ไหน แต่พระเยซูไม่ทรงต้องการให้พวกเขากลัว พระองค์ตรัสอะไรกับ
เขา ดู มัทธิว 14:27 .....

วันศุกร์ เดินบนน้ำและบทเรียนที่เปียก

เมื่อเปโตรได้เห็นพระเยซูกำลังเดินบนผิวน้ำ เขาตื่นตัวมากและได้
ทูลขอพระองค์ทรงอนุญาตให้เขาเดินแบบนั้นบ้าง พระเยซูตอบเปโตรว่า
อย่างไร ดูมัทธิว 14:29 .....

ขณะนั้นเองเปโตรได้ข้ามขอบเรืออย่างขลุ่ยขลุ่ย ก้าวเดินไปบนน้ำ
ตรงไปหาพระเยซู ชายชาวประมงตัวใหญ่ผู้ใช้ชีวิตอยู่กับทะเล ขณะนี้
กำลังเดินไปบนคลื่น ขณะที่เขาจ้องดูพระเยซูอยู่ก็ไม่เกิดปัญหา แต่ไม่
นานเขาเกิดความรู้สึกพอใจตัวเองที่สามารถเดินบนน้ำได้ เขาจึงหันหลัง
เพื่อจะดูว่าผู้ที่อยู่ในเรือกำลังมองเขาอยู่หรือไม่ ขณะที่เขาละสายตาไป

จากพระเยซู และมีคลื่นลูกใหญ่ขวางเขาจากพระองค์ เขารู้สึกกลัว เปโตร
ว่ายน้ำแก่่ง แต่ตอนนี้อากาศไม่เหมาะที่จะว่ายน้ำ เขาจึงกลัว เปโตรร้อง
ออกไปกลางทะเลที่ปั่นป่วนว่าอะไร อ่านมัทธิว 14:30.....

ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดที่ร้องขอความช่วยเหลือ พระเยซูทรงอยู่ที่นั่นเพื่อ
ช่วยในพริบตาเดียว พระเยซูก็ทรงมาอยู่ใกล้เปโตร ทั้งสองจับมือกันเดิน
ไปที่เรือ เปโตรตัวเปียกโชก เพราะเขาเกือบจะจมมิดน้ำแต่เขาได้เรียนรู้
บทเรียนที่สำคัญ ขณะที่เขาจ้องมองพระเยซู เขาจะปลอดภัยเสมอ ที่จริง
เราสามารถทำในสิ่งที่ไม่อาจจะเป็นไปได้ เช่นการไม่ทำความบาป เมื่อใด
ที่เราละสายตาจากพระองค์ เราจะมีปัญหามากมาย "นอกจากว่า เราจะรู้
ถึงความอ่อนแอของตัวเอง และจ้องมองดูที่พระองค์ เราจึงจะเดินไปด้วย
ความปลอดภัย" (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 315)

เราจะยินยอมมองที่พระเยซู โดยการเรียนพระคัมภีร์และอธิษฐาน
ทุกวัน และทำตามคำสั่งของพระองค์หรือไม่ นี่เป็นวิธีเดียวที่เราจะรอด
และปลอดภัย

*****

บทที่ 10

เผชิญปัญหาโดยไม่ต้องสู้

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่า พระเยซูทรงเผชิญกับปัญหาได้โดยไม่ต้องต่อสู้หรือโกรธ

ข้อควรจำ "พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "จงเอาดาบของท่านใส่ฝักเสียม ด้วยว่าบรรดาผู้ถือดาบจะต้องพิณาศเพราะดาบ "
(มัทธิว 26:52)

ป้ายวันสะบาโต การกระทำหรือปฏิกิริยาโต้ตอบ
หรือยอมให้พระเยซูควบคุม

สัปดาห์นี้เราจะได้เรียนรู้ถึงว่า พระเยซูทรงเผชิญปัญหาอย่างไรในเวลาที่บางคนโกรธ หรือหยาบคายกับพระองค์ ก่อนอื่นให้เราดูเหตุการณ์หนึ่งที่จะแสดงให้เห็นว่า ความรู้สึกผิดและเรื่องไม่ดีเริ่มขึ้นได้อย่างไร

สมมติว่า ณรงค์รู้สึกอิจฉาที่เด่นได้คะแนนสอบมากกว่าเขา ณรงค์อยากจะทำให้เด่นอาย ขณะเดินลงบันไดมา ณรงค์แลบลิ้นและพูดล้อเลียนเด่นเนื่องจากเด่นไม่ใช่คริสเตียน เขาจึงรู้สึกโกรธณรงค์มาก รีบวิ่งตามณรงค์ไปเพื่อชกหน้า ทั้งสองคนปล้ำกันได้สักครู่ ณรงค์ก็วิ่งหนีไปได้ ยังร้องตะโกนล้อเลียนเด่นอยู่ เต้นโกรธจนหน้าแดง คิดอะไรไม่ออกหาอะไรไม่ได้จึงก้มลงเก็บก้อนหินที่ใกล้มือที่สุดเหวี่ยงไปเต็มแรงไม่ถูกณรงค์ แต่กลับไปถูกกระจกหน้าต่างบ้านแถบนั้นแตก หญิงเจ้าของบ้านออกมาชี้มือว่าเด่น เต้นได้แก้ตัวว่า "ไม่ใช่ความผิดของผม ณรงค์บังคับให้ผมต้องทำอย่างนั้น"

หญิงเจ้าของบ้านได้ลากเต็นท์ไปที่ห้องของอาจารย์ใหญ่ เขาเดินก้มหน้าไม่ยอมเงยเลย อาจารย์ใหญ่เห็นได้ถึงความรู้สึกผิดของตน

เพราะเหตุนี้เองพระเจ้าจึงได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มายังโลกนี้ เพื่อเราจะมีโอกาสเงยหน้าขึ้นอีกครั้ง โดยไม่มีความละอาย แต่เหนือกว่านั้นพระเยซูทรงต้องการให้เราทราบถึงวิธีที่จะมีชีวิตอยู่เหนือความโกรธและเกลียด ซึ่งจะทำให้ได้โดยความรัก พระองค์ตรัสอย่างไรเกี่ยวกับการถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า อ่านยอห์น 15:10

.....

ในเรื่องของณรงค์และเต็นท์ เห็นได้ชัดว่า ณรงค์ได้ทำตามคำแนะนำของซาตาน และเต็นท์ผู้นำสงสารมีปฏิกิริยาตอบโต้ที่ไม่ได้หันไปขอความช่วยเหลือจากพระเยซู ดังนั้นเรื่องจึงเลวร้ายลงเรื่อยๆ ลองคิดดูว่า จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเต็นท์จะบอกณรงค์ว่า เขาเข้าใจถึงความรู้สึกของณรงค์ดีเรื่องคะแนนสอบ และเขายินดีที่จะช่วยณรงค์ ถ้าณรงค์ต้องการ หรือถ้าเต็นท์จะหัวเราะว่าเป็นเรื่องขำเสีย คำพูดล้อเลียนของณรงค์ก็ไม่มีความหมายอะไร เด็กทั้งสองคนน่าจะมีความสุข ถ้าเขาจะยอมให้พระเยซูทรงนำเขา เต็นท์น่าจะใช้สุภาษิต 15:1 และช่วยเพื่อนอย่างง่ายตาย พระคัมภีร์ข้อนี้ว่าอย่างไร .....

วันอาทิตย์   **จ่ายเงินจากธนาคารปากปลา**

ไม่นานหลังจากที่พระเยซูและพวกสาวกได้มาถึงบ้านของเปโตร ที่คาเปอร์นาอุม ชายเก็บภาษีวิหารได้มาเคาะประตูบ้าน

"อาจารย์ของท่าน เสียภาษีหรือไม่" คนเก็บภาษีถามเปโตร

"เสียแน่นอน" เปโตรตอบโดยเร็ว เปโตรไม่ต้องการให้ใครๆ คิดว่าพระเยซูทรงไม่ซื่อสัตย์ต่อคริสตจักร

เปโตรไม่ทราบถึงกับดักที่พวกผู้นำได้วางไว้ ปุโรหิตและเลวีที่ทำงานในวิหารได้รับการยกเว้นภาษีเช่นเดียวกับศาสนาดพยากรณ์ทุกคน ถ้าพระเยซูทรงเสียภาษีก็จะแสดงว่าพระองค์ไม่ได้เป็นศาสนาดพยากรณ์ และถ้าพระองค์ไม่เสียภาษี เขาก็จะกล่าวหาว่าพระองค์ไม่จงรักภักดี

ขณะที่เปโตรกลับเข้าบ้าน พระเยซูไม่ได้ตรัสถึงคนเก็บภาษีเลย แต่พระองค์มีคำถามถามเปโตรว่าจะไร คู่มัทธิว 17:25 .....

และเปโตรตอบอย่างไร ดูข้อต่อไป .....

เห็นได้ชัดว่า โอรสและธิดาภษตรีย์ได้รับการยกเว้นภาษี

ตอนนี้จึงสังเกตอะไรบางอย่าง พระเยซูไม่ได้ไปต่อล้อต่อเถียงกับคนเก็บภาษี หรือเปิดเผยกับดักของเขา พระองค์ต้องการจะให้พวกนั้นทราบ ว่าพระองค์เป็นผู้มาจากพระเจ้าจริง ๆ ดังนั้นพระองค์จึงให้เปโตรไปตกปลา ครั้งนี้เป็นครั้งเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ที่พูดถึงการจับปลาโดยใช้เบ็ด พระเยซูต้องการจะเสียภาษีนั้น เพื่อหยุดคำถามหาเรื่องการไม่จงรักภักดี และเปโตรพบเงินที่จะไปเสียภาษีที่ไหน อ่านมัทธิว 17:27

แน่นอนนี่เป็นการมหัศจรรย์ เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเปโตร และเราคงจะนึกภาพออกว่า เมื่อเปโตรนำเงินไปเสียภาษี เขาได้เล่าถึงว่า เขาได้เงินมาอย่างไร

วันจันทร์ การเทศนาในวันสะบาโตที่โดนขับไล่

คำว่า "กลับมาบ้าน" ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในคนส่วนมาก เมื่อพระเยซูทรงกลับมาที่บ้านเกิดของพระองค์คือ นาซาเร็ธ ชาวเมืองเกิดความโกรธที่ละน้อยๆ และเพิ่มมากขึ้น จนในที่สุดก็กลายเป็นการพยายามฆ่า

เรื่องเกิดขึ้นในวันสะบาโตหนึ่ง ขณะที่พระเยซู พระมารดา และพี่น้องชายหญิงของพระองค์มาถึงโบสถ์ เนื่องจากพระองค์ทรงมีชื่อเสียงดีหลังจากที่ได้ออกจากเมืองนี้ไป พวกปุโรหิตจึงได้ขอให้พระองค์ไปทำการเทศนา

เป็นธรรมเนียมที่ผู้อาวุโสจะอ่านจากหนังสือของศาสดาพยากรณ์ แล้วก็พูดเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์จะมาในลักษณะของจอมพลโยธาที่จะช่วยอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาส(ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชนหน้า 183) พระเยซูทรงทราบว่ นี่ไม่เป็นความจริง พวกยิวเข้าใจคำพยากรณ์ผิดไป ดังนั้นพระเยซูทรงรับม้วนหนังสือของอิสยาห์มา พระองค์ได้คลี่ม้วนหนังสือไปจนถึงตอนสุดท้าย และเริ่มอ่านจากอิสยาห์ 61:1 ข้อพระคัมภีร์นี้มีใจความอย่างไร .....

ขณะที่พระองค์ทรงอ่านก็ได้อธิบายไปด้วยพระองค์ทรงสรุปคำกล่าวของพระองค์ด้วยข้อความที่น่าสนใจยิ่ง คืออะไร อ่านลูกา 4:21

คนที่ฟังรู้สึกทนไม่ได้ พระองค์ไม่เพียงแต่อ้างว่าเป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่ยังเปรียบพวกเขาเหมือนกับนักโทษที่ต้องการช่วยปลดปล่อยจากอำนาจชั่วร้าย

พระองค์ทรงเจริญเติบโตมาท่ามกลางพวกเขา และในความชอบธรรม (โดยฟังตนเอง) ของเขา เขาจะไม่ยอมเชื่อว่า พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อพระองค์ทรงอธิบายแก่เขาว่า ในอดีตพระเจ้าจำเป็นที่จะต้องหันไปหาพวกนอกศาสนา เพราะพวกเขาเป็นผู้แสวงหาความชอบธรรมอย่างแท้จริง ผู้คนรู้สึกโกรธมากจนกระทั่งตะโกนขึ้นในโบสถ์ เราจะอ่านพบในลูกา 4:28, 29 ว่าคนเหล่านั้นโกรธพระองค์มากแค่ไหน การนมัสการในโบสถ์จบลงด้วยการที่พวกเขาลุกขึ้นผลักพระองค์ออกจาก

เมืองพาไปยังเทือกเขาที่สูงจากพื้น 40 ฟุต หวังจะผลัดพระองค์ลงไป แต่
ทูตสวรรค์ทรงคุ้มกันพระองค์ พระองค์ทรงหายไป คนเหล่านั้นหาพระองค์
ไม่พบ

วันอังคาร   **การรักษาคนโงธ**

ในบทเรียนเมื่อวานเราได้เรียนว่า พระเยซูทรงเผชิญหน้ากับ
ชาวเมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นบ้านเกิดของพระองค์อย่างไร พวกเขาโกรธ
พระองค์มาก ถ้าทูตสวรรค์ไม่ได้ช่วยนำพระองค์ไปสู่ที่ปลอดภัย พวกเขา
คงผลัดพระองค์ตกจากหน้าผา

เราอยู่ในโลกแห่งความเกลียดชัง มีการกระทำที่สกปรกและการ
แสดงเรื่องความรักในแบบต่างๆ ของชาตาน เป็นเรื่องสามัญที่เราจะแก้
แค้นคนที่ทำกับเรา แต่เราไม่พบว่า พระองค์เที่ยวไปประกาศความชั่วร้าย
ของคนในเมืองนาซาเร็ธ พระองค์ไม่ได้กล่าวร้ายต่อผู้ใดเลย แต่ได้ทรง
อธิษฐานเผื่อเขา พวกเขาทำให้พระองค์เสียพระทัย พระองค์ทรงทราบว่
ผู้ใดถูกชาตานครอบงำ จงฟังข้อความต่อไปนี้ "มีข้อสรุปที่เห็นได้ชัดว่า
เรามีจิตวิญญาณของชาตาน ถ้าเราทำร้ายและทำลายผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับ
งานของเรา หรือทำตรงกันข้ามกับความคิดของเรา" (ผู้ฟังปรารภนาแห่ง
ปวงชน หน้า 414)

ดังนั้นเมื่อผู้ใดใจร้าย หรือทำไม่ดีกับเรา เราจะทำอย่างไร เราจะทำ
กับผู้นั้นอย่างเดียวกันหรือ จะเกิดผลดีอะไรเล่า มันเพียงแต่จะทำให้วงจร
ดำเนินต่อไปและร้ายขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่ดีขึ้น โรม 12:20 บอกเราให้ทำอย่าง
อื่น ทำอะไร .....

แต่ในข้อต่อไปได้แนะนำคำตอบว่า เราควรจะควบคุมการกระทำ
ของเราอย่างไร .....

การมีเมตตาต่อผู้ที่ใจร้ายต่อเรา เป็นการยากที่ผู้นั้นจะรับ เขาจะรู้สึกไม่สบายใจ เพราะจิตใจสำนึกที่รบกวนเขา ดังนั้นการมีเมตตาแก่ผู้ที่ทำร้ายเราจึงเป็นการตอบแทนในแบบของพระเยซู พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างตามแบบที่พระเจ้าทรงกระทำต่อซาตานเอง

วันพุธ   **การทรมานและการตอบสนองของพระเยซู**

ความเจ็บใจในโลกนี้คงไม่มีอะไรเท่าการที่เพื่อนสนิททรยศต่อเรา ยูดาได้ทรยศพระเยซู พระองค์ทรงเสียพระทัยมากแต่พระองค์มีปฏิกิริยาที่แตกต่างมากจากคนทั่วไปในสถานการณ์แบบนี้

พระเยซูทรงอยู่ในสวนเกทเสมีเมื่อเกิดเรื่องขึ้น พระองค์ได้ไปที่นั่นเพื่ออธิษฐานและอยู่ตามลำพังกับพระเจ้า ยูดาได้ไปที่นั่น เราทราบไหมว่าทำไมยูดาจึงเลือกไปที่สวนตอนนั้น ดูยอห์น 18:2

.....
แต่ยูดาไม่ได้มาลำพังคนเดียว ใครอยู่กับยูดา พวกเขามีอะไรที่แสดงว่ากำลังหาใครหรือหาอะไรอยู่ ดูข้อต่อไป .....

แล้วยูดาได้เตรียมพร้อมที่จะให้หมายสำคัญ เราทราบหรือไม่ว่าหมายสำคัญคืออะไร อ่านมัทธิว 26:28 .....

แล้วยูดาได้เข้ามาหาพระเยซูและแสดงเครื่องหมายการทรยศ เขาได้จับพระองค์หลังจากที่ได้ทักทายพระองค์แล้ว

ตอนนี้สังเกตดูว่า พระเยซูทรงมีปฏิกิริยาอย่างไร พระองค์ไม่ได้ด่าว่าหรือพูดจาหยาบคายต่อยูดา แต่พระองค์ทรงตรัสคำหนึ่งที่แทงใจของยูดาว่าอย่างไร ดูมัทธิว 26:50 .....

ตัวอย่างของพระเยซูที่ได้แสดงความเมตตาต่อยูดา แสดงให้เราทราบว่า เราควรจะทำปฏิกิริยาอย่างไรต่อผู้ที่คิดร้ายต่อเรา หรือพูดไม่จริงลับ

หลังเรา และทรยศต่อมิตรภาพของเรา ถ้าเรามีพระเยซูอยู่ในจิตใจของเรา เราจะทำเหมือนดังที่พระองค์ทรงกระทำต่อยูดา

วันพฤหัสบดี

เปโตรผู้แก่งดาบ

พระเยซูทรงเดินนำหน้าไปพบกับกลุ่มคนที่ตามหาพระองค์ "ท่านมาหาผู้ใด" พระองค์ทรงถาม "มาหาพระเยซูชาวนาซาเร็ธ" เขาทูลตอบ "เราคือผู้นั้น" พระเยซูตรัสตอบเขา และขณะนั้นเองทูตสวรรค์ได้ผ่านไประหว่างพระองค์กับกลุ่มคน "เมื่ออยู่ต่อหน้าสงสาราศีของพระเจ้า เช่นนี้ พวกที่พากันมาจับพระเยซูก็ไม่สามารถจะทนได้ เขาจึงถอยกลับไปข้างหลัง พวกปุโรหิต พวกผู้ปกครอง ทหาร และแม้กระทั่งยูดาก็ล้มลงบนพื้นดินราวกับคนตาย (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 625)

ชั่วครู่เดียวกลุ่มคนก็ลุกขึ้นมาล้อมพระองค์ไว้ เมื่อยูดาได้จับพระเยซูแล้ว เปโตรได้ลงมือทันที เขาชักดาบสั้นโรมันที่เขาติดตัวอยู่ขึ้นมาแกว่ง เขาต้องการจะตัดหัวคนกลุ่มนั้น แต่พลาดไปเกิดอะไรขึ้น ดูยอห์น

18:10 .....

ผู้ที่ได้รับผลจากดาบของเปโตรชื่ออะไร .....

เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรว่าเกิดอะไรขึ้น พระองค์ทรงก้มลงเก็บหู และต่อให้ชายนั้นเหมือนเดิมซึ่งเป็นข้อควรจำของเราสำหรับสัปดาห์นี้ พระองค์ทรงสั่งให้เปโตรเก็บดาบ ถ้าพระองค์ตั้งใจจะต่อสู้ พระองค์คงจะได้ขอให้ทูตสวรรค์ 80,000 องค์ให้มาช่วยและพระบิดาคงจะได้ประทานให้ ถ้าทูตสวรรค์องค์เดียวทำให้คนทั้งกลุ่มก้มลงกับพื้น ลองคิดว่าถ้าทูตสวรรค์ถึง 80,000 องค์จะเป็นอย่างไร แต่การต่อสู้ไม่ใช่วิธีของพระเยซู พระองค์ไม่เคยตั้งใจจะสร้างอาณาจักรของพระองค์โดยใช้กำลัง

วันศุกร์   เข้าใจ

อิทธิพลของความเกลียดชังและสังคมที่มีความเกลียดชังมักจะแสดงออกทางกีฬาบ่อยๆ ที่เราได้ยินคำกล่าวที่ว่า "ฆ่าเขาเลย" เราหมายความว่าจริงๆ อย่างนั้นหรือเปล่า คืออยากเห็นเขาถูกทำลาย เพราะเราเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกัน เป็นคำกล่าวโง่ๆ แต่เรายังพุดในสิ่งที่เป็นการคิดของชาตาน ชาตานต้องการกำจัดผู้มีอำนาจ มันบงกฏต่อความรักของพระเจ้า และก่อตั้งอาณาจักรแห่งความชั่ว คือความเกลียดชัง การฆ่ากัน และการทำลาย

คืนวันที่พระเยซูถูกทรมาน เมื่ออยู่ดาจับพระองค์ กลุ่มคนได้ทำอะไรที่ผิดกฎหมาย ดุยอห์น 18:12 .....

แน่นอน ถ้าพระเจ้ามีพระประสงค์จะปล่อยพระเยซู พระองค์จะทรงทำได้ง่ายโดยไม่มีปัญหา แต่พระเยซูทรงเป็นตัวอย่างแก่เรา พระองค์ทรงยอมถูกจับและถูกมัด พระองค์ทรงยอมแพ้พวกที่มีอำนาจในเวลานั้น และมอบทุกสิ่งไว้กับพระเจ้า

เราทราบหรือไม่ว่า ทำไมพระเยซูจึงห้ามพวกสาวกไม่ให้ต่อสู้ ดูตอนท้ายข้อควรจำของเรา มัทธิว 26:52 .....

พระเยซูทรงหมายความว่า ถ้าเราใช้วิถีทางโลกคือต่อสู้ ต่อไปก็จะมีผู้ต่อสู้เรา และในที่สุดเราก็จะพินาศด้วยวิธีที่เราใช้ (ดาบ) ผู้ที่ใช้ปืนก็จะตายด้วยปืน พระเยซูต้องการให้ผู้ติดตามพระองค์เข้าใจถึงพลังของการไม่รุนแรง คริสเตียนสามารถที่จะแสดงว่าพลังนี้แตกต่างไป เขาอาจจะจะมีชีวิตอยู่เหนือความรู้สึกขมขื่น และความเกลียดชัง เช่นเดียวกับพระเยซูขณะที่พระองค์ถูกสอบสวน และตัดสินใจให้ตายเราจะมีความสุขแทนที่จะโกรธได้หรือไม่

บทที่ 11

การกระทำที่แสดงถึงความเชื่อที่แท้จริง

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจ ถึงความหมายของความเชื่อที่แท้จริงและพระเยซูทรงตอบสนองเสมออย่างไร

ข้อควรจำ "สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้"
(มัทธิว 21:22)

ป้ายวันสะบาโต ของจริงและของเทียม

ข้อควรจำสำหรับอาทิตย์นี้ฟังดูน่าตื่นเต้นจริงๆ พระเยซูทรงสัญญาจะตอบคำอธิษฐานทุกครั้ง ถ้าเราเชื่อพระคำของพระองค์ แต่ก่อนที่เราจะเริ่มอธิษฐานขอรถยนต์สักคันหรือเงินสักก้อนหนึ่ง หรืออะไรก็ตามที่นึกได้ ขอให้เรามาดูก่อนว่า พระคัมภีร์ข้อนี้แท้จริงหมายความว่าอย่างไร คนเรามักจะมีวิธีบิดเบือนข้อความในพระคัมภีร์ให้กล่าวตามที่เขาต้องการสำหรับข้อนี้หมายความว่าเราสามารถขอทุกสิ่งและทุกเวลาที่เราต้องการได้หรือ แล้วหวังว่าพระเยซูจะทรงเป็นชานตาคลอสจากสวรรค์หรือไม่ใช่แน่ แต่ให้เรามาดูว่าบางคนสามารถที่จะบิดเบือนความหมายที่แท้จริงของข้อพระคัมภีร์นี้และทำเทียมขึ้นใหม่

สมมติว่ามีเด็กชายคนหนึ่งมาเข้าใหม่ในโรงเรียนของเรา เด็กคนนี้มีมือไวเท่าๆ กับตาของเขา เขาหยิบฉวยเอาของๆ คนอื่น แม้แต่อาหารก็วางทิ้งไว้ไม่ได้ เขาอาจจะขโมยดินสอ หรือสมุดที่เราเพิ่งซื้อใหม่ๆ ถ้าเด็กคนนี้อยู่ใกล้ ทุกคนต้องระวังตัว ครูได้พูดกับเขาในเรื่องนี้ แต่เขายังคง

ขโมยอยู่ เขาบอกว่า อยากจะเลิกขโมย แต่เขาก็ยอมแพ้ต่อการทดลองทุกครั้ง เขาไม่ได้ยอมให้พระเยซูช่วย

วันหนึ่งเขาอ่านพบข้อควรจำนี้ เขาอยากจะทูลคำสัตย์ภูณานั้น เขาได้เห็นสมุดใหม่เล่มหนึ่งในโต๊ะของเพื่อนและอยากจะได้ เขาจึงอธิษฐานว่า "พระบิดาโปรดช่วยให้ลูกเอาสมุดเล่มนั้นมาได้สำเร็จ และลูกสัญญาว่าจะไม่ขโมยต่อไป"

"นี่ หยุคก่อน เราทำไม่ถูกนะ"

แน่นอนไม่ถูก แต่เราคงจะเห็นว่า บางคนเช่นเดียวกับเด็กคนนั้น อาจจะใช้ข้อควรจำผิดไป และทำเทียมขึ้นใหม่ เด็กคนนี้ได้ทูลขอคำสัตย์ภูณของพระเจ้าแล้วไม่ได้เชื่อฟังพระองค์ ความเชื่อที่แท้จริงคือทูลขอคำสัตย์ภูณของพระเจ้าและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์เสมอ

เป็นไปได้หรือไม่ที่จะอธิษฐานผิด อ่านยากอบ 4:3

เมื่อพระคัมภีร์กล่าวถึงใจปรารถนาชั่ว หมายความว่า ความต้องการในสิ่งที่ไม่ได้เป็นของเรา ดังเช่นเด็กชายที่ชอบขโมยของๆ คนอื่น มีบางคนที่มีอธิษฐานมากขณะเดียวกันก็ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าทรงทำอย่างไรกับคำอธิษฐานแบบนี้ อ่านสุภาษิต 28:9

เราคงเห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงมีความรู้ลึกซึ้งอย่างไรกับการอธิษฐานแบบนี้

วันอาทิตย์ รักษาคนไข้และหูหนวก

เรายังจำเรื่องที่พระเยซูทรงรักษาคนที่ถูกผีสิงได้ใหม่ และหมู่ทั้งฝูงกระโดดหน้าผาลงไป 10 เดือนหลังจากนั้นพระเยซูเสด็จกลับมาที่นี่อีกครั้ง เป็นเวลาเริ่มฤดูร้อนและคนที่เคยมีผีสิงได้เล่าเรื่องที่พระเยซูรักษา

เขาให้หายไปทั่วทุกแห่ง การเป็นพยานแบบนี้ทำให้เกิดความเชื่อ ในครั้ง
นี้กลุ่มที่ไม่ใช่คริสเตียนต้องการที่จะเห็นพระเยซูจริงๆ และเมื่อพระองค์
เสด็จมาถึงคนกลุ่มใหญ่ก็พากันห้อมล้อมพระองค์

สิ่งแรกที่คนกลุ่มนี้ได้ทำก็คือนำคนไปคนหนึ่งมาหาพระองค์ แทนที่
พระองค์จะใช้คำตรัสคำเดียวเพื่อรักษา พระเยซูทำอย่างไร ดูมาระโก
7:33 .....

พระเยซูทรงแตะต้องอวัยวะที่ต้องการจะให้หาย คนใบ้และหูหนวก
สามารถที่จะจับความได้ว่าพระองค์ทรงสามารถที่จะรักษาเขาให้หายได้
แล้วพระองค์ทรงแหงนดูสวรรค์ ทรงถอนใจขณะที่ทรงคิดถึงคนที่หูหนวก
ต่อพระคำของพระองค์ และลิ้นที่ไม่ได้ยอมรับพระองค์เป็นผู้ไถ่ เนื่องจาก
เขาไม่เชื่อ

แล้วพระเยซูทรงตรัสคำที่แปลกสำหรับเรา "เอฟาธา" เป็นภาษา
ของพระองค์คือภาษาอะรามิคแปลว่าอะไร ดูมาระโก 7:34.....

ทันใดนั้นชายที่เป็นใบ้ก็หายเป็นปกติ

วันจันทร์ เลี้ยงคนนอกศาสนา

เมื่อวานเราได้เรียนรู้ว่า พระเยซูทรงรักษาคนใบ้และหูหนวกเพื่อ
ตอบสนองความเชื่อของกลุ่มคนนอกศาสนา (ไม่ใช่คริสเตียน) พระเยซู
ทรงสั่งห้ามชายนั้นไม่ให้บอกเรื่องนี้แก่ใครในรายชื่อของชายที่มีผีสิง
พระองค์ต้องการให้เขาเล่าเรื่องของเขาให้ใครๆ ฟัง เพราะพระองค์จะทรง
กลับไปที่นี่อีก แต่ขณะนี้พระองค์ไม่อยากจะให้พวกนอกศาสนาแถบนั้น
มีความคิดว่า พระองค์จะทรงทำงานใหญ่ที่นั่น พระองค์ไม่ต้องการให้ชาย
ใบ้และผู้นำชายใบ้มารักษาไปประกาศข่าวเรื่องการรักษานี้แต่เกิดอะไรขึ้น
ดูมาระโก 7:36 .....

แน่นอนเมื่อข่าวนี้แพร่ไป มีคนจำนวนมากได้นำคนป่วยและพิการ มาหาพระเยซู คนเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นกลุ่มใหญ่ ไม่มีใคร ยอมจากพระองค์ไป ความเชื่อของเขายังเพิ่มมากขึ้น แต่การที่ใครๆ ก็ ร้อนรนที่จะอยู่กับพระเยซูนี้ทำให้เกิดปัญหาอะไร ดูมาระโก 8:1

.....
พระเยซูทรงรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดูข้อต่อไป .....

ทำไมพระองค์จึงทรงรู้สึกอย่างนี้ .....

พระองค์ไม่ประสงค์ที่จะให้ประชาชนกลับไปโดยที่กำลังหิว เพราะ เขาจะอดโรยเป็นลมกลางทาง(ข้อ 3) เพราะว่าบางคนมาจากที่ไกลมาก

แต่พวกเขาทราบดีว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่จะเลี้ยงอาหารคน จำนวนมากนี้ได้แน่นอน เขายังจำได้ว่าพระเยซูทรงเลี้ยงอาหารคน ทั้งหมดตอนฤดูใบไม้ผลิ แต่ความเชื่อของยิวในตัวเขาได้ปิดกั้นความคิด ที่ว่า พระเยซูจะเลี้ยงอาหารคนนอกศาสนาเหล่านี้ และท่ามกลางคนกลุ่ม ใหญ่นั้นมีอาหารอยู่เพียงเล็กน้อย เท่านั้น ดูมาระโก 8:5-7

.....
วันนั้นทุกคนได้กินจนอิ่ม และหลังจากนั้นมีเศษอาหารเหลือมากแค่ ไหน ดูมาระโก 8:8 .....

ครั้งนี้คนกลุ่มใหญ่มีจำนวนเท่าไร ดูข้อต่อไป .....

จำนวนนี้ไม่นับรวมพวกผู้ใหญ่และเด็ก นี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระเยซู ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเอาใจใส่มากเพียงใด และพระองค์ทรงดี พระทัยมากเพียงไรเมื่อใครมีความเชื่อที่แท้จริง

วันอังคาร เศรษฐีตัวเล็กบนต้นไม้

เมืองเยรีโคอยู่ต่ำลงไปในหุบเขาจอร์แดนท่ามกลางต้นไม้เขียวชอุ่ม และผลไม้ บางครั้งมีผู้เรียกว่าเป็น "เมืองแห่งต้นไม้ปาล์ม"

ที่นี่เป็นบ้านเกิดของศักเคียส ซึ่งเป็นคนเก็บภาษีที่มีตำแหน่งสูงของโรมัน เขาร่ำรวยขึ้นมาจากการเก็บภาษีเกิน แต่ส่วนลึกในใจของเขา นั้น เขาต้องการดำเนินชีวิตที่ดีกว่านี้ แต่คนทั้งหลายก็ยังระวางเขาอยู่ แม้ว่าเขาได้พยายามทำสิ่งที่ถูกต้อง เรื่องนี้ทำให้เขาเสียใจมาก แล้ววันหนึ่งมีข่าวว่า พระเยซูกำลังเสด็จมาที่เมืองนี้

ข่าวนี้ทำให้ทุกคนตื่นเต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศักเคียส เขาเคยได้ยินว่า มัทธิวสาวกคนหนึ่งของพระเยซูเคยเป็นคนเก็บภาษีเหมือนกัน คำต้องการจะเห็นพระองค์สักครั้ง แต่ฝูงชนมุงกันเป็นกลุ่มใหญ่ และเนื่องจากศักเคียสเป็นคนดีเขาจึงมองไม่เห็นอะไร ได้ยินแต่เสียงเอะอะเท่านั้น ศักเคียสกระโดด ยืนเขย่งเท้า ยึดคอก เขาทำทุกอย่างแล้ว แต่สิ่งที่เขาเห็นคือหลังคน เขาจึงตัดสินใจวิ่งล่องหน้าไปก่อนแล้วปีนขึ้นไปบนต้นมะเดื่อเทศ เป็นภาพที่น่าดูทีเดียว ชายเศรษฐีตัวเล็กแต่งตัวดี กำลังนั่งอยู่บนต้นไม้

วันพุธ   **ทำไมพระเยซูทรงหยุด**

เศรษฐีผู้ต้องการจะพบพระเยซูเกือบจะตกจากต้นไม้ เมื่อพระองค์ทรงหยุดยืนอยู่ใต้ต้นไม้ตรงที่เขานั่งอยู่และมองขึ้นไปยังเขา และนี่เป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พระองค์ทรงเชิญพระองค์เองไปบ้านคนอื่น พระองค์ตรัสว่าอย่างไรกับศักเคียส ดูลูกา 19:5.....

พระเยซูทรงตอบสนองต่อความเชื่อแบบนี้เสมอ ความเชื่อที่จะแสวงหาพระองค์ไม่ว่าจะมีข้อกล่าวหาที่ไม่ดีต่างๆ ศักเคียสดีใจมาก เขารีบลงจากต้นไม้เดินนำพระองค์ไปบ้านเขา

มีบางคนเริ่มบ่นอะไร ดูลูกา 19:7 .....

แต่ศักเคียสบอกคนทั้งหลายว่า เขาจะบริจาคทรัพย์สมบัติที่เขาถืออยู่ครึ่งหนึ่งแก่คนจน และจะใช้เงินคืนแก่คนที่เขาได้โกงมาเป็น 4 เท่า นี่เป็น

การแสดงอย่างแน่นอนว่า พระเยซูทรงเข้าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเขา ขณะที่คนอื่นๆ ได้รับการรักษาทางร่างกาย ชายยิวตัวเล็กคนนี้ได้รับการรักษาเรื่องการขโมยและนอโกง ใครจะปฏิเสธได้ว่า นี่ไม่ใช่การมหัศจรรย์ เช่นการมหัศจรรย์ครั้งอื่นๆ ของพระเยซู เพราะว่าศักดิ์เคียสได้ออกมา แสวงหาความเชื่อ พระเยซูทรงตรัสอะไร ดูลูกา 19:9, 10

วันพฤหัสบดี ความยินดีที่ถูกปลดปล่อย

เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรหญิงหลังโกงยึดตัวไม่ขึ้นมา 18 ปีแล้ว พระองค์ตรัสเรียกนางให้มาหาขณะที่นางเดินกะเผลกกะเผลก นางไม่ได้คิดถึงเรื่องความเจ็บปวด เพราะนางมีความเชื่อ พระเยซูทรงมีคำปลอบใจ และทำให้นางชื่นชมยินดี พระองค์ตรัสอะไรกับหญิงนี้ ดูลูกา 13:12

แล้วพระเยซูทรงทำอะไร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเทศนาสั่งสอนของพระองค์ ดูข้อต่อไป .....

วันที่ที่พระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนนาง นางได้ยึดตัวตรง กระดูกลิ้นหลังที่งอโค้ง ขณะนี้อยู่ในท่าที่ปกติ หญิงคนนี้ดีใจมาก นางได้สรรเสริญพระเจ้า ในที่สุดนางก็ได้พ้นจากความทรมาน

การมหัศจรรย์นี้ทำให้นายธรรมศาลาไม่พอใจ เพราะพระเยซูทรงรักษาโรคในวันสะบาโต เป็นความคิดที่โง่เขลาจริงๆ พระองค์ทรงเรียกนายธรรมศาลาว่าอะไร ซึ่งเหมาะกับเขาอย่างแท้จริง ดูลูกา 13:15

พระเยซูทรงเรียกนายธรรมศาลาแบบนี้ เพราะพระองค์ทรงทราบ ว่า ถ้าจะปล่อยสัตว์ในทุ่งนาออกไปกินน้ำในวันสะบาโต ก็จะไม่เกิดปัญหาอะไร

หญิงนั้นมีความสุขที่ถูกปลดปล่อยและประชาชนก็เกิดความชื่นชม
ที่ได้เห็นการมหัศจรรย์ และได้ฟังความจริงเกี่ยวกับการที่พระเจ้า
ตอบสนองต่อความเชื่อ ดูเหมือนทุกคนที่ห้อมล้อมพระเยซูอยู่ได้เกิดความ
ชื่นชมยินดีในการกระทำของพระองค์ ในข้อ 17 ได้พูดบางอย่างเกี่ยวกับ
คนหน้าชื่อใจคดที่กล่าวหาพระองค์อยู่ตลอดเวลา พวกเขารู้สึกอย่างไร

วันศุกร์ ทดลองความเชื่อ

ขณะที่ฉันยังเป็นเด็ก ฉันเห็นหนังสือเกี่ยวกับการว่ายน้ำเล่มหนึ่งในหนังสือนั้นมีภาพวาดน่าสนใจ แสดงถึงวิธีการว่ายน้ำหลายๆ วิธี ฉันนอนลงกับพื้นและลองทำท่าว่ายน้ำแบบต่างๆ สำหรับวิธีดำน้ำนั้นก็ภาพได้ยากหน่อย เนื่องจากฉันไม่อาจจะเอาหัวมุดลงไปใต้น้ำได้ จนกระทั่งฉันได้ลงไปอยู่ในน้ำจริงๆ นั่นแหละภาพวาดจึงมีความหมายขึ้นมา การนอนบนพื้นถีบเท้าไปมาและโบกแขน ไม่ใช่การว่ายน้ำเลย จะต้องลงไปอยู่ในน้ำเพื่อว่ายน้ำ มีคนจำนวนมากที่พูดถึงความเชื่อ อ่านเรื่องความเชื่อของคนอื่น และชอบเรื่องความเชื่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงๆ แต่เขาไม่เคยลงไปใต้น้ำจริงๆ เลย เพื่อจะทดลองความเชื่อ

ที่นี่เราจะทดลองความเชื่ออย่างไร สมมติว่ามีคนเล่าเรื่องไม่ดีตอนพักเรียน การที่จะปฏิบัติเหมือนกับพระเยซูและพูดว่าเราไม่ชอบฟังเรื่องแบบนี้และเดินหนีไป เราต้องใช้ความพยายามและความเชื่อ ดังนั้นเราจึงส่งคำอธิษฐานขึ้นไปเบื้องบนและพระเจ้าทรงช่วยเราให้ทำในสิ่งที่ถูกในขณะนั้น นี่คือการปฏิบัติตามความเชื่อ ความเชื่อแบบนี้จะแสดงออกเมื่อมีการพูด หรือกระทำที่ผิดๆ การนิินทา หรือพูดปด ความเชื่อแบบนี้นำพระเยซูเข้ามาสู่ทุกส่วนในชีวิตของเรา

ลองคิดว่าเราต้องหนังสือสำหรับการสอบที่ยาก เมื่อถึงเวลาสอบ เรานึกอะไรไม่ออกเลย จำอะไรไม่ได้ เราอธิษฐาน พระบิดาและพระเยซู ทรงไต่ถินคำอธิษฐานของเราจึงส่งความช่วยเหลือมาทันที แต่เราต้องมีความเชื่อ ถ้าเราจำอะไรไม่ได้ตอนสอบ หรือเราไม่รู้ว่าจะพูดหรือทำอะไร เมื่ออยู่กับเพื่อนๆ พระเจ้าจะทรงช่วยเราถ้าเรามีความเชื่อ ยากอบ กล่าวอย่างไรใน 1:6.....

และถ้าเราขอด้วยความเชื่อจริงๆ ในคำสัญญาของพระองค์ ข้อควรจำสำหรับสัปดาห์นี้ให้ความมั่นใจแก่เราอย่างไร

เมื่อใดที่เราเริ่มฝีกความเชื่อและทดสอบอำนาจของการอธิษฐานในชีวิตประจำวัน เราจะรู้สึกเมื่อพระคัมภีร์หรือเรื่องพระเยซู ทำไมเราจึงไม่เริ่มทดลองเสียตั้งแต่วันนี้เลย

บทที่ 12

ทำลายความมื่อคติ

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่า พระเยซูทรงกระทำแก่เชื้อชาติต่างๆ และ ภูมิหลังต่างๆ ของคนอย่างไร

ข้อควรจำ "ครั้นพระเยซูทรงไดยินดั่งนั้นก็ประหลาดพระทัยนัก ตรัสกับบรรดาคนที่ตามพระองค์ว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบศรัทธาที่ไหนมากเท่านี้แม้ในอิสราเอล " (มัทธิว 8:10)

บ่ายวันสะบาโต จะรู้สึกอย่างไรถ้าถูกปฏิเสธ

สมมติว่าเราย้ายเข้าไปโรงเรียนใหม่ ขณะนี้บ้านของเราอยู่ทางด้านหนึ่งของเมืองนั้น ส่วนใหญ่เด็กอื่นมาจากครอบครัวที่มีฐานะดีที่อยู่อีกแถบหนึ่งของเมือง ตอนพักเรียนทุกคนเข้าแถว เพื่อเลือกทีมวอลเลย์บอลเรายืนคอยแล้วคอยอีกแต่ไม่มีใครเรียก ในที่สุดเขาเลือกทีมกันเสร็จ แต่เรายังยืนคอยอยู่เราสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น แล้วนักเรียนเก่าคนหนึ่งก็เดินมาหาเรา แล้วพูดคำที่บาดใจเรามาก "ฉลาดหน่อยสิเพื่อน เราไม่ชอบคนแปลกหน้าที่อยู่ทางด้านโน้นของเมือง" เราถูกปฏิเสธก่อนที่จะมีโอกาสพิสูจน์ตัวเองเสียอีก ไม่ยุติธรรมเลย มีอคติ แต่ก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความบาปนี้ คนที่ใจแคบมักจะรังเกียจคนอื่น และมีความคิดผิดๆ เรื่องความถูกต้อง คนเหล่านี้ตั้งมาตรฐานที่จอมปลอมแล้วหวังจะให้คนอื่นยอมรับ คนเหล่านี้แหละต้องการความช่วยเหลือจากพระเยซูมากกว่าผู้ที่พวกเขารังเกียจ

ตอนแรกๆ พวกสาวกก็เป็นคนใจแคบ เช่นเดียวกับพวกยิวสมัยนั้น เขามองไม่เห็นว่าจะมีอะไรดีออกมาจากพวกที่ไม่ใช่ยิว หรือพวกต่างชาติ เขาไม่มีเวลาสำหรับคนเหล่านั้น และเขาคิดว่าพระเจ้าก็ไม่มีเวลาด้วย พวกยิวรู้สึกว่าเขาเป็นพวกที่ถูกเลือกไว้แล้ว และคนอื่นๆ ไม่มีความหมายอะไร

อาจารย์เปาโลได้บอกไว้ว่า มนุษย์ทุกคนได้ถูกพระเจ้าผูกไว้ด้วยกันอย่างไร อ่าน กิจการ 17:26.....

คริสเตียนคณะเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ไม่ควรมียึดคติในเรื่องเชื้อชาติ และสิ่งอื่นๆ พระคำของพระเจ้าได้บอกไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเชื้อชาติ เพศ การเป็นทาสหรือเป็นไท หรืออิสระภาพ เมื่อผู้นั้นรับบัพติศมาในพระคริสต์แล้ว พระเจ้าทรงบอกอย่างไร ดู กาลาเทีย 3:28

.....

วันอาทิตย์   **ไล่หางไปเสีย**

เรื่องของเราในวันนี้เริ่มด้วยพระเยซูและพวกสาวกได้ออกจากกาลิลีมุ่งหน้าไปทางตะวันตกเฉียงเหนือสู่เมืองไซดอน ที่พระองค์ทรงมีโอกาสที่จะพักผ่อนได้มากกว่า แต่พระองค์เสด็จมาที่นี่มิใช่เพื่ออยู่ตามลำพังพระองค์เดียว พระองค์ทรงทราบว่าผู้ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์และสาวกของพระองค์เองจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องการมีอคติ เรื่องเชื้อชาติ และเขาควรจะเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องนี้ ถ้าเขาจะ เป็นคริสเตียนที่มีประสิทธิภาพ

มีหญิงชาวคานาอันคนหนึ่งได้เห็นพระเยซูกำลังเสด็จมา จึงร้องทูลขอพระเยซูว่าอย่างไร ดูมัทธิว 15:22.....

แม้นางจะเป็นคนนอกศาสนาและมีบ้านอยู่ในดินแดนที่กราบไหว้รูปเคารพ เมื่อนางได้ยินถึงการที่พระเยซูทรงรักษาคนทุกชนิดทุกสถานภาพ

ชีวิต นางตั้งใจจะมาขอความช่วยเหลือ แม้ว่าปกติพวกยิวจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับชาวคานาอันก็ตาม

พระเยซูจงใจเสด็จผ่านทางที่นางอยู่ พระองค์ทรงทราบถึงปัญหาของนางก่อนแล้ว และพระองค์ก็ทรงทราบถึงความมีอคติรุนแรงของสาวกของพระองค์ พระองค์ต้องการจะให้พวกสาวกได้เห็นกับตาว่าความหยิ่งและเห็นแก่ตัวของพวกยิวได้สร้างกำแพงสูงล้อมรอบพวกเขาไว้ เพื่อให้พวกสาวกได้เห็นถึงการกระทำของพวกเขาเอง พระองค์ได้เสด็จผ่านหญิงนั้นไปเหมือนกับว่าพระองค์ไม่ได้ยินนางขอร้อง หญิงผู้นั้นทูลอ้อนวอนพระองค์ให้ทรงรักษาบุตรสาวของนางซ้ำแล้วซ้ำอีก พวกสาวกรู้สึกอายที่หญิงแปลกหน้านี้เดินตามพวกเขาไปและที่สำคัญคือนางเป็นสตรี พวกสาวกไม่มีเวลาสำหรับหญิงแปลกหน้าและคนต่างชาติ เขาทูลพระเยซูอย่างไรที่แสดงถึงความมีอคติรุนแรง อ่านมัทธิว 15:23 .....

วันจันทร์ ทำลายสิ่งกีดกัน

เมื่อวานเราได้เฝ้าดูพระเยซูทรงทำเฉยต่อคำทูลอ้อนวอนของหญิงชาวคานาอันผู้ยากให้พระองค์ทรงรักษาบุตรสาวของเธอ พระเยซูทรงแสดงอาการเฉยเมยไม่เอาใจใส่ แต่แล้วพระองค์ก็ไม่อาจทรงซ่อนความเมตตาและเห็นใจได้ เพื่อที่จะทดสอบความเชื่อของหญิงนี้ หลังจากที่นางได้คุกเข่านมัสการ และอ้อนวอนพระองค์ให้ช่วย พระองค์ตรัสอะไร ดูมัทธิว 15:26.....

คำตอบนี้คงจะทำให้ใครๆ หมดกำลังใจ แต่ความเชื่อของหญิงนี้แน่นแฟ้น นางรู้ว่าโอกาสของนางมาถึงแล้ว นางจึงได้ตอบว่าอย่างไร อ่านข้อต่อไป .....

พวกยิวถือว่าคนนอกศาสนาเป็นสุนัข แม้แต่สุนัขก็ควรจะต้องได้รับ
พระพรบ้าง พระเยซูเพิ่งจะมาจากกาลิลีที่ซึ่งพลไพร่ของพระองค์เองได้
ปฏิเสธพระองค์ แต่หญิงนอกศาสนาผู้นี้ได้ยอมรับพระองค์

พระเยซูทรงรู้สึกประทับใจต่อความเชื่อที่แน่นอนแท้ของนาง
พระองค์ได้ตรัสอะไรกับนาง อ่านมัทธิว 15:28 .....

วันอังคาร   **ขณะพระเยซูพบปัญหาของความอคติ**

พระเยซูประทับอยู่ในคานาอันได้ไม่นาน ได้มีขุนนางในราชสำนัก
กษัตริย์เฮโรดผู้หนึ่งจากคาเปอร์นาอุมมาเฝ้าพระองค์ ชายนี้ได้เฝ้าฝูงชน
เข้าไปด้วยความวิตกกังวล บุตรชายเล็กๆ ของเขาที่คาเปอร์นาอุมกำลัง
ป่วยอยู่ เด็กเป็นอย่างไร ดูยอห์น 4:47 .....

เมื่อเฝ้าฝูงชนมาในที่สุดเขาได้มายืนอยู่ตรงพระพักตร์ของพระเยซู
เขารู้สึกตกใจ พระเยซูมองดูเหมือนคนธรรมดาสามัญที่แต่งกายด้วย
เสื้อผ้าธรรมดาๆ เก่า และฝุ่นจับ เนื่องจากเขามาจากราชสำนักที่คน
แต่งตัวด้วยผ้าไหมแบบสวยงาม เขาเกิดอคติขึ้นในใจ เขาสงสัยว่า พระ
เยซูจะทรงรักษาบุตรชายเขาได้หรือ แต่ถึงอย่างไรเขาก็ขอพบพระองค์
เป็นการส่วนตัว ในความคิดของชายนี้ผู้ได้ตั้งข้อแม้ในเรื่องความเชื่อใน
องค์พระเยซูไว้ว่า เขาจะไม่ยอมรับว่า พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด
นอกจากว่าพระองค์จะทรงรักษาบุตรชายของเขาให้หาย ชายนี้ก็
เหมือนกับคนจำนวนมากที่เกิดการจูงใจโดยความเห็นแก่ตัว เขาต้องการ
เห็นอะไรเกิดขึ้นก่อนที่จะเชื่อพระองค์

พระองค์ตรัสอะไรกับชายนี้ อ่านยอห์น 4:48

คำตรัสของพระเจ้าช่วยเปรียบดั่งแสงสว่างเข้าไปในใจอันว่างเปล่า
ของเขา เผยให้เห็นความเชื่ออันกว้างไกลของเขา เขารู้สึกเสียใจอย่างยิ่ง
และเกรงว่าบุตรของเขาคงจะได้รับอันตราย เพราะความไม่เชื่อของเขา (ผู้
ฟังปรารถนาแห่งปวงชน หน้า 149)

พรุ่งนี้เราจะทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชายที่มีอคติและบุตรชายของ
เขาที่เกือบจะตาย

วันพุธ รักษาใช้สูงด้วยความเชื่อของบิดา

เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยสภาพความจริงในจิตใจของขุนนางผู้นั้น
ความมื่อคติก็หมดไป เขาลืมนึกถึงเสื้อผ้าธรรมดาๆ ที่พระเยซูทรงสวมอยู่
ผู้คนที่จับฉลองพระองค์ เขาลืมทุกอย่างขณะที่เขาร้องขอพระองค์จากใจ
เขาร้องขออะไรต่อพระเยซู อ่านยอห์น 4:49

.....
พระเยซูไม่อาจจะหันหนีจากผู้ใดที่ต้องการพระองค์ พระองค์ทรง
บอกอะไรขุนนาง ดูข้อ 50

.....
ทันใดนั้นเองที่คาเปอรนาอุมผู้ที่ยืนเฝ้าบุตรชายที่ป่วยหนักของขุน
นางได้เห็นการอัศจรรย์เกิดขึ้นกับเด็กชายนั้น

ขณะนี้ขุนนางมีความเชื่อที่แน่นแฟ้น เขารู้สึกว่า เขาไม่จำเป็นต้อง
จะรีบกลับบ้าน แต่เดินทางอย่างสบายๆ โดยใช้เวลา 5 ชั่วโมง ต่อ
ระยะทาง 35 กม.ได้ แท้จริงเขาได้พักค้างคืนที่คานา และเมื่อเขากลับมา
บ้านเช้าวันรุ่งขึ้นคนรับใช้จึงมาบอกข่าวดี แต่เขาไม่ได้แสดงกริยาแปลกใจ
เลย เขาทราบก่อนแล้วถึงสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำ แต่เขาอยากจะทำว่า
บุตรชายเขาหายไข้เมื่อไร คนรับใช้ตอบอย่างไร อ่านยอห์น 4:52

เมื่อคนรับใช้บอกถึงเวลาแน่นอนที่บุตรชายหายไป ขุนนางรู้อะไร
อ่านยอห์น 4:53 .....

ตอนนี้ให้สังเกตว่าความมีอคติหมดไป ในตอนสุดท้ายของข้อนี้ได้
บอกว่า เกิดอะไรขึ้น .....

วันพฤหัสบดี คำขอร้องของนายร้อยโรมัน

ผู้แทนของผู้ปกครองโบสถ์และผู้นำได้เข้ามาเฝ้าพระเยซูขณะที่
พระองค์เดินทางเข้ามายังเมืองคาเปอรนาอุม นายร้อยโรมันคนหนึ่งได้
ขอร้องคนเหล่านี้ให้ทำอะไร เราจะพบคำตอบจาก ลูคา 7:3

.....
จงสังเกตว่าคำขอร้องของผู้แทนเหล่านี้ เขามีอคติกับชาวโรมันทุก
คน แต่เขาได้ทูลพระเยซูตามแบบฉบับความชอบธรรมของเขาว่า เพราะ
เหตุใดพระองค์จึงควรจะรักษาทาสของนายร้อยผู้นี้ เหตุผลนั้นคืออะไร ดู
ลูคา 7:4, 5.....

นี่แสดงว่า พวกเขาเข้าใจผิดหมดถึงเหตุผลที่พระเยซูทรงเทศนาสั่ง
สอน การที่นายร้อยทำดีแก่เขาไม่ใช่เหตุผลที่พระเยซูจะต้องรักษาทาส
ของนายร้อย พระองค์ทรงตอบสนองต่อการแสดงความเชื่อและสิ่งจำเป็น
แต่ไม่ใช่เพราะการกระทำบางอย่าง

พระคัมภีร์ไม่ได้เอ่ยชื่อนายร้อยผู้นี้แต่ท่านเป็นผู้มีคุณสมบัติดีจริง ๆ
ผู้รับใช้ของชาวโรมันคือทาส ทาสจะซื้อและขายได้เช่นเดียวกับวัว
ควาย และมักจะได้รับการทารุณ แต่นายร้อยผู้นี้ไกล่ล้นและรักทาสของ
ท่านและอยากจะให้ทาสนั้นหายป่วยจริงๆ

คนแบบนี้หายนี้ได้ยากมาก แม้ว่าพวกยิวจะมีอคติ มีพิธีกรรม
และธรรมเนียมอยู่ในวงแคบ นายร้อยผู้นี้ได้เห็นบางอย่างในศาสนาของยิว
ที่ดีเหนือกว่าศาสนาอื่น ๆ ท่านได้ทำลายสิ่งกีดขวางของชาวเมืองผู้เกลียด

ซึ่งผิดด้วย ท่านได้พบบางอย่างในคำสอนและการกระทำของพระเยซูเมื่อ
มีผู้รายงานต่อท่านทำให้ท่านปรารถนาจะรู้จักพระเยซูให้ดีขึ้น

พรุ่งนี้เราจะเห็นความเชื่อของนายร้อยผู้นี้มีมากกว่าความเชื่อของ
พลไพร่ของพระเจ้า

วันศุกร์ เมื่อพระเยซูทรงประหลาดพระทัย

ขณะนี้พระเยซูต้องลำบากในการเสด็จผ่านผู้คนที่ย่ำยีเหยียด
ห้อมล้อมพระองค์ไว้ ชาวที่พระองค์กำลังมุ่งหน้าไปบ้านของนายร้อยได้
มาถึงหูของนายร้อยเอง ท่านจึงส่งชาวอะโรกลับไป ดูลูกา 7:6

ผู้นำของชาวยิวพูดว่า นายร้อยเป็นผู้สมควร แต่นายร้อยเองรู้สึก
ถ่อมตัวว่าตนเองไม่สมควรที่พระเยซูจะเสด็จตามถนนต่อไป ในที่สุดนาย
ร้อยเองได้ออกมาเฝ้าพระองค์

"ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรที่ข้าพเจ้าจะไปหาพระองค์" นายร้อย
กล่าว "แต่ขอพระองค์ทรงโปรดตรัสคำเดียวและทาสของข้าพเจ้าจะหาย
โรค"

หนึ่งปีก่อนหน้านี้ ขุนนางผู้มาขอร้องให้พระเยซูรักษาบุตรชายของ
ท่านมีความรู้สึกที่ว่า ท่านต้องการเครื่องหมายที่แสดงว่าพระเยซูทรง
สามารถทำการมหัศจรรย์ได้จริงๆ แต่นายร้อยผู้นี้ไม่ต้องการสิ่งนั้นเลย
ท่านทราบถึงขั้นตอนของคำสั่ง ท่านทูลพระเยซูอย่างไร อ่านลูกา 7:8

ในฐานะเป็นนายร้อยท่านเป็นตัวแทนของอำนาจโรมันและทหารก็
เชื่อฟังท่าน ท่านพูดว่า พระเยซูเป็นตัวแทนของอำนาจพระเจ้า และโดย
การที่พระองค์ทรงสั่งโรคร้ายก็จะออกไป แล้วทูตสวรรค์ก็จะมาทำให้คน
ป่วยเป็นปกติ พระองค์เพียงตรัสเท่านั้น

พระเยซูทรงประหลาดใจเมื่อได้ฟังอย่างนี้ ดังที่ข้อควรจำสำหรับ
สัปดาห์นี้ได้บอกไว้ พระองค์ไม่เคยพบความเชื่อมากเช่นนี้ แม้ในพวก
อิสราเอล

และนายร้อยนั้นก็ไม่ต้องผิดหวัง ทาสของท่านหายป่วยโดยที่พระ
เยซูไม่ต้องเสด็จเข้าไปในห้องผู้ป่วยเราจะอ่านพบตอนนี้ในลูกา 7:10

.....

ถึงเวลาหรือยังที่เราจะออกมาเช่นเดียวกับนายร้อยผู้นี้ และลืมให้หมด
เรื่องอคติ และเรื่องอื่นๆ ที่ขวางกั้นเราไว้ แล้วยอมรับพระเยซูและฤทธิ์
อำนาจของพระองค์ที่จะทรงทำให้เราสุขสบายและมีความสุข

บทที่ 13

ข่าวดีที่น่าตื่นตะลึง

จุดประสงค์ เพื่อเข้าใจว่า พระเยซูทรงห่วงใยเราามากเพียงใด และเพื่อทราบถึงความหมายของสภาพความเป็นพระเจ้า และการฟื้นคืนชีพของพระองค์

ข้อควรจำ "มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมาน และทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม"
(ลูคา 24:46)

ป้ายวันสะบาโต ทำไมเหล่าสาวกจึงยังไม่พร้อมสำหรับการฟื้นคืนชีพของพระองค์

พวกสาวกมีความฝังใจเรื่องราวว่าพระเยซูควรจะทำอย่างไร เขาคิดเสมอว่า พระองค์จะสร้างอาณาจักรในโลกนี้ และพวกเขาจะนั่งบนบัลลังก์ปกครองไปทั่วอิสราเอล สิ่งที่พระองค์ทรงบอกเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตจะถูกกละเลย เพราะไม่ใช่เรื่องที่เขามีความฝังใจ ดังนั้นเขาจึงไม่พร้อมเมื่อเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ขึ้น เราทุกคนควรจะระวังเกี่ยวกับความฝังใจ มีเรื่องเล่าถึงชายผู้หนึ่งที่มีความคิดแปลกๆ ว่าเขาได้ตายไปแล้ว เขาบอกภรรยาว่าเขาตายแล้ว และบอกเพื่อนๆ และญาติๆ อย่างเดียวกัน และเมื่อเขาพูดแบบนี้มากเข้าตัวเขาเองก็เชื่อคำโกหกนั้นมากขึ้น ในที่สุดภรรยาต้องพาเขาไปหาจิตแพทย์ เมื่อตรวจพบว่าเขามีความฝังใจว่าเขาตายแล้ว แพทย์ได้ให้วารสารการแพทย์เกี่ยวกับระบบการไหลเวียนของโลหิตไปอ่าน แพทย์ต้องการจะให้ผู้ป่วยพบความจริงที่ว่าหัวใจบีบ

เลือด และเมื่อใดที่เขายังเดินได้และพูดได้ เขาก็ยังมีชีวิตอยู่ยังไม่ตาย
ชายนั้นเอาหนังสือและวารสารกลับบ้านและอ่านอย่างเอาใจจริงเอาใจ
ตอนนี้เขาเข้าใจเกี่ยวกับระบบไหลเวียนของโลหิตทั้งหมด

เมื่อเขากลับมาหาจิตแพทย์ แพทย์ดีใจที่เขาเข้าใจเป็นอย่างดี
แพทย์จะทดสอบอีกอย่างหนึ่งเพื่อดูว่าคนไข้เปลี่ยนความคิดแปลก ๆ ที่ว่า
เขาตายไปแล้วหรือยัง แพทย์หยิบเข็มขึ้นมาจากลิ้นชักแล้วจิ้มลงไปที่นิ้ว
ของชายนั้น มีเลือดซึมออกมาแสดงให้เห็นชัดว่าชายนั้นยังมีชีวิตอยู่ แต่
ชายนั้นจึงดูเลือดสักรูแล้วร้องเสียงดังว่า "คนตายแล้วก็มีเลือด
เหมือนกัน"

นี่คือการฝังใจ แม้แต่วันฟื้นคืนชีพ พวกผู้หญิงบอกสาวกว่า พระ
เยซูทรงมีชีวิตอยู่ แต่พวกสาวกมีปฏิกิริยาอย่างไร ดูลูกา 24:11

.....
เพียงเมื่อ 2-3 วันก่อนหน้านั้น พระเยซูได้ทรงประทานคำสัญญาที่
วิเศษที่สุด และถ้าเขาไม่มีความเชื่อฝังใจเขาก็คงจะไม่ต้องเศร้าโศกเสียใจ
มากอย่างนี้ คำสัญญานั้นคืออะไร อ่านยอห์น 14:1-3 .....

.....
.....

วันอาทิตย์ ผู้แปลหน้าลึกลับ

เย็นวันอาทิตย์สาวก 2 คนของพระเยซูเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็ม
มุ่งหน้าไปเมืองเอมมาอูส ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือห่างไป 18 กม.
ทั้งสองคนมีความเศร้าโศกเสียใจในการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู
เช่นเดียวกับสาวกคนอื่น ๆ

เขาออกเดินทางไปไม่นาน ได้มีชายแปลกหน้าผู้หนึ่งมาร่วม
เดินทางไปด้วย เขามีความหดหู่และเศร้าเสียใจจนไม่รู้ว่ชายแปลกหน้า
นั้นคือพระเยซู พระเยซูทรงตรัสอะไรกับเขา ลูคา 24:17

พระเยซูยังคงไม่แสดงพระองค์ ถ้ามถึงข่าวที่ทำให้เขาเสียใจมาก
เราจะอ่านพบว่าสาวกทั้งสองคนได้อธิบายไว้ในข้อ 19-24

"โอคนหาความคิดมิได้" พระเยซูตรัส "จำเป็นซึ่งพระคริสต์จะต้อง
ทนทุกข์ทรมานอย่างนั้น" แล้วจึงเริ่มเล่าเรื่องตั้งแต่โมเซและเล่าตลอดพระ
คัมภีร์เก่า อธิบายถึงข้อพระคัมภีร์และคำพยากรณ์ต่างๆ เกี่ยวกับ
พระองค์เอง พระองค์ต้องการจะให้แน่ใจว่า ความเชื่อของเขามาจากพระ
คัมภีร์ก่อนที่พระองค์จะแสดงตัว

เมื่อเขามาถึงเอมมาอุส ดวงอาทิตย์ได้ตกไปแล้ว สาวก 2 คนจะ
เดินเข้าบ้านของเขา พระเยซูทำเหมือนกับว่าพระองค์จะเดินทางต่อไป
เขาทั้งสองจึงขอร้องพระองค์ให้ค้างอยู่กับเขา ถ้าเขาไม่ได้ขยับขยอให้
พระองค์ค้างด้วยในคืนนั้น เขาคงจะไม่มีโอกาสรู้ว่าชายแปลกหน้าที่
เดินทางมากับเขาตลอดเวลานั้นคือองค์พระเยซู พระองค์ไม่เคยบังคับผู้ใด
แต่พระองค์สนใจเสมอที่จะอยู่กับผู้ที่ต้องการพระองค์

คืนนั้นไม่มีอาหารจะรับประทานมากนัก แต่สาวกได้เอาขนมปังมา
ตั้งโต๊ะ และขอให้ชายแปลกหน้าอธิษฐานขอพร ขณะที่เขานั่งเหยียด
มือออกเพื่ออวยพรแก่ขนมปังนั้น สาวกตะลึง มีเพียงพระเยซูองค์เดียว
เท่านั้นที่ทรงทำเช่นนั้น เขาทั้งสองจ้องมองพระองค์เป็นครั้งที่สอง และ
สังเกตเห็นรอยตะปูที่ฝ่ามือของพระองค์ ทั้งสองก็ตะโกนออกมาทันทีว่า
"เป็นพระเยซูเจ้า"

ขณะที่เขาจะคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ มีสิ่งแปลกเกิดขึ้น เราเดา
ได้ไหม ดูลูคา 24:31 .....

วันจันทร์ มีสังาราศีแต่เป็นคนจริง ๆ

สาวกสองคนผู้ได้เชิญชายแปลกหน้าให้รับประทานอาหารเย็นกับเขา ตาค้างจ้องดูที่ ๆ พระเยซูทรงหายตัวไป ตอนนั้นเขาไม่รู้สึกรังเกียจแล้ว เขาพากันวิ่งกลับไปตามที่เขาเดินทางมา พระเยซูยังทรงมีชีวิตอยู่จริง ๆ เขาวิ่งจนเหนื่อยหอบ หกหลัมบ้าง บางทีก็มืดหาทางไม่พบ เขารีบเร่งหาพระองค์ ซึ่งที่จริงพระองค์ทรงอยู่กับเขาตลอดเวลา แต่เขามองไม่เห็นพระองค์

เมื่อเขามาถึงกรุงเยรูซาเล็ม เขาเข้าประตูทางทิศตะวันออก ซึ่งจะเปิดอยู่เสมอระหว่างวันหยุด เขาขึ้นไปในห้องชั้นบน แต่เมื่อเขาเคาะประตู ไม่มีเสียงตอบ พวกเขาเกิดความกลัวพวกเขยิวที่มีอำนาจจึงไม่กล้าเปิดประตู สาวกทั้งสองที่อยู่ข้างนอกจึงกระซิบบอกชื่อของตัวเอง ประตูจึงเปิดออก และรีบเปิดโดยเร็วเพราะกลัวพวกเขาจะหนีไป ไม่มีใครเห็นว่าพระเยซูทรงแอบเข้าไปพร้อมกับสาวกสองคนด้วย

สาวกสองคนเห็นพวกในท้องถิ่นเต้นกันมาก เขาตื่นเต้นเรื่องอะไร
อ่านลูกา 24:34 .....

"เราก็ก็นเห็นพระองค์ด้วย" ทั้งสองพูดไม่หายใจ

เมื่อทั้งสองคนเล่าประสบการณ์ของเขาจบแล้ว บางคนในห้องนั้น
สั่นหัว เป็นเรื่องดีเกินไปจนไม่น่าเป็นไปได้

ทันใดนั้นชายแปลกหน้าก็ปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าพวกเขา พวกเขาตกตลึงและกลัวจนไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด แล้วพระเยซูทรงตรัสด้วยเสียงอ่อนโยนตามแบบของพระองค์ พระองค์ตรัสอะไร ดูข้อ 36

.....
พระเยซูทราบดีว่าพวกเขา กำลังตกใจ พระองค์จึงยื่นมือให้เขาดู และบอกให้เขาแตะต้องพระองค์ดูเองว่า พระองค์มีชีวิตจริง ๆ ไม่ใช่ผี และ

เพื่อช่วยให้เขาเชื่อมากขึ้น พระองค์ทรงขออาหารเย็นจากพวกเขาและทรงเสวยอาหารนั้น

ร่างกายของพระเยซูคริสต์จะเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ฟื้นจากความตาย ในที่สุดพวกเขาจะดีใจมากที่เขาจำพระเยซูได้ เช่นเดียวกับที่เราจะจำเพื่อน และคนที่เรารักได้ เมื่อเขาฟื้นจากความตายตอนพระเยซูเสด็จกลับมากครั้งที่สอง

วันอังคาร บทเรียนสำหรับสาวกผู้สงสัย

เมื่อพระเยซูทรงพบกับพวกเขาในวันนั้น หลังจากที่พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ชีพ พระองค์ทรงอธิบายว่า พระคัมภีร์ได้สำเร็จสมจริงอย่างไร

ตอนนั้นโรมัสไม่ได้อยู่ด้วย เมื่อสาวกได้ร้องอย่างตื่นเต้นว่า "เราได้เห็นพระเยซู พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ โรมัสจึงไม่เชื่อพวกเขา

ตลอดสัปดาห์โรมัสห่างไกลและบ่นพึมพำเรื่องนี้ เขาไม่ยอมเชื่อคำพยานของเพื่อนๆ เขารักพระเยซูแต่ได้ปล่อยให้ความริษยาและความสงสัยครอบงำความคิดของเขา

คืนวันอาทิตย์ต่อมาโรมัสตกลงใจจะมาประชุมกับเพื่อนสาวกอื่นๆ ที่ห้องชั้นบนนั้น ซึ่งได้กลายเป็นศูนย์กลางติดต่อของพวกเขา หลังอาหารเย็น เขานั่งฟังถึงเครื่องหมายที่พระเยซูทรงประทานแก่เขาจากคำพยากรณ์ ทันใดนั้นพระเยซูทรงปรากฏพระองค์ ในพระคัมภีร์ไม่ได้เล่าถึงลักษณะหน้าตาของโรมัสในเวลานั้นว่าเป็นอย่างไร แต่เราคงจะนึกภาพได้ว่า โรมัสคงอ้าปากค้าง

พระเยซูทรงหันมาหาโรมัส และตรัสกับโรมัสอย่างไร ดูยอห์น 20:27 .....

โรมัสไม่ต้องการพิสูจน์ในเรื่องร่างกายแล้วขณะนี้ เขารู้ว่าพวกเขาไม่ได้พบพระเยซูมาหนึ่งสัปดาห์แล้ว และไม่มีทางที่พวกเขาจะทูลพระองค์เรื่องความสงสัยของโรมัส โรมัสได้ร้องอะไรในตอนนั้น ดูข้อ 28

.....

วันพุธ   **เมื่อพระเยซูทรงทำอาหารเช้า**

ทันทีหลังจากสัปดาห์พิธิปลากาพวกเขาสามารถได้ออกจากเยรูซาเล็มมุ่งไปทางเหนือของกาลิลีเพื่อพบกับพระเยซูตามสั่ง สภาพรอบๆ ทะเลสาบทำให้สาวกคิดถึงเรื่องเก่าๆ พวกเขาไม่ทราบแน่ชัดว่าเขาจะได้พบพระองค์เมื่อใดแต่เนื่องจากเย็นวันนั้นอากาศร้อน เปโตรจึงนึกอะไรขึ้นได้ เขายังรักเรือมาก "เราไปจับปลากันเถิด" เปโตรขยันทขยอ ทุกคนเห็นด้วย การทำงานคืนนี้จะช่วยเขาเรื่องค่าอาหารและเสื้อผ้าได้

แต่เขาจับปลาตลอดคืนไม่ได้ปลาเลย เขาเสียใจมาก ไกลสว่างเรือเข้ามาใกล้ฝั่ง เขาสังเกตเห็นชายแปลกหน้ายืนอยู่บนฝั่ง ชายนั้นเรียกถามอะไรสาวก ดูยอห์น 21:5 .....

พวกเขาตอบอย่างไร.....

พระเยซูจึงบอกให้เขาทอดอวนลงข้างขวาเรือ (ดูข้อ 6)

พวกเขาทำตามคำสั่งของชายแปลกหน้า และทันใดนั้นอวนก็ติดปลามาก จนลากขึ้นไม่ได้ ทันใดนั้นยอห์นก็จำชายแปลกหน้านั้นได้ เขาร้องว่า "เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า"

เมื่อเปโตรได้ยืนดังนั้นเขาทำอะไร ดูข้อ 7 เขานำเรือเข้าฝั่งหรือ

.....

เมื่อเปโตรเข้ามาถึงฝั่ง เขากับสาวกคนอื่นที่นำปลาเข้าฝั่งพบอะไร

.....

ก่อนที่พระเยซูจะสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะพบกับผู้เชื่อในกาลิลี หลังจากที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์ชีพ แต่พวกเขาจะต้องระมัดระวัง พวกเขายิวจะสงสัย ถ้าผู้ติดตามพระองค์จะเริ่มเดินทางไปสู่ทิศเหนือพร้อมกันคงจะไม่ใช่เป็นการดีที่จะไปกันเป็นกลุ่มเดียวกันทั้งหมด เขาจึงแบ่งกันเป็นกลุ่มเล็กๆ และออกเดินทางจากที่ต่างๆ กัน บางคนเดินทางเส้นทางรอบนอก เพื่อจะไม่มีใครรู้ว่า พวกเขาจะไปที่ไหน

"เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ ผู้เชื่อประมาณ 500 คนรวมกลุ่มกันอยู่ตรงเชิงเขา พวกเขาอยากจะทำบาริเลตจากผู้ที่ได้เฝ้าพระเยซูหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ชีพ" (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 757-758)

ทันใดนั้นพระเยซูทรงปรากฏท่ามกลางคนทั้งหลาย ไม่มีใครบอกได้ว่า พระองค์เสด็จมาจากที่ใดและมาที่นั่นได้อย่างไร คนทั้งหลายพากันกระพริบตาและขยี้ตา แต่พระองค์ยังคงยืนอยู่ที่นั่น มีคนจำนวนมากที่ไม่เคยเห็นพระองค์มาก่อน แต่เขาสังเกตเห็นรอยแผลเป็นที่ฝ่ามือ และฝ่าเท้าของพระองค์ พระพักตร์พระองค์สว่างไสวเช่นเดียวกับพระพักตร์ของพระเจ้า แต่มีข้อเสียอยู่อย่างหนึ่งคืออะไร ดูมัทธิว 28:17

ลองคิดดู ผู้สงสัยบนภูเขานั้น ที่นี้เขาควรจะเป็นผู้เชื่อในพระเยซูทั้งหมด แต่บางคนยังสงสัย เขาได้ฟังคำพยานและเรื่องในพระคัมภีร์จากสาวก 11 คน และจากคนอื่นๆ เขาได้ยืนด้วยหูของเขาเองและเห็นด้วยตาของเขาเอง แต่เขายังสงสัย แม้แต่เมื่อพระเยซูทรงอยู่ต่อหน้าเขา เขายังไม่ยอมเชื่อว่าจะจะเป็นเช่นนั้นเสมอ ผู้สงสัยจะมีกลุ่มคนเสมอ

พระเยซูตรัสอะไรกับกลุ่มคนบนภูเขานั้น อ่านมัทธิว 28:18-20

วันศุกร์

ลอยขึ้นสู่สวรรค์

สถานที่ที่พระเยซูทรงเลือกที่จะเสด็จสู่สวรรค์คือ ที่ซึ่งอยู่ทางทิศ ตะวันออกของเยรูซาเล็มไป 4.5 กม. บนยอดเขามะกอกเทศ เราทราบชื่อ หมู่บ้านนั้นใหม่ อ่าน ลูคา 24:50 .....

ขณะเดินทางข้ามยอดเขา พระเยซูทรงหยุดชั่วคราว พวกสาวกห้อมล้อมพระองค์ไว้ พระองค์ทรงบอกว่า พระองค์ทรงรักพวกเขามาก แล้วเมื่อพระองค์ยืนขึ้นและยกพระหัตถ์ทรงอวยพรให้เขา เกิดเรื่องตื่นเต้นอะไรขึ้น เราทราบใหม่ อ่านลูคา 24:51 .....

อำนาจสวรรค์มีกำลังมากกว่าความดึงดูดของโลก พวกสาวกอ้าปากค้าง ตาก็จ้องดูพระผู้ช่วยให้รอดเป็นครั้งสุดท้าย จนกระทั่งเมฆแห่งทูตสวรรค์บังพระองค์ไว้ "ในเวลาเดียวกันมีเสียงของเหล่าทูตสวรรค์ร้องเพลงอย่างไพเราะประกอบการแสดงความชื่นชมยินดี (ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน หน้า 774)

แต่ทันใดนั้นมีเสียงคล้ายเสียงดนตรีมาจากบริเวณใกล้ๆ นั้น ใครพูดอะไร อ่านกิจการ 1:10, 11.....

.....

